

428.240712

๒/๗๓๓

ร.๒

การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

เปรมวดี รัตกุล

๗

27 เม.ย. 2541

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2541
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พิศศรี กมลเวชช)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ..13... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2541

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับพระราชทานทุน

“ภูมิพล”

ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

เบรมณี รัตกุล

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและเสียสละเวลาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งให้แนวคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ อาจารย์พิศศรี กมลเวช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เมาใจ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ Dr.Richard Walker, Prof.Dr.Basil Shaw, Mr.Martin Grose, Dr.Gillian Perrett ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คิลก คิลกานนท์ รองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ หวังพานิชย์ รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ อาจารย์ศุภลักษณ์ สัตยวงษ์ อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร และอาจารย์อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ ที่กรุณาให้ความรู้ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งคำแนะนำ และข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนเขตการทางสงเคราะห์ 5 ผู้อำนวยการโรงเรียน สะแกโพรงอนุสรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านสวายสอ คณะครู-อาจารย์ และขอขอบใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้พิจารณาให้ได้รับพระราชทานทุน "ภูมิพล" เพื่อสนับสนุนงานวิจัย สำหรับเพื่อน ๆ ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเป็นอย่างดี ผู้วิจัยประทับใจในความช่วยเหลือ และเป็นທີ່ปรึกษาตลอดระยะเวลาการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ทิพาพร สุจารี อาจารย์มะลิวรรณ จันทร์พุ่ม อาจารย์กรรณิกา กุลวิทย์ อาจารย์ชัยยา เปรมภักดิ์ อาจารย์เสงี่ยม ขยันชุ่มนุญ และอาจารย์มิตรธิดา อื้อเพชรพงษ์

ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาครั้งนี้ได้ก็ด้วยการสนับสนุนจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ศรีตะวัน อาจารย์บรรยง ศรีตะวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตติกง รัตกุล นายวีรากร รัตกุล และเด็กชายวัชรกร รัตกุล ผู้เป็นทั้งกำลังใจ กำลังกาย ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่ง

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา-มารดา ถูกรับขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอมอบเป็นสิ่งทดแทนพระคุณครู อาจารย์ผู้ประสาทวิชา ตลอดจนผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน

เปรมวดี รัตกุล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับบทเรียนโมดูล	12
	เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมทางภาษา	36
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ	
	แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	40
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ และการวัดเจตคติ	53
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	66
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	67
	ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง	67
	เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	67
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	68
	การวิเคราะห์ข้อมูล	89
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	95
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	96

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	103
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	103
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	103
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	104
การวิเคราะห์ข้อมูล	106
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	106
อภิปรายผล	107
ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	119
ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก	132
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง	133
ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม	224
ภาคผนวก ข	232
แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	233
แบบทดสอบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	255
ภาคผนวก ค	
แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด	
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบเจตคติ	
ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการ	
ทดลองด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติ	259
ภาคผนวก ง ภาพแสดงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	271
ภาคผนวก จ	
รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร	274
รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม	278
ประวัติย่อของผู้วิจัย	279

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประสิทธิภาพของบทเรียน โมดูล เรื่อง THE LITTLE RED HEN	71
2	ประสิทธิภาพของบทเรียน โมดูล เรื่อง HOW TO MAKE A KITE	71
3	เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถพฤติกรรมในการพูด	80
4	เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ	83
5	แบบแผนการวิจัย	86
6	รูปแบบการสอนโดยใช้บทเรียน โมดูลกับการสอนตามคู่มือครู	88
7	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง - การพูด การอ่านและการเขียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	97
8	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	98
9	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	99
10	การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	100
11	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	101
12	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	102
13	ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูด	260
14	ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	261
15	ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ...	262
16	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูดเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	263

ตาราง	หน้า
17 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูดเปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	264
18 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านเปรียบเทียบระหว่าง การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	265
19 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านเปรียบเทียบระหว่าง การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	266
20 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนเปรียบเทียบระหว่าง การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	267
21 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนเปรียบเทียบระหว่าง การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	268
22 คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อน และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	269
23 คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อน และหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	270

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รูปแบบของบทเรียนโมดูลตามแนวของ ชมพันธุ์ ฤกษ์จร ณ อรุณยา	18
2 แสดงลำดับขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูล	30
3 แสดงขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยบทเรียนโมดูล	31
4 แผนผังแสดงกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา	44
5 แผนผังแสดงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	48
6 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ	57
7 แสดงการก่อรูปของเจตคติ	59
8 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษา	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมไทยได้เข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) จึงทำให้คนไทยสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (Information Technology) โดยอาศัยดาวเทียมและคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญแห่งยุค มีประมาณ 80% ของสารสนเทศที่ไหลเวียนไปทั่วโลกนั้นเป็นภาษาอังกฤษ จึงจัดว่าภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางและเป็นภาษาแห่งยุคโลกาภิวัตน์ เพราะประเทศผู้เป็นเจ้าของแหล่งสารสนเทศ ที่คนไทยรับมาเกือบทั้งหมดเป็นคนพูดภาษาอังกฤษ ผู้ที่จะสามารถรับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้มาก และรวดเร็วคือผู้รู้ภาษาอังกฤษ แต่ไม่ได้หมายถึงเฉพาะคำศัพท์ เสียงและไวยากรณ์เท่านั้น หากหมายรวมถึงวิธีการคิด การถ่ายทอด และการลำดับความคิดด้วย (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. 2538 : 5)

วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก การสื่อสารที่สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาประเทศเจริญรุดหน้ายิ่งขึ้น ในการติดต่อสื่อสารกันนั้น ภาษาเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์นั้นคือภาษา และเป็นเครื่องมือของสังคมสำหรับใช้เป็นสื่อกลางในการตกลงบอกกล่าวทำความเข้าใจระหว่างบุคคล (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Flectcher. 1961 : 85) รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการรับข้อมูลวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการค้าขายธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ตลอดจนวงการอื่นของประเทศ ก่อให้เกิดชื่อเสียงขยายสู่ในระดับนานาชาติ ภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการสื่อสารได้แก่การพูด การทักทาย การแนะนำตนเอง การสอบถามความต้องการ การบรรยาย รายงานต่าง ๆ อธิบายวิธีใช้อุปกรณ์ บอกทิศทางสถานที่ สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศและเหตุการณ์บ้านเมือง ฯลฯ

จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539 เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ

การใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงให้เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 18 - 19) แต่สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2533 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 11 สอบได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.54 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2539 : 14) จากรายงานดังกล่าวเป็นข้อมูลชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้ มีสาเหตุเนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับหลักทางภาษาศาสตร์ คือ การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามธรรมชาติ การสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนยังไม่สัมพันธ์กัน (วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์. 2528 : 10 - 12)

นอกจากนั้นปัญหาที่เกี่ยวกับตัวครูยังพบว่า ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมากเกินไป มีเวลาเตรียมการสอนน้อยไม่มีโอกาสพัฒนาสื่อและอุปกรณ์ ผลของการเรียนการสอนจึงไม่บรรลุจุดประสงค์ (ลำพูน มณฑล. 2534 : 1 - 7) ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ จำนวนผู้เรียนมีมากเกินไปเป็นอุปสรรคต่อการจัดชั้นเรียน การจัดสภาพการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่สามารถ ดูแลนักเรียนได้ทั่วถึง (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2528 : 147)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษได้นั้น ต้องอาศัยวิธีการสอนและคุณภาพการสอนของครูซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ ฟินอคคิโอโรและมิเชล (Finocchiaro and Michael. 1973 : 35 - 37, 404) ได้กล่าวว่า หากครูยังคงสอนแบบเก่าที่เน้นให้นักเรียนท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ก็จะเป็นผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร แนวโน้มในการสอนปัจจุบันนี้จะเน้นการสอนที่ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนา การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือให้กำลังใจและเตรียมการจัดรูปแบบและสถานการณ์ทางภาษาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาด้วยตนเอง ได้เน้นการนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตจริงของผู้เรียน สิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนจะเน้นการให้ความหมายของภาษาแก่ผู้เรียน โดยการเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม

และจากสื่อการสอน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 73) แครชเชน (Krashen, 1982 : 32 - 35) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยกฎเกณฑ์ซึ่งทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวควบคุมเป็นการตรวจสอบเท่านั้น การรับรู้จำเป็นต้องเกิดขึ้นในสภาพของสถานการณ์ต่างๆ กัน ในฐานะเป็นปัจจัยป้อน (Input) ซึ่งผู้เรียนจะได้รับ ปัจจัยป้อนเหล่านี้จะต้องเป็นที่เข้าใจ (Comprehensible) น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนในบริบทภาษาต่างๆ ในปริมาณที่เหมาะสม

เนื่องด้วยปัญหาและสาเหตุดังกล่าว จึงได้มีนักการศึกษาหลายท่านพยายามที่จะนำเอาหลักทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการใช้ประสบการณ์เดิม มาผสมผสานกับความรู้ใหม่ การสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในลักษณะบูรณาการไปตลอดเวลา (Morris and Dore. 1984) ถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม จัดให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างเพียงพอ และใช้วิธีสอนที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี จากลักษณะของการแก้ไขปัญหานี้ ครูผู้สอนจึงต้องนำเอานวัตกรรม (Innovation) เข้ามาช่วย ซึ่งมีอยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น บทเรียนโปรแกรมศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center Package) ชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourses) และโดยเฉพาะบทเรียนโมดูล (Instructional Modules) เป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้แนะนำ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตามความถนัดและความสามารถของแต่ละบุคคลผู้เรียนจะทราบความสามารถของตนเองทุกระยะ และกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนจากกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสามารถของตนเองควรจัดให้เป็นการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล กิจกรรมแต่ละกิจกรรมควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกหัดเท่าเทียมกัน (วิชัย คิสสระ. 2535 : 144)

นอกจากนี้ยังได้มีแนวคิดที่จะสอนทักษะทั้ง 4 ในลักษณะทักษะบูรณาการ (Integrated Skills) ซึ่งเป็นหลักการอย่างหนึ่งในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) แครชเชน (Krashen. 1982 : 32 - 35) ได้นำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และมีผู้เรียนเป็นหลัก โดยกล่าวถึงการสอนแบบนี้ไว้ว่า การพูดนั้นไม่ได้มาจากการสอนโดยตรง การพูดจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ในสมอง หลังจากได้รับข้อมูลทางภาษาในจำนวนที่เพียงพอ ซึ่งจะได้มาจากการฟังหรืออ่านด้วยความเข้าใจ ส่วนการเขียนจะได้มาจากการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพูด

จากการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I = Concentrated Language Encounter Approach Model I) ซึ่งเป็นวิธีการที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อน และกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างต่อเนื่องเป็นบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียนและกิจกรรมภาษาพัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมาย ด้วยการนำรูปแบบภาษาของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจและสติปัญญาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังส่งผลไปถึงการมีเจตคติในทางบวก มีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้้นำการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปทดลองสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน การเขียน ความคงทนในการจำ การระลึกสิ่งที่อ่าน และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาแตกต่างจากวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สุธีพร ปาละดี. 2531 ; สมควร เกตุทอง. 2533 ; มยุรี เกราะหัดดี. 2535) และผลการวิจัยพบว่าผลจากการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รัชนิภา ทองสุทธิ. 2533; รัตนา ถวิลวงษ์. 2534 ; พรพิมล ประสงค์พร. 2535 ; ศุภลักษณ์ สัตยวงษ์. 2538 ; นวลจันทร์ แซ่เท็น. 2538) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรนต์ บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1984 : 58) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและหากได้นำไปใช้ในลักษณะของบทเรียนโมดูลด้วยแล้ว ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ได้อีกวิธีหนึ่ง

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในบทเรียนโมดูล ได้สนองตอบให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามแบบการเรียนรู้ของตน ตามความสนใจ และความถนัดในการเรียน จะมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนจึงเห็นได้ว่ากระบวนการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้นและฝึกให้ช่วยเหลือตนเองซึ่งจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัย ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรนำมาวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นห้องเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนห้องละ 26 คน เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครูว่า จะส่งผลให้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะได้บทเรียนสำเร็จรูปในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ในการที่จะปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และพัฒนาการสร้างสื่อการสอน เพื่อสนองตอบความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างตามเอกลักษณ์ของผู้เรียน
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ตรงกับความต้องการ และเจตคติทางบวกของผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) มีจำนวนนักเรียน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากร 3 ห้องเรียน จับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน ๆ ละ 26 คน แล้วจึงจับสลากเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น รวม 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 2 ชนิดคือ 1. Narrative Genre (เรื่อง The Little Red Hen) 2. Procedure Genre (เรื่อง How to Make a Kite) ที่จัดทำเป็นบทเรียนโมดูล โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์รายวิชา อ 011 ให้มีความยากง่าย จำนวน คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษคือ Discoveries Book I ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2539 ซึ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน โดยนำเนื้อหาที่จะสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี

5.1.1 การสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบ

ที่ 1

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถของในการใช้ภาษาอังกฤษ

5.2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการให้ปฏิจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง เป็นบูรณาการด้วยตนเอง จากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียน การจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอน จะยึดหลักการภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาดด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการทางความคิด ซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ คือความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาโดยถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 23 - 27) โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกย้ำความแม่นยำ (กิจกรรมเสริมทางภาษา หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่จัดขึ้นเพื่อ

เป็นการทบทวนและฝึกย้ำความแม่นยำในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยใช้เกมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเช่นเขียนเรื่องจากภาพ เรียงคำให้เป็นประโยคหรือเนื้อเรื่องเรียงประโยคที่ตัดออกจากข้อความเดิม ฯลฯ)

2. บทเรียนโมดูล หมายถึง บทเรียนหน่วยใดหน่วยหนึ่งที่สำเร็จในตัวเองสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อยตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่บทเรียนโมดูลกำหนดไว้

3. บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 หมายถึงบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะ (Genre) และสิ่งพิมพ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) จำนวน 1 โมดูล แบ่งเป็น 2 ชุด

โมดูลชุดที่ 1 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เป็นนิทานเปรียบเทียบ (Fable) เรื่อง The Little Red Hen ซึ่งใช้เวลาสอน 10 คาบ

โมดูลชุดที่ 2 เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เป็นวิธีประดิษฐ์ว่า How to Make a Kite ซึ่งใช้เวลาสอน 10 คาบ

ในแต่ละโมดูลมีการจัดเนื้อหาที่จะสอนใหม่ให้สั้นกระชับสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ แบ่งออกได้เป็นโมดูลละ 5 หน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยจะมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครู และนักเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษา เพื่อทบทวนและฝึกย้ำความแม่นยำ

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษตามแผนการสอน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) สำหรับกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน

ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นจะต้องนำมาใช้โดยการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนที่จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งครูอาจใช้วิธีซักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น โดยครูเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการพูดอธิบายซักถามให้ตัวอย่างหรือการจัดให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมโดยครูยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง ครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้าให้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ครูให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับครูแสดงให้นักเรียนเห็นว่า ผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชมคำแนะนำ รวมทั้งแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ ครูทำการวัดหรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนทำนั้นได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นเพียงใดโดยวิธีการประเมินหรือใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปย่อ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น โดยให้แบบฝึกหัดเสริมหรือการให้กิจกรรมเพิ่ม การให้การบ้าน เป็นต้น

5. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ในบริบทต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการใช้คำ ประโยค การจับใจความ การบอกรายละเอียด การลำดับความ และการวิเคราะห์ความของนักเรียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

6. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียน ทั้งในด้านดีหรือในทางบวก และด้านไม่ดีหรือในทางลบเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาการใช้ภาษา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิควิธีการสอน และประโยชน์ที่ได้รับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 :183 - 186) และหนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 106 - 108) โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

1.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล

1.2 ลักษณะของบทเรียนโมดูล

1.3 ส่วนประกอบของบทเรียนโมดูล

1.4 รายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบของบทเรียนโมดูลตามแนวของ ชมพันธุ์

กฤษกร ณ อยุธยา

1.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้การสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนโดยทั่วไป

1.6 กระบวนการในการสร้างบทเรียนโมดูล

1.7 ข้อเสนอแนะในการสร้างบทเรียนโมดูล

1.8 ขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล

1.9 การประเมินผลรูปแบบและเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

1.10.1 งานวิจัยในประเทศ

1.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมทางภาษา

2.1 งานวิจัยในประเทศ

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

3. เอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 - 3

3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.2 งานวิจัยในประเทศ

3.3 งานวิจัยต่างประเทศ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 4.1 ความหมายของเจตคติ
 - 4.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 4.3 การก่อรูปเจตคติ
 - 4.4 แนวการสร้างและพัฒนาเจตคติต่อการเรียน
 - 4.5 เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษ
 - 4.6 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
 - 4.7 ประโยชน์ของเจตคติ
 - 4.8 หลักการวัดเจตคติ
 - 4.9 มาตรวัดเจตคติ
 - 4.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ
5. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

1.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล

บทเรียน โมดูล (Instructional Modules) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

ฮุสตัน (Houston. 1972 : 10) กล่าวว่า บทเรียน โมดูล หมายถึง ชุดประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้มากที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ลอเรนซ์ (Lawrence. 1973 : 10) กล่าวว่า บทเรียน โมดูลไม่ใช่ตำราเรียนหรือสมุดแบบฝึกหัดและอื่น ๆ แต่โมดูลคือหน่วยการสอนที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเองมากกว่าจะใช้ครู ซึ่งประกอบด้วยสื่อการเรียนและกระบวนการเพื่อที่จะใช้ถ่ายทอดเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีส่วนประกอบ ได้แก่ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล ตามปกติมักนิยมใช้ในลักษณะที่เป็นเอกสารการพิมพ์หรือทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ

แอเรนดส์ (Arends. 1973 : 6) กล่าวว่า บทเรียนโมดูล หมายถึง ชุดของกิจกรรม การเรียนที่จัดเรียงตามลำดับความยากง่าย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามจุดหมายที่วางไว้

สถาบันการวางแผนการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร (An APEID Regional Planning Workshop on Teacher Education and Curriculum for Development) (APEID. 1975 : 6) ได้ให้ความหมายของบทเรียนโมดูลว่า คือ บทเรียนที่สำเร็จในตัวเองประกอบด้วยคำบรรยาย และคำแนะนำ ซึ่งทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้มากกว่าที่จะทำให้ผู้สอนใช้บทเรียนโมดูลเป็น กลุ่มของอุปกรณ์การเรียน ประกอบด้วยส่วนประกอบหลักของบทเรียนคือ ความมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล โดยปกติบทเรียนโมดูลจะเขียนเป็นแบบไว้เป็นกลุ่ม ประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามสมรรถภาพและความมุ่งหมายเฉพาะอย่าง

พาร์สัน และคนอื่น ๆ (Parsons and others. 1976 : 31) กล่าวว่าบทเรียนโมดูล เป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกตามความสามารถของตนเอง จะใช้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุด มุ่งหมายที่ต้องการและสามารถเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ (2523 : 382) ได้ให้ความหมายของโมดูล หมายถึง บทเรียนที่มีเนื้อหาจบในตัว สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง จะประกอบด้วยวัตถุประสงค์ การทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมการเรียนที่ประกอบด้วยวิธีการสอน และแบบฝึกหัด พร้อมทั้งมีคำตอบเฉลยให้ผู้เรียนตรวจสอบเอง และทดสอบหลังเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 121) กล่าวว่า บทเรียนโมดูล หมายถึง กิจกรรมการเรียนที่ จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแสดงถึงการฝึกสมรรถภาพการเป็นครูอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลายๆ อย่างก็ได้ รูปแบบของโมดูลนั้น จะเป็นบทเรียนหรือหน่วยใดหน่วยหนึ่งที่สำเร็จใน ตัวเอง สร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แน่นอนและชัดเจน โมดูลหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยสื่อการเรียนต่าง ๆ ที่จำเป็นซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รู้และแสดง สมรรถภาพได้ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของโมดูลนั้น

บุญมี ก้อนทอง (2518 : 22) กล่าวว่า บทเรียนโมดูล หมายถึง บทเรียนใดบทเรียน หนึ่งที่สำเร็จในตัวเอง สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้แน่นอน ในแต่ละบทเรียนโมดูลจะประกอบไปด้วยวัสดุต่างๆ และคำสอนที่จำเป็น

ที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และแสดงสมรรถภาพที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของบทเรียน โมดูลนั้น ๆ

ชมพินทร์ ฤกษ์ ฤช (2528 : 62) ได้กล่าวว่า บทเรียนโมดูลหรือหน่วยการสอน (Instructional Modules) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาชนิดหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพหรือทักษะเฉพาะอย่างตามที่กำหนดไว้ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน เนื่องจากหน่วยการสอนเป็นการจัดการเรียนการสอน เพื่อสนองตอบความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างของผู้เรียน มีจุดศูนย์รวมที่ความต้องการของผู้เรียนมิใช่ผู้สอนและหน่วยการสอน ให้ความสำคัญแก่จุดมุ่งหมายมากกว่ากิจกรรมการเรียน

วิชัย คิสสระ (2535 : 147) บทเรียนโมดูล หมายถึง บทเรียนหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ที่สำเร็จในตัวเอง สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกทำกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อย ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่บทเรียนโมดูลกำหนดไว้

จากความหมายของบทเรียนโมดูลที่กล่าวมาทั้งหมด พอสรุปได้ว่าบทเรียนโมดูลหมายถึง บทเรียนที่จัดระบบการเรียนการสอนโดยเลือกเอากิจกรรมหรือสื่อการเรียนหลาย ๆ วิธี ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้น และบทเรียนโมดูลยังกำหนดจุดประสงค์ไว้แน่นอนมีการประเมินผลก่อนการเรียนและหลังการเรียน มีการทดสอบย่อยในทุกหน่วยของบทเรียน รวมทั้งมีการเรียนซ่อมเสริม ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.2 ลักษณะของบทเรียนโมดูล

ลักษณะสำคัญของบทเรียนโมดูล ฮุสตัน (Houston. 1972 : 47) ได้กล่าวถึงลักษณะของบทเรียนโมดูลไว้ 6 ประการคือ

1. ก่อนที่จะสร้างโปรแกรมการเรียนในส่วนย่อยหรือในรายวิชา จำเป็นต้องพิจารณาโปรแกรมใหญ่ทั้งหมดเสียก่อน ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาผู้สอนมักจะไม่ค่อยคำนึงถึงโครงการใหญ่มากนัก มักสอนตามที่เห็นว่าสมควร ประสิทธิภาพการเรียนจึงไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันทำให้เกิดช่องว่างและเนื้อหาซ้ำซ้อน

2. เน้นตัวผู้เรียนมากกว่าผู้สอน โดยถือเอาความต้องการของผู้เรียนเป็นเครื่องกำหนดสิ่งที่จะเรียนไม่ใช่ถือเอาความรู้ของครูและอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องกำหนดเนื้อหา เช่นแต่ก่อน การใช้บทเรียนโมดูลจะทำให้ผู้สอนมองเห็นว่าการสอนโดยใช้การบรรยายนั้นมีความสำคัญน้อยลง

3. เน้นจุดประสงค์เป็นเบื้องต้นไม่ใช่เน้นที่กิจกรรมการเรียน จุดประสงค์ จึงต้องบ่งไว้ชัดเจนเป็นประการแรก ส่วนกิจกรรมการเรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์จึงตามมาการเรียนการสอนที่เน้นจุดประสงค์ที่ชัดเจนดังกล่าวจะช่วยจัดปัญหาอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอน

4. การเรียนเป็นแบบรายบุคคล (Individualized) และเป็นส่วนตัว (Personalized) การเรียนเป็นรายบุคคลในแง่ที่ว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ช้าหรือเร็วตามความสามารถของตนและการเรียนนั้นเน้นเรื่องส่วนตัวในแง่ที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนอาจมุ่งไปสู่เป้าหมายและจุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้นหลายอย่างต่างกันได้ การเรียนการสอนโดยทั่วไปนั้นเป็นการเปรียบเทียบทางการเรียนระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ส่วนการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลเป็นการเปรียบเทียบการเรียนกับจุดประสงค์ที่วางไว้ล่วงหน้าเท่านั้น

5. บทเรียนโมดูลรวมวิธีสอนแบบต่าง ๆ ไว้หลายอย่างโดยไม่จำกัดว่า ครูจะต้องใช้วิธีสอนแบบใดโดยเฉพาะ เทคนิคบางอย่าง เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อยอาจมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนทัศนคติและสร้างกลุ่มสัมพันธ์ วิธีอื่นอาจรวมการแนะนำเป็นรายบุคคลการฝึกงานหรือการใช้โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ การใช้บทเรียนโมดูลไม่ได้หมายความว่า จะทำให้การสอนเป็นเครื่องจักร เพียงแต่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือของโมดูล

6. เน้นกระบวนการ (Process) ไม่ใช่ผลขั้นสุดท้าย (Product) กล่าวคือ การสร้างบทเรียนโมดูลจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอยู่เป็นระยะ ถ้าผลการใช้หรือการทดสอบแสดงว่า ยังมีข้อบกพร่องก็ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะ

1.3 ส่วนประกอบของบทเรียนโมดูล

โมดูลทุกแบบจะต้องประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้ (Houston and others. 1972 : 167 - 169)

1. คำโครงการละเอียด (Prospectus) เป็นส่วนที่รวมเอาหลักการและเหตุผลไว้ด้วยกัน ซึ่งหลักการและเหตุผลนี้จะบอกชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1.1 ความสำคัญของความมุ่งหมายของบทเรียน โมดูลที่มีต่อนักเรียนและการศึกษาโมดูลนั้น ๆ

1.2 คำโคร่งสิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนจากโมดูลนั้น

ถ้าผู้เรียนเข้าใจความมุ่งหมายของบทเรียนจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อผู้เรียนมาก คำโคร่งละเอียดนี้ จะเป็นขอบข่ายของโมดูลด้วย จะบอกให้ผู้เรียนทราบว่าจะต้องผ่านการเรียนอะไรหรือมีความรู้พื้นฐานอะไรมาก่อนบ้าง และบอกวิธีการดำเนินการอย่างคร่าว ๆ ที่จะทำใ้บทเรียน โมดูลนี้สำเร็จ

2. จุดประสงค์ (Objectives) เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของบทเรียน โมดูลทุกประเภทของจุดประสงค์จะต้องชัดเจนทำให้ผู้เรียนเข้าใจจะต้องกำหนดว่าสมรรถภาพอะไร พฤติกรรมอะไรที่นักเรียนจะแสดงออกได้เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว จึงจะยอมรับว่าได้ผ่าน โมดูลนั้นไปได้ จุดประสงค์ทำให้เราวางแผนและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ที่สำคัญที่สุด คือ จุดประสงค์เป็นส่วนที่ช่วยวางโครงร่างของโมดูลช่วยเสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ได้อีกด้วย

3. การประเมินผลก่อนการเรียนรู้ (Pre- Assessment) หมายถึง การได้วัดในเรื่องดังต่อไปนี้

3.1 เพื่อจะดูว่าผู้เรียนมีความรู้หรือสมรรถภาพพื้นฐานในสิ่งที่จะเรียนในบทเรียน โมดูลหรือไม่ หรือจะต้องฝึกสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานก่อนที่จะเริ่มเรียน

3.2 เพื่อจะดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะระบุไว้ใน โมดูลหรือยังเขาควรจะเรียนโดยใช้กิจกรรมใดเพื่อที่จะได้บรรลุจุดประสงค์

3.3 เพื่อจะดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในบางส่วนของสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียน โมดูลหรือไม่ ถ้ามีเขาอาจจะร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้บางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับที่เขายังไม่ได้เรียนรู้เท่านั้น

การประเมินผลก่อนการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบความสามารถของตนตามจุดประสงค์บางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากนั้นยังช่วยชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจจะยังไม่พร้อมที่จะเรียน โมดูลนั้นก็ได้ เนื่องจากขาดความรู้พื้นฐานของโมดูลนั้น การประเมินผลก่อนการเรียนรู้จะใช้แบบทดสอบลักษณะใดก็ได้ เช่น แบบปรนัย อัตนัย การทำงานส่ง การสอบปากเปล่าหรือการอภิปราย ก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสมของจุดประสงค์ เนื้อหาและระดับของผู้เรียน ไม่จำเป็นต้องมีแบบแผนตายตัว

4. กิจกรรมการเรียนรู้ (Enabling Activities) กิจกรรมการเรียนรู้จะจัดตามจุดประสงค์ของโมดูลและเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือก (Instructional Alternatives) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเลือกกิจกรรมนั้น ๆ ตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน ถ้าหากจุดประสงค์หรือกิจกรรมนั้นมีลักษณะต่อเนื่องกัน ควรจะได้ทำแผนผังหรือคำอธิบายของการจัดลำดับกิจกรรมที่ต้องการ

5. การประเมินผลหลังเรียน (Post-Assessment) เพื่อจะบอกให้ผู้เรียนได้รู้ว่าเรียนสำเร็จตามจุดประสงค์ของโมดูลมากน้อยเพียงใด ถ้าไม่ผ่านก็ควรจะเรียนเพิ่มเติม และที่สำคัญข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียนยังชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเรียนการสอนของบทเรียนโมดูลด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนต่อไป การประเมินผลหลังการเรียนอาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกับการประเมินผลก่อนการเรียนก็ได้ แล้วแต่ลักษณะของการประเมินผล

จากส่วนประกอบทั้ง 5 ข้อนี้จะขาดมิได้ โมดูลแต่ละแบบอาจจะแตกต่างกันก็เพียงเพิ่มเติมส่วนอื่นให้มากกว่านี้ก็ได้แล้วแต่ความต้องการของผู้สร้าง เช่น อาจจะแยกความรู้พื้นฐานออกมากำหนดต่างหากจากเค้าโครงละเอียดก็ได้ ส่วนมากขึ้นความรู้พื้นฐานจะพยายามกำหนดไว้ให้น้อยที่สุดหรือไม่มีเลย การเรียนซ่อมเสริม (Remediation) อาจแยกออกมาจากการประเมินผลหลังการเรียนก็ได้ เพื่อแนะนำผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมินผลหลังการเรียน การเรียนซ่อมเสริมจะแนะผู้เรียนว่าควรจะซ่อมเสริมด้วยกิจกรรมใดหรือควรปรึกษาผู้สอนก่อน

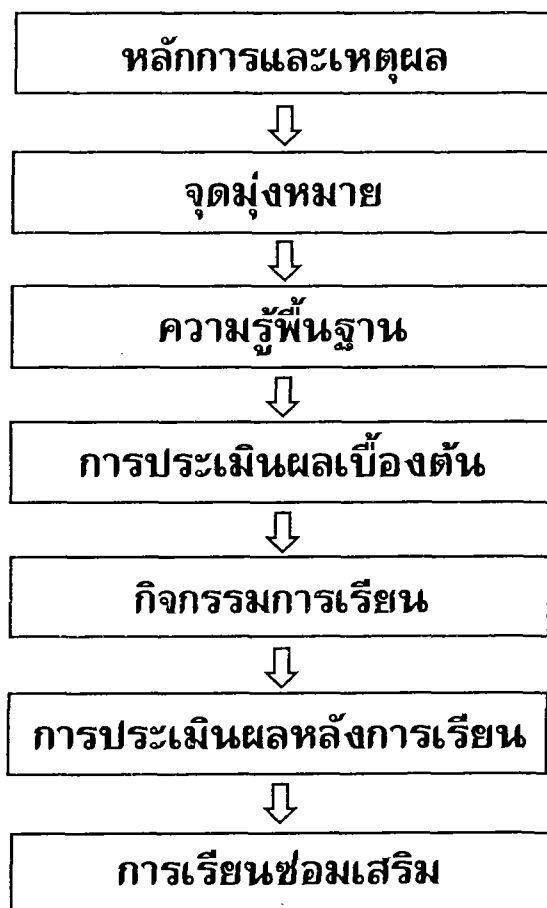
1.4 รายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบบทเรียนโมดูลตามแนวของ ชมพันธุ์ ญุชรร ณ อยุธยา

บทเรียนโมดูลประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการคือ ตามที่ ชมพันธุ์ ญุชรร ณ อยุธยา (2528 : 88) ได้กล่าวถึงดังนี้ คือ

1. หลักการและเหตุผล (Rationale)
2. จุดมุ่งหมาย (Objectives)
3. ความรู้พื้นฐาน (Prerequisites)
4. การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-Assessment)

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Instructional Alternatives)
6. การประเมินผลหลังการเรียนรู้ (Post-Assessment)
7. การเรียนซ่อมเสริม (Remediation)

แสดงด้วยภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 รูปแบบของบทเรียนโมดูลตามแนวของ ชมพันธุ์ ฤๅชฌร ฌ อยุธยา

1. หลักการและเหตุผล (Rationale) หลักการและเหตุผลมีวัตถุประสงค์สองประการคือ

1.1 เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และความสำคัญของจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูล สอนในแง่ของการสำรวจข้อมูล ทฤษฎี และ/หรือการปฏิบัติ

1.2 เพื่อจัดบทเรียนโมดูล และจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับหลักสูตรทั้งหมด

หลักการและเหตุผลจะช่วยอธิบายถึงความสำคัญของสมรรถภาพที่ต้องการจะฝึกในบทเรียนโมดูล และช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความคาดหวังของหลักสูตรทั้งหมดและได้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกันของจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้นตามบทบาทความรับผิดชอบและหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพเป็นครู นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพในบทเรียนโมดูลที่กำลังเรียนกับสมรรถภาพในหน่วยอื่น ๆ ที่เขาจะต้องแสดงความสามารถก่อนที่จะจบหลักสูตรการจบบทเรียนโมดูลสอนตามบทบาทและหน้าที่ครู และให้สอดคล้องกับหลักสูตรส่วนรวมนั้น ช่วยให้ผู้สร้างหลักสูตร ได้มองเห็นหลักสูตรทั้งระบบมิใช่แต่เพียงบางส่วนเท่านั้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objectives) จุดมุ่งหมายแบ่งออกเป็นสองลักษณะคือ

1) จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน (Instructional Objectives) ระบุสมรรถภาพที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออกในการเรียนการสอน

2) จุดมุ่งหมายเชิงประสบการณ์ (Expressive Objectives) ระบุเหตุการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์

จุดมุ่งหมายทำหน้าที่สำคัญสองประการ คือ

1) ช่วยเป็นสื่อที่เชื่อมโยงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความคาดหวังและวิธีการสอนต่าง ๆ ให้ผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทราบ

2) ช่วยให้อาจารย์ผู้สอนได้วางแผนและประเมินผลจุดมุ่งหมาย วิธีการสอน และผลของการสอนของตน

ดังนั้น จุดมุ่งหมายจึงเป็นส่วนที่ช่วยวางโครงสร้างของบทเรียนโมดูล นอกจากจะช่วยระบุถึงสมรรถภาพในการเป็นครูที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออกมาแล้ว จุดมุ่งหมายยังช่วยเสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงสมรรถภาพที่ระบุไว้

บทเรียนโมดูลต่าง ๆ แตกต่างกันตามจำนวนของจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้บทเรียนโมดูลบางหน่วยอาจจะมีจุดมุ่งหมายเพียงประการเดียว แต่บางบทเรียนโมดูลอาจจะระบุจุดมุ่งหมายไว้หลายประการ จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน (Instructional Objectives) ควรจะต้องอธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงผลการเรียนที่คาดหวัง ซึ่งประกอบด้วย

1) พฤติกรรมทางพุทธิศึกษา (Cognitive Behavior) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ (Knowledge Objectives)

2) พฤติกรรมทางจริยศึกษา (Affective Behavior) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทางด้านเจตคติ ความสนใจ (Affective Objectives)

3) พฤติกรรมการสอน (Teaching Behavior) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายด้านการสอน (Performance Objectives)

4) พฤติกรรมของนักเรียน (Pupil Behavior) เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทางด้านการสอน (Consequence Objectives)

จุดมุ่งหมายควรจะเขียนในลักษณะที่สามารถประเมินผลได้ด้วยความมั่นใจว่าจุดมุ่งหมายนั้นได้บรรลุถึงผลสำเร็จ

จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนแตกต่างกับจุดมุ่งหมายเชิงประสบการณ์ จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน กำหนดสมรรถภาพที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติให้เห็น ส่วนจุดมุ่งหมายเชิงประสบการณ์กำหนดเหตุการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์

3. ความรู้พื้นฐาน (Prerequisites) ความรู้พื้นฐานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1) สมรรถภาพพื้นฐานทั่วไปที่จำเป็นในการเริ่มต้นบทเรียน โมดูล หรือกลุ่มบทเรียน โมดูล (Module Clusters)

2) สมรรถภาพเฉพาะซึ่งได้เรียนมาแล้วในบทเรียน โมดูลก่อน ๆ โดยทั่วไปผู้สร้างหลักสูตรควรพยายามจัดให้มีวิชาหรือความรู้พื้นฐานที่ต้องเรียนก่อนให้น้อยที่สุดทั้งนี้เพื่อสะดวกในการยืดหยุ่นโปรแกรมการเรียน นอกจากนี้การสร้างแบบประเมินผลเบื้องต้นควรให้ครอบคลุมถึงความรู้พื้นฐานที่จำเป็นด้วย

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้เรียน ความรู้พื้นฐานควรจะประกอบด้วย

- 1) ข้อความที่แสดงว่าโมดูลที่สร้างขึ้นนี้ผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานหรือไม่
- 2) ข้อความที่ระบุสมรรถภาพซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียน โมดูลนี้ (ถ้ามี)
- 3) แหล่งอ้างอิงสำหรับศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานที่ระบุไว้
- 4) การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-Assessment) การประเมินผลเบื้องต้น

หมายถึง การวัดในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

4.1) เพื่อดูว่าผู้เรียนสามารถแสดงสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนที่กำลังจะเรียนต่อไปได้หรือไม่ ควรจะต้องฝึกสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานนั้นก่อนเริ่มเรียน

4.2) เพื่อที่ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลที่กำลังจะเรียนแล้วหรือยัง หรือเขาควรจะต้องร่วมในกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนในโมดูลนั้น

4.3) เพื่อที่ว่าผู้เรียนมีความสามารถในบางส่วนของสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลที่กำลังจะเรียนหรือไม่ ถ้ามี เขาอาจจะร่วมในกิจกรรมการเรียนเพียงบางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เขายังไม่ได้เรียนรู้เท่านั้น

ด้วยเหตุนี้การประเมินผลเบื้องต้นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ในบทเรียนโมดูลก่อนเริ่มการสอน ทั้งนี้หมายความว่า การประเมินผลเบื้องต้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดสอบความสามารถของตนตามจุดมุ่งหมายบางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากนี้การประเมินผลเบื้องต้นยังช่วยชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจจะยังไม่พร้อมที่จะเรียนในบทเรียนโมดูล เนื่องจากขาดสมรรถภาพที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้น ดังนั้นการประเมินผลเบื้องต้นควรมีลักษณะดังนี้

- 1) เป็นการทดสอบที่ผู้เรียนอาจจะเลือกเพียงบางส่วนหรือไม่เลือกเลยก็ได้
- 2) ประเมินผลสมรรถภาพทั้งหมดที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้
- 3) ประเมินผลสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายหรือที่ระบุไว้เป็นพื้นฐานก่อนการเรียนบทเรียนโมดูลนั้นหรือก่อนเริ่มโปรแกรม
- 4) ช่วยในการวินิจฉัยโดยการใช้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้
- 5) การประเมินผลเบื้องต้นจะต้องเป็นจริงและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเวลาทั้งของผู้สอนและผู้เรียน

จากการประเมินผลเบื้องต้น อาจกระทำได้โดยให้ผู้เรียนแสดงสมรรถภาพโดยการทดสอบข้อเขียนหรือปากเปล่าหรือการทดสอบอย่างอื่น ทั้งชนิดที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งแบบปรนัยและไม่เป็นปรนัยทั้งหมด การอภิปรายระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การถามคำถามเพื่อให้ทราบถึงความสนใจและความต้องการของผู้เรียนและการสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียน ก็อาจใช้เป็นวิธีการประเมินผลก่อนการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้ การประเมินผลเบื้องต้นนี้ไม่จำกัดอยู่ในวิธีใดวิธีหนึ่งเท่านั้น

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Instructional Alternatives of Instructional Activities)

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง งานที่จะให้ผู้เรียนทำเพื่อช่วยให้ได้เรียนรู้และบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ กิจกรรมการเรียนรู้ควรมีลักษณะดังนี้

- 1) กิจกรรมการเรียนรู้ควรช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง
- 2) ถ้าเป็นไปได้ กิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้เป็นการเรียนรู้เฉพาะบุคคล (Personalized) ทั้งนี้หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้ควรจะได้สนองความต้องการความสามารถ เจตคติ ความพร้อม และวิธีการสอนของผู้เรียนแต่ละคน
- 3) ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้จะชี้เฉพาะและแคบ แต่ก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนจากกิจกรรมหลาย ๆ อย่างที่จัดให้
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้

ผู้สร้างโมดูลควรจะระลึกอยู่เสมอว่าผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบในการแสดงความสามารถตามสมรรถภาพที่ระบุไว้ มิใช่แต่เพียงการเรียนรู้เท่านั้น ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรจัดให้มีทางเลือกหลาย ๆ ทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถของตน เพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สร้างโมดูลได้ระบุไว้แล้วผู้เรียนอาจจะเสนอทางเลือกของกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย มิใช่อยู่ที่การเรียนรู้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้กิจกรรมการเรียนรู้จึงควรจัดดังนี้

- 1) ควรจัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้หลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอกิจกรรมของตนเองด้วย
- 2) กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ควรจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
- 3) ควรจะได้จัดทำแผนภูมิหรือคำอธิบายของการจัดลำดับกิจกรรมที่จะต้องเรียน ถ้าหากจุดมุ่งหมายหรือกิจกรรมการเรียนรู้มีลักษณะต่อเนื่องกัน
- 4) ควรจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเท่าเทียมกันในการที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายแต่ละข้อ

6. การประเมินผลหลังการเรียนรู้ (Post-Assessment) วิธีการประเมินผลหลังการเรียนรู้ อาจแตกต่างกันได้หลายอย่าง เช่นเดียวกับการประเมินผลก่อนการเรียนรู้สิ่งสำคัญก็คือ

จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของโมดูล การที่ผู้เรียนจะเรียนจบโมดูลได้นั้น ขึ้นอยู่กับการแสดงสมรรถภาพถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการประเมินผลหลังการเรียน

การประเมินผลหลังการเรียนจัดขึ้นเพื่อวัดในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1) เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถแสดงสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือว่าจำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้เรียนใหม่ และกิจกรรมนั้นควรจะเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นใหม่

2) ถ้าผู้เรียนไม่สามารถแสดงสมรรถภาพตามที่ระบุไว้ ข้อบกพร่องนี้อยู่ที่

2.1) ผู้เรียนไม่มีความสามารถ แรงจูงใจ หรือความพยายาม

2.2) การสอนไม่เหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพ หรือ

2.3) จุดมุ่งหมายคาดหวังผลที่ไม่เป็นจริง

การประเมินผลหลังการเรียนมุ่งหมายที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถว่าได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังช่วยชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องในการเรียนการสอนและช่วยชี้แนวทางที่จะแก้ไขด้วยข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียนจะเป็นประโยชน์ในการแสดงถึงพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียนและประสิทธิภาพของโมดูล ดังนั้นการประเมินผลหลังการเรียนจึงควรมีลักษณะดังนี้

1) ประเมินสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้

2) ประเมินผลเฉพาะสมรรถภาพที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายหรือที่ระบุไว้เป็นสมรรถภาพพื้นฐานก่อนเริ่มโมดูลนั้น

3) การประเมินผลหลังการเรียน ควรจัดทำทั้งในระหว่างเรียน (Formative Evaluation) และหลังการเรียน (Summative Evaluation)

4) การประเมินผลหลังการเรียนจะต้องเป็นจริงและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเวลาทั้งของผู้สอนและผู้เรียน

7. การเรียนซ่อมเสริม (Remediation) อาจกำหนดไว้ในโมดูลหรือไม่ก็ได้การเรียนซ่อมเสริมเป็นกิจกรรมการเรียนที่จะช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่สามารถแสดงสมรรถภาพตามที่ระบุไว้หลังการประเมินผลหลังการเรียน การเรียนซ่อมเสริมอาจดำเนินตามแบบเดิมหรืออาจเปลี่ยนแปลงได้ วัตถุประสงค์ของการเรียนซ่อมเสริมก็เพื่อช่วยเหลือมิให้ลงโทษ และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้บรรลุผลสำเร็จ โดยทั่วไปกิจกรรมการเรียนซ่อมเสริมนี้นักสอนและผู้เรียนจะกำหนดร่วมกัน โดยพิจารณาจากความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับ

การประเมินผลหลังการเรียน และช่วยกันตัดสินใจว่าควรจะใช้วิธีสอนอย่างไรจึงจะเป็นประโยชน์และได้ผลที่สุด

1.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการเรียนการสอนโดยทั่วไป

ลอเรนซ์ (Lawrence. 1973 : 10 - 12) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลแตกต่างจากการเรียนการสอนโดยทั่วไปอยู่หลายประการ คือ

1. การสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลนั้น หลักสูตรทั้งหลักสูตรจะต้องได้รับการพิจารณาก่อนที่จะกำหนดการเรียนการสอนแต่ละส่วน สำหรับการเรียนการสอนโดยทั่วไปนั้นผู้สอนแต่ละคนมักจะคิดหรือพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาของตนเอง โดยไม่คำนึงว่ากิจกรรมการเรียนการสอนนั้น จะสอดคล้องกับประสบการณ์เรียนอื่นๆ หรือไม่ ซึ่งโดยทั่วๆ ไปก็มักจะไม่สอดคล้องกัน ทำให้เกิดช่องว่างและความซ้ำซ้อนกัน

2. บทเรียนโมดูลจะเน้นผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ความสนใจของผู้เรียนจะเป็นเรื่องกำหนดสิ่งที่จะต้องเรียน มิใช่กำหนดจากความเชี่ยวชาญของผู้สอนหรือสื่อการเรียนที่มีอยู่แล้ว สำหรับการเรียนการสอนโดยทั่วไปผู้สอนมักจะเลือกสอนหรือบรรยายในเรื่องที่ตนเชี่ยวชาญ ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนเลย

3. บทเรียนโมดูลให้ความสำคัญแก่จุดมุ่งหมายประการแรก ไม่ใช่กิจกรรมการเรียนจุดมุ่งหมายจะต้องกำหนดขึ้นก่อน ต่อจากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมการเรียนให้เหมาะสม จึงจะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย การเรียนการสอนและจัดตามจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยจัดเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงออกไปได้ สำหรับการเรียนการสอน โดยทั่วไปมักจะไม่สามารถได้กำหนดจุดมุ่งหมายขึ้นก่อน

4. บทเรียนโมดูลเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล (Individualized Instruction) และเป็นส่วนบุคคล (Personalized Instruction) บทเรียนโมดูลเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลในแง่ที่ว่าผู้เรียนสามารถเรียนไปตามความสามารถของตนเองจะเรียนได้เร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของตนเอง และบทเรียนโมดูลเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนบุคคลในแง่ที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนสามารถจัดการเรียนของตนเองแตกต่างกันไปตามเป้าหมายและจุดมุ่งหมาย สำหรับการเรียนการสอนโดยทั่วไปนั้นโดยมากมักจะ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ส่วนการเรียนการสอน โดยใช้โมดูล นั้นจะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนกับจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ก่อน

5. บทเรียนโมดูลประกอบไปด้วยวิธีการเรียนการสอนแตกต่างกันหลาย ๆ อย่าง กิจกรรมการเรียนอาจมีตั้งแต่การจัดกลุ่มย่อยเพื่อก่อให้เกิดเจตคติและความสัมพันธ์ที่ดีการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลตลอดไปจนถึงการทดลอง การเรียนการสอนด้วยบทเรียนโปรแกรม หรือการใช้ศูนย์วัสดุทัศนวัสดุต่าง ๆ บทเรียนโมดูลไม่ได้หมายความว่าวิธีการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การใช้เทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือที่ส่งเสริมให้สามารถจัดการศึกษาเป็นส่วนบุคคลได้มากขึ้น และคำนึงถึงความเป็นมนุษย์มากขึ้น

6. บทเรียนโมดูลเป็นกระบวนการไม่ใช่ผลผลิตขั้นสุดท้าย ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ กระบวนการประเมินบทเรียนโมดูลจะจัดไว้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตร ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวชี้แนะว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนั้นควรจะได้รับปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือไม่และอย่างไร

ถึงแม้ว่าลักษณะทั้ง 6 ประการนี้ อาจจะเป็นลักษณะของวิธีการเรียนการสอนแบบอื่นด้วยก็ตาม แต่การที่บทเรียนโมดูลมุ่งเน้นกระบวนการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นผู้เรียนและจุดมุ่งหมายก็ถือเป็นเอกลักษณ์ของวิธีการเรียนการสอนแบบนี้

1.6 กระบวนการในการสร้างบทเรียนโมดูล

ฮุสตัน และคนอื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 13 - 14) กระบวนการในการสร้างบทเรียนโมดูล จะทำได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) ก่อนลงมือสร้างบทเรียนโมดูล ต้องมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร นำเนื้อหาภาคศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างบทเรียนโมดูล แล้วแยกออกเป็นสมรรถภาพที่ต้องการจะให้เกิดแก่ ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนเรียนจบแล้วในขั้นวางแผนนี้ผู้สร้างบทเรียนโมดูลต้องจัดลำดับสมรรถภาพ ตามขั้นตอนของการเรียนรู้ และตามลักษณะของเนื้อหาวิชาแบ่งเป็นโมดูลต่าง ๆ จนครอบคลุมจุดมุ่งหมายของรายวิชา และครอบคลุมตลอดหลักสูตร

ในขั้นวางแผนจะต้องพิจารณาถึงปัญหาการสอน ตัวผู้เรียนแหล่งวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางเลือกของกิจกรรมการเรียนและการประเมินผล นอกจากนี้ต้องวางแผน

ด้านการบริหาร งบประมาณ ค่าใช้จ่ายระยะเวลาที่จะใช้สร้างบทเรียน โมดูล ตลอดจนทดลองใช้และการประเมินผลบทเรียน โมดูล

2. การผลิต (Production) โดยการนำสมรรถภาพนี้วิเคราะห์ออกมาเป็น โมดูลแล้วสร้างเป็นบทเรียน โมดูลตามรูปแบบที่ต้องการ ผู้สร้างบทเรียน โมดูลจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถของผู้สร้างที่เข้าใจบทเรียน โมดูล เป็นอย่างดี อาจจะสร้างเป็นคณะโดยมีการประชุมระดมพลังความคิด วิเคราะห์และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ก่อนการประชุมปฏิบัติการควรให้ผู้สร้างบทเรียน โมดูลทุกคนพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

2.1 ระบุสมรรถภาพซึ่งจะต้องพัฒนาเป็นบทเรียน โมดูล

2.2 แปลสมรรถภาพออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะของผู้เรียน โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ด้วย

2.3 กำหนดและนำสื่อการเรียนต่าง ๆ ซึ่งจะใช้เป็นประโยชน์ในการเรียนบทเรียน โมดูล

ก่อนลงมือสร้างบทเรียน โมดูล เมื่อเขียนบทเรียน โมดูลจริงตามที่ได้วางแผนไว้ รวมทั้งการกำหนดสื่อการเรียนที่จะใช้ โมดูล ต่อจากนั้นจะต้องนำ โมดูลนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขผู้เชี่ยวชาญควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชาที่จะนำมาสร้างบทเรียน โมดูล และผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างบทเรียน โมดูล การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนี้ อาจจะทำได้หลายวิธี เช่น ให้ผู้เชี่ยวชาญ 2-3 ท่าน พิจารณาหรืออาจจะใช้วิธีเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10-15 คนตรวจสอบหรือประเมินบทเรียน โมดูลแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง อาจทำได้หลายครั้งจนกว่าจะได้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นพ้องกันว่าใช้ได้ แล้วลงมือสร้างบทเรียน โมดูลพร้อมที่จะทำการทดสอบได้

3. การทดลองก่อนเริ่มใช้จริง (Prototype Testing) หลังจากที่ได้ปรับปรุงแก้ไขบทเรียน โมดูลตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ก็นำไปทดลองกับกลุ่มย่อยเป็นการทดลองต้นแบบในระหว่างการทดลอง ควรได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน โมดูล เมื่อสิ้นสุดการทดลองอาจให้ผู้เรียนเขียนอธิบายความรู้สึก และเจตคติที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียน โมดูล ที่สร้างขึ้นนี้ ข้อมูลที่ได้จากการทดลองควรนำมาใช้ในการประเมินและปรับปรุง โมดูล ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประเมินกิจกรรมการเรียนได้กำหนดขึ้น รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนด้วยเมื่อได้ทดลองบทเรียน โมดูลกับกลุ่มย่อย และนำมาปรับปรุงแก้ไขก็อาจนำไปทดลองกับกลุ่มทดลอง (Pilot

Group) ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้เรียนหนึ่งห้องเรียน จำนวน 30 คน หรือมากกว่านั้น หรืออาจจะทดลองมากกว่าหนึ่งห้องเรียนก็ได้ ในขั้นนี้อาจจัดการทดลองในรูปของการวิจัยเพื่อประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลหรือการวิจัยแบบทดสอบเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ใช้บทเรียนโมดูลกับการเรียนโดยวิธีอื่น ๆ ก็ได้ ผลที่ได้จากการทดลอง จะเป็นข้อมูลที่น่ามาใช้ในการปรับปรุงบทเรียนโมดูลอีกครั้งหนึ่ง

4. การใช้บทเรียนโมดูล (Implementation) บทเรียนโมดูลที่ผ่านการทดลอง และหาประสิทธิภาพแล้ว ก็สามารถนำมาใช้จริงในหลักสูตรได้ ในระหว่างการใช้ก็ต้องรวบรวมข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงแก้ไขบทเรียนโมดูลต่าง ๆ สมำเสมอ กระบวนการพัฒนาบทเรียนโมดูลจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ผู้ใช้บทเรียนโมดูลคืออาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ ความเข้าใจในวิธีสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลเป็นอย่างดี เพราะบทเรียนโมดูลจะใช้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนเป็นสำคัญ ส่วนใหญ่แล้วปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นมักจะเกิดขึ้นในขั้นตอนของการใช้บทเรียนโมดูลนี้ จึงควรมีการอบรมอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ในการใช้บทเรียนโมดูล ถ้าหากไม่ได้มีการวางแผนและการเตรียมผู้สอนอย่างรอบคอบและชัดเจนแล้ว การสอนโดยบทเรียนโมดูลก็อาจประสบความล้มเหลวได้

5. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลบทเรียนโมดูลนั้นควรสร้างแบบประเมินผลขึ้นให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของบทเรียน รวมทั้งการบริหารและการจัดดำเนินการใช้บทเรียนโมดูลด้วย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ข้อดีและข้อบกพร่องของการใช้บทเรียนโมดูล ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรงเชื่อถือได้และจะต้องวิเคราะห์โดยใช้จุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นเกณฑ์ โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียน สื่อการเรียน และการประเมินผลข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลต้องนำมาใช้ในการปรับปรุงบทเรียนโมดูล และจัดดำเนินการต่อไป

จากกระบวนการและขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าการสร้างบทเรียนโมดูลเป็นงานที่จะต้องจัดวางแผนอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่เป้าหมายของหลักสูตร จนกระทั่งถึงการนำเป้าหมายของหลักสูตรมาจำแนกเป็นสมรรถภาพของผู้เรียนแล้วนำมาสร้างเป็นจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลต่อจากนั้นจึงวางแผนกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้แล้ว จึงลงมือสร้างบทเรียนโมดูล นำบทเรียนโมดูลให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและทดลอง โดยทดลองต้นแบบกับผู้เรียนกลุ่มย่อย ๆ ก่อน ต่อจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใหม่กับกลุ่มทดลอง นำผลที่ได้จากการทดลองมา

ปรับปรุงแก้ไขก่อนแล้วจึงนำไปใช้ ระหว่างการใช้ก็ต้องรวบรวมข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงแก้ไขอย่างสม่ำเสมอ กระบวนการพัฒนาบทเรียนโมดูลจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา

1.7 ข้อเสนอแนะในการสร้างบทเรียนโมดูล

แอเรนดส์ แมสลา และเวเบอร์ (ชมพันธุ์ ฤกษ์ ฌ อยุธยา. 2528 : 83; อ้างอิงมาจาก Arends, Masla and Weber. 1973 : 29 - 31) ได้ให้ข้อเสนอในการสร้างบทเรียนโมดูลไว้ ดังต่อไปนี้

1. ในการสร้างบทเรียนโมดูล ผู้สร้างจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรอยู่เสมอ ผู้สร้างควรพิจารณาอย่างรอบคอบว่า จุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนั้นได้สร้างสมรรถภาพให้แก่ผู้เรียนที่จะสำเร็จการศึกษาตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรหรือไม่ และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็ต้องให้สอดคล้องกับปรัชญาในการเรียนการสอนของหลักสูตร เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ควรระบุไว้อย่างชัดเจนในการเขียนหลักการและเหตุผล

2. ในการกำหนดสมรรถภาพที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแสดงให้เห็นนั้นควรจะคำนึงถึงคำถามต่อไปนี้

2.1 ถ้าจะเป็นการวัดความรู้ จะต้องคำนึงว่าความรู้อะไรที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้อย่างแท้จริง

2.2 ถ้าเป็นการวัดเจตคติ จะต้องคำนึงว่าพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเจตคติอะไรที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออก

2.3 ถ้าเป็นการวัดพฤติกรรมของผู้เรียน จะต้องคำนึงว่าพฤติกรรมอะไรที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติให้เห็นจริงได้

3. หลังจากที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายแล้ว ผู้สร้างบทเรียนโมดูลจะต้องกำหนดสมรรถภาพพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน สมรรถภาพพื้นฐานที่จำเป็นควรกำหนดเฉพาะเรื่องที่เป็นพื้นฐานจริง ๆ ของบทเรียนโมดูล ถ้าเป็นไปได้สมรรถภาพพื้นฐานควรมีน้อยที่สุดเพื่อให้โปรแกรมการเรียนยืดหยุ่นได้ และให้โอกาสผู้เรียนที่จะเลือกเรียนได้มากที่สุด

4. ในการสร้างแบบประเมินผลก่อนการเรียน ผู้สร้างควรจะมีใจว่าเกณฑ์ที่สร้างขึ้นนั้นใช้วัดสมรรถภาพของผู้เรียนที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น ถ้าใช้เกณฑ์ในการวัดผลการปฏิบัติ การวัดผลที่เกี่ยวกับสติปัญญาความรู้ก็ไม่เหมาะสม ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การประเมินผลจะต้องคำนึงถึงความเป็นจริง และจะต้องใช้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน วิธีการวัดผลจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด

5. ในการสร้างกิจกรรมการเรียน ผู้สร้างควรพยายามให้มีทางเลือกหลาย ๆ ทางแก่ผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด สอดคล้องกับวิธีการเรียนของเขา และจะช่วยให้เขาได้เรียนรู้ในระยะเวลาอันสั้น นอกจากนี้ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสเลือกสร้างกิจกรรมของตนเองด้วยความช่วยเหลือของอาจารย์ผู้สร้างบทเรียน จะต้องระลึกอยู่เสมอว่าผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการแสดงความสามารถในสมรรถภาพที่ระบุไว้ มิใช่ในการเรียนกิจกรรมการเรียน

6. ถ้าผู้สร้างกิจกรรมการเรียนเห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ นั้นควรจัดเรียงลำดับการจัดลำดับกิจกรรมการเรียนก็ควรจะทำให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงลักษณะแผนงานทั้งหมด

7. กิจกรรมการเรียนต่างๆ ที่ผู้ให้เรียนเลือกเรียนนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเท่าเทียมกัน

8. วิธีการสร้างการประเมินผลหลังการเรียน ควรใช้วิธีการตามที่เสนอแนะในการสร้างการประเมินผลก่อนการเรียน และข้อทดสอบควรเชื่อถือได้

9. ผู้สร้างบทเรียนโมดูลอาจจะบุกิจกรรมการเรียนซ่อมเสริมได้ตามความเหมาะสมถึงแม้ว่าโดยปกติแล้วกิจกรรมการเรียนซ่อมเสริมควรจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะเมื่อได้สร้างบทเรียนโมดูลสมบูรณ์ทั้งโปรแกรมแล้ว กิจกรรมการเรียนซ่อมเสริม อาจจะนำมาใช้เป็นกิจกรรมการเรียนที่ให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้

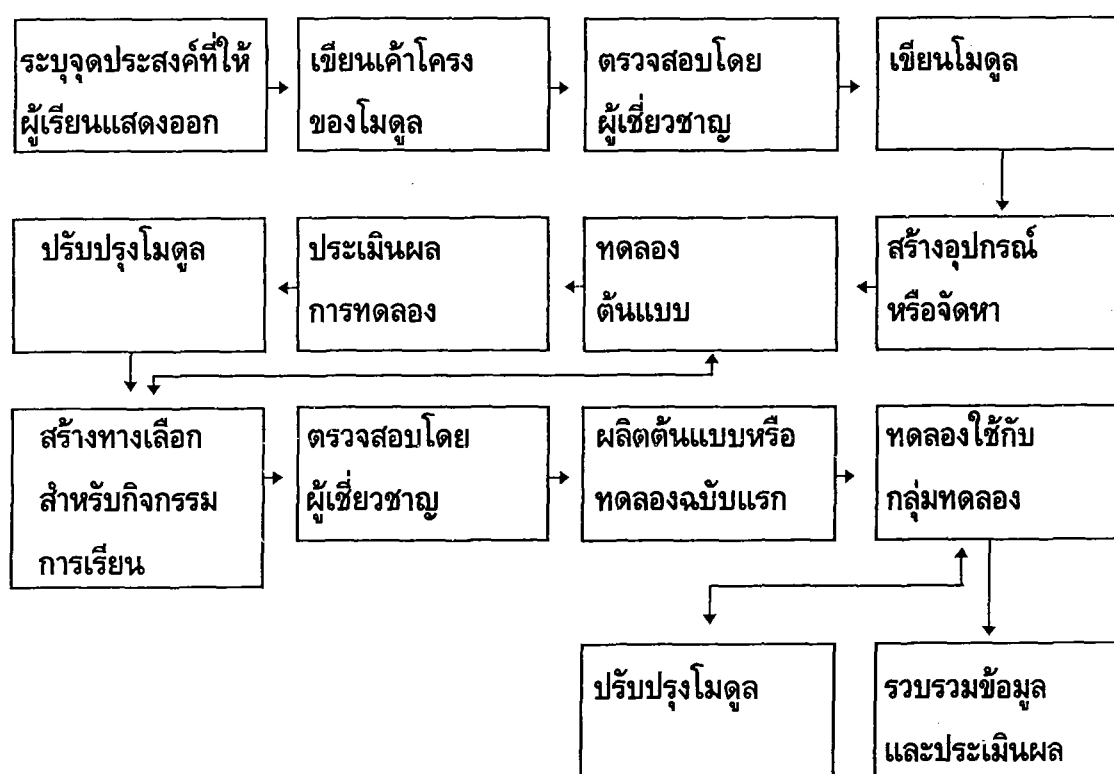
10. คำอธิบายของบทเรียนควรจะสั้นและชัดเจน

11. ผู้สร้างบทเรียนโมดูล ควรจะให้ผู้ร่วมงานหลาย ๆ คน และผู้เรียนช่วยกันวิจารณ์ เพื่อจะได้นำข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาปรับปรุงแก้ไขบทเรียนที่สร้างขึ้น

12. เมื่อสร้างบทเรียนโมดูลเรียบร้อยแล้ว ผู้สร้างควรจะต้องทบทวนอีกครั้งว่าบทเรียนโมดูลนั้นเน้นถึงสมรรถภาพที่สัมพันธ์กับพัฒนาการของผู้เรียนหรือไม่ และเป็นตัวอย่างที่ดีมี ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนหรือไม่

13. ในขั้นสุดท้ายผู้สร้างบทเรียน โมดูลจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นนั้นย่อมเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้เสมอ

การพัฒนาบทเรียนโมดูลเป็นกระบวนการต่อเนื่องไม่สิ้นสุดคือ เมื่อนำบทเรียนโมดูล ที่สร้างเสร็จแล้วไปทดลอง และเมื่อได้ประเมินผลการใช้บทเรียนโมดูลแล้ว ก็ต้องนำมาปรับปรุง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง (วิชัย คิสสระ. 2535 : 142 - 149; อ้างอิงมาจาก ชมพันธุ์ ฤกษ์รณ อยุธยา. 2525 : 109) ได้แสดงกระบวนการในการพัฒนาบทเรียนโมดูลดังภาพประกอบ 2

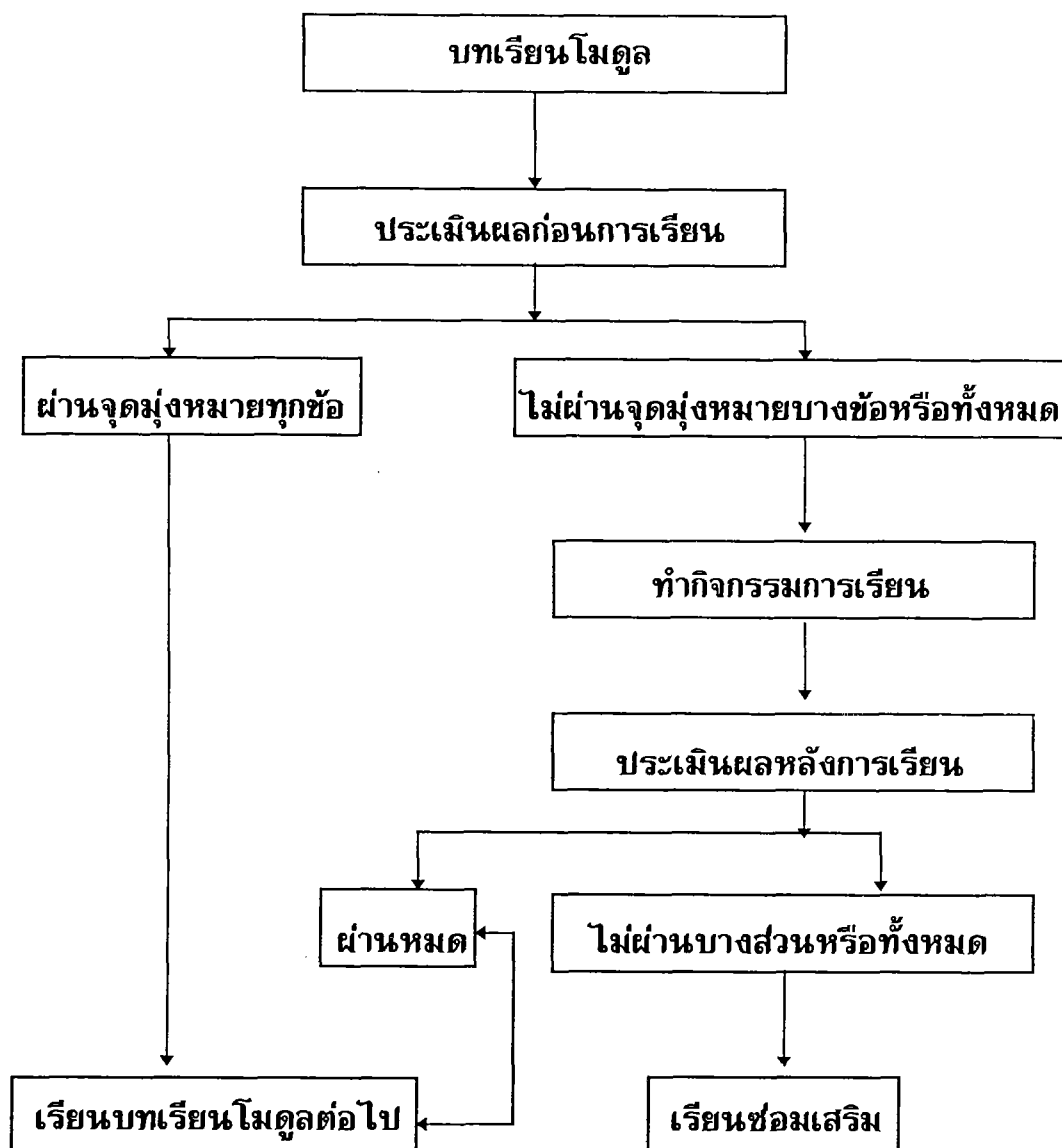

ภาพประกอบ 2 แสดงลำดับขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโมดูล

วงจรข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Loops) มีความสำคัญมากเพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพและทำให้มีการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป เครื่องมือที่ใช้เพื่อประเมินผลบทเรียนโมดูลจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องสร้างขึ้นเพื่อจะได้นำผลไปปรับปรุงบทเรียนโมดูลใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.8 ขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล

สำหรับขั้นตอนในการเรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลนั้นอาจสรุปดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการเรียนด้วยบทเรียน โมดูล

ก่อนเริ่มเรียนบทเรียนโมดูล จะต้องทำการประเมินผลก่อนการเรียน ถ้าผู้เรียนสามารถผ่านจุดมุ่งหมายทุกข้อตามที่ระบุไว้ในบทเรียน โมดูลก็ให้ผู้เรียนผ่านไปเรียนบทเรียนโมดูลต่อไปได้ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการเรียน สามารถนำมาใช้ปรับปรุงบทเรียนโมดูลได้ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถผ่านจุดมุ่งหมายบางข้อหรือทั้งหมดก็แสดงว่าผู้เรียนยังไม่มี

สมรรถภาพตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย ดังนั้นจึงต้องทำกิจกรรมการเรียนรู้ในบทเรียนโมดูลเมื่อพร้อมแล้วก็ทำการประเมินผลหลังการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนสามารถผ่านการประเมินผลการเรียนได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ก็สามารถผ่านไปเรียนบทเรียนโมดูลบทต่อไปได้ แต่ถ้าไม่ผ่านบางส่วนหรือทั้งหมดก็ต้องเรียนซ่อมเสริม โดยทำกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันคิดขึ้นใหม่ หรืออาจจะกระทำกิจกรรมเดิมก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

1.9 การประเมินผลรูปแบบและเนื้อหาของบทเรียนโมดูล

ได้กล่าวไว้แล้วว่า ไม่มีบทเรียนโมดูลใดที่สมบูรณ์ในตัวเอง จึงต้องมีการประเมินผลการใช้และการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ฉะนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินบทเรียนโมดูลจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างขึ้นเพื่อจะได้นำผลไปปรับปรุงบทเรียนใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในเรื่องเครื่องมือประเมินผลบทเรียนโมดูลนี้ ลอเรนซ์ ได้ตั้งเกณฑ์สำหรับประเมินผลบทเรียนโมดูลไว้ 2 แบบ ดังนี้ (Lawrence. 1973 : 24 - 26)

แบบที่ 1 เป็นการประเมินรูปแบบของบทเรียนโมดูลเรียกว่าลักษณะที่พึงปรารถนาของบทเรียนโมดูล ซึ่งมีอยู่ 10 ข้อ ถ้าหากว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น ขาดคุณสมบัติเกินกว่า 3 ข้อ ถือว่า บทเรียนโมดูลนั้นยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะยอมรับได้

แบบที่ 2 เป็นเกณฑ์ที่เกี่ยวกับรูปแบบของบทเรียนโมดูล เป็นหัวข้อเพื่ออธิบายถึงส่วนต่าง ๆ ของบทเรียนโมดูล เพื่อจะตรวจสอบเนื้อหาที่ได้ร่างไว้

เกณฑ์สำหรับการประเมินผลบทเรียนโมดูลแบบที่ 1 ลักษณะที่พึงปรารถนาของบทเรียนโมดูลดังนี้

1. บทเรียนโมดูลควรเน้นในด้านทักษะให้เด่นชัดและสามารถจัดโครงสร้างประสบการณ์ที่บทเรียนโมดูลนั้น กล่าวถึง ให้เข้ากับการเรียนของบุคคล
2. บทเรียนโมดูลควรมีความกระชับรัดกุมและถูกต้องและควรเล็งลักษณะซึ่งเป็นตำราที่เรียนกันอย่างน่าเบื่อหน่าย อย่างน้อยบทเรียนโมดูลก็ควรจะช่วยในการใช้เวลาของเด็กให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพ
3. บทเรียนโมดูลจะต้องมีลักษณะเป็นบทเรียนสำเร็จรูปซึ่งเรียนได้ด้วยตัวเองหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยไม่ต้องมีการมีครูสอนเป็นผู้ให้ความรู้

4. บทเรียนโมดูลจะต้องมีกระบวนการวัดจุดมุ่งหมายรวมอยู่ด้วยไม่ว่าจะเป็นการวัดด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นสังเกตหรือทั้งสองอย่าง

5. บทเรียนโมดูลจะต้องมีรายชื่อบรรณานุกรมที่เสนอแนะแหล่งที่อ่าน หนังสือ แหล่งทรัพยากรอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับทักษะนั้น ๆ เพิ่มเติม ควรรวมข้อเสนอแนะเฉพาะอย่าง สำหรับกิจกรรมที่สัมพันธ์กันและการพัฒนาทักษะไว้ด้วย

6. บทเรียนโมดูลจะต้องรวบรวมกิจกรรมไว้สำหรับให้นักเรียนเลือกทำ

7. บทเรียนโมดูล ควรมีข้อกำหนดต่าง ๆ ว่า นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอนของตนได้อย่างไร

8. บทเรียนโมดูล ควรนำเอาทฤษฎีและการปฏิบัติมารวมเข้าด้วยกัน เช่น การอ่าน การคิด และการกระทำ

9. บทเรียนโมดูลจะต้องสร้างให้สอดคล้องกับลักษณะความเป็นจริง นำนักเรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองแบบของจริง

10. บทเรียนโมดูลจะต้องให้ความสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ

เกณฑ์การประเมินผลบทเรียนโมดูลแบบที่ 2 เป็นการประเมินรูปแบบเรียนโมดูล ในด้านเนื้อหา ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. หลักการและเหตุผล

- 1.1 ความมุ่งหมายและเนื้อหาของบทเรียนโมดูลชัดเจนหรือไม่
- 1.2 มีการกล่าวถึงบทย่อให้เห็นเนื้อหาของบทเรียนโมดูลหรือไม่
- 1.3 บ่งบอกถึงความรู้พื้นฐานที่จะต้องมีก่อนเรียนบทเรียนโมดูลหรือไม่
- 1.4 คำชี้แจงของบทเรียนโมดูลชัดเจนหรือไม่

2. จุดมุ่งหมาย

- 2.1 มีจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมหรือไม่
- 2.2 มีเกณฑ์หรือไม่
- 2.3 เกณฑ์ชัดเจนหรือไม่

3. การประเมินผลเบื้องต้น

- 3.1 มีการประเมินผลเบื้องต้นหรือไม่
- 3.2 มีการวัดความรู้พื้นฐานหรือไม่
- 3.3 ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนโมดูลหรือไม่

- 3.4 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
- 3.5 เกณฑ์ให้ชัดเจนและมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันหรือไม่
- 4. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
 - 4.2 กิจกรรมมีจุดมุ่งหมายกับการประเมินผลหรือไม่
 - 4.3 กิจกรรมสอดคล้องกับการประเมินผลหรือไม่
- 5. การประเมินผลหลังการเรียนรู้
 - 5.1 มีในบทเรียนหรือไม่
 - 5.2 ครอบคลุมจุดมุ่งหมายทั้งหมดหรือไม่
 - 5.3 สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่
 - 5.4 เกณฑ์ในการวัดชัดเจนและสอดคล้องกันหรือไม่
- 6. การซ่อมเสริม
 - 6.1 มีแผนงานที่จะให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำหรือไม่
 - 6.2 มีคำแนะนำเพิ่มเติมอื่น ๆ หรือไม่
- 7. ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้โมดูล
 - 7.1 มีกระบวนการเกี่ยวกับข้อมูลย้อนกลับหรือไม่
 - 7.2 มีเกณฑ์ในการประเมินผลที่เหมาะสมหรือไม่

1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโมดูล

1.10.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ซาสเซอร์ (Sasscer. 1974 : 6958-A) ได้สร้างบทเรียนโมดูลวิชาชีววิทยา โดยแยกเป็นหน่วยย่อยแต่ละหน่วยย่อยกำหนดความรู้พื้นฐานและแบบฝึกหัดประจำหน่วยไว้ และนำไปทดลองสอนนักศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนตามปกติ ซึ่งมีครูเป็นผู้บรรยาย ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนตามปกติ

เมอร์ฟี (Murphy. 1975 : 6557-A) ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้น ที่จะนำมาพัฒนาโมดูลสำหรับนักศึกษาครูที่จะออกไปสอนการอ่าน กล่าวคือ ผู้วิจัยต้องการฝึกครูในเรื่อง การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และช่วยสอนให้ผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือพัฒนาในการรู้

หนังสือมากขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนโมดูลทั้งหมด 10 บทเรียน เพื่อจะนำไปใช้กับนักศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีและในระดับปริญญาตรี โดยได้สร้างบทเรียนโมดูลเกี่ยวกับการอ่านแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข ต่อจากนั้นจึงนำไปใช้กับนักศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้นำข้อมูลซึ่งเป็นความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม มาใช้ปรับปรุงบทเรียนให้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและใช้ได้ตรงเป้าหมาย บทเรียนโมดูลที่ปรับปรุงแล้วนี้ได้นำไปใช้กับนักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีอีกครั้งหนึ่งในปีต่อมา เพื่อให้ให้นักศึกษาเหล่านั้นได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้น เมื่อปรับปรุงแก้ไขบทเรียนแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับผู้เชี่ยวชาญ และนักศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีผลการวิจัยปรากฏว่า ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนโมดูล ของนักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีและผู้เชี่ยวชาญ ไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ฝ่าย มีความคิดเห็นตรงกันว่า บทเรียนโมดูลนี้มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้สอนผู้ใหญ่อให้มีความสามารถในการอ่านได้อย่างเหมาะสม ครูที่จะสอนในระดับประถมศึกษา บทเรียนโมดูลมีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การฟัง การคัดลายมือ การสะกดคำ เมื่อนำไปทดลองกับนักศึกษาครู 37 คน แห่งมหาวิทยาลัยอริโซนา ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษาครูประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และมีทัศนคติ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการฟัง การคัดลายมือ และการเขียนสะกดได้ดีมาก

แมคคาร์นี (MacCamey. 1977 : 4296-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามปกติ กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนจากบทเรียนโมดูลแล้วเสริมด้วยการเรียนตามปกติกลุ่มที่ 2 เรียนด้วยวิธีการปาฐกถา การบรรยายและหนังสืออ่านประกอบ กลุ่มที่ 3 เรียนโดยวิธีสอนปกติ โดยใช้การบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม และการฉายภาพยนตร์ให้ดู ส่วนหนังสืออ่านประกอบก็จัดให้มีเช่นเดียวกันกับกลุ่มที่ 2 ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

เบนเนตต์ (Bennett. 1977 : 7582-A) ศึกษาเรื่อง การสร้างบทเรียนโมดูลที่มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นอุปกรณ์ช่วยในการสอนอ่านสำหรับครูในระดับมัธยมศึกษา จุดมุ่งหมายของการสร้างบทเรียนโมดูลเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยในการจัดเตรียมการสอนศิลปภาษาให้มีประสิทธิภาพและได้ผลดี ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษเบื้องต้นและเป็นเครื่องมือช่วยการเรียนการสอนอ่านในโรงเรียน บทเรียนที่สร้างขึ้นนี้เป็นบทเรียนที่

ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยนำบทเรียนที่สร้างเสร็จแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาครูที่จะไปสอนในระดับมัธยมศึกษา ผลการทดลองปรากฏว่าบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นนี้ได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและมีเจตคติที่ดี บทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการใช้ร้อยละ 80 และบางบทเรียนก็มีประสิทธิภาพในการใช้สูงถึงร้อยละ 90

1.10.2 งานวิจัยในประเทศ

พนิดา พ่วงชูศักดิ์ (2531 : 78) ได้ทำการทดลองสอนวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนโมดูล กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูล ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรีรัตน์ พิชัยภาพ (2532 : 102) ทำการทดลองสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเส้นตรงและมุม โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลสามารถทำให้ผู้เรียนเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์ได้มากกว่าการเรียนการสอนตามคู่มือครู และบทเรียนยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดของตน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่างจากการสอนโดยใช้คู่มือครู ซึ่งครูจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติเหมือนกันหมด ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้หากมีการนำบทเรียน โมดูลมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยแล้ว ก็จะทำให้ผู้เรียนพอใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และยังช่วยให้บทเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมทางภาษา

2.1 งานวิจัยในประเทศ

อุษา น้อยทิม (2529 : 96) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบใช้กิจกรรมคู่ และวิธีสอนแบบใช้กิจกรรมตามปกติ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับ

นักเรียนที่เรียนการอ่าน โดยใช้กิจกรรมตามปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกุลชาติ โยสีดา (2529 : 77) ได้ศึกษาในลักษณะเดียวกันคือ การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติโดยทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติและวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล กลั่นเจริญ (2530 : 48) ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติเสริมบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จำนวน 100 คน สุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 50 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการเสริมกิจกรรมที่มุ่งการปฏิบัติงาน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรสา บุรณะกิจ (2531 : 38) ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเสริมบทเรียนกับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 50 คน กลุ่มทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารเสริมบทเรียน จำนวน 12 กิจกรรม และกลุ่มควบคุมสอนตามวิธีปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เบญจมาลย์ ขุนภักดี (2531 : 44) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนทักษะฟัง-พูดวิชาหลักโดยการเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ Keith Johnson กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนถาวรานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 45 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 40 คน โดยแยกนักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการ Keith Johnson และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนทักษะฟัง-พูดด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เคลลี (Kelly. 1984 : 80 - 94) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการ (The Process Approach) โดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร 7 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวการสอนแบบกระบวนการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา นอกจากนั้นยังพบว่า การสอนเขียนแบบกระบวนการ ทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความกระตือรือร้นสูงมาก

แบร์รี (Barry. 1985 : 2423 - A) ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมก่อนการเขียน (Prewriting Activity) โดยใช้กิจกรรมอภิปรายกลุ่มย่อยแล้วสังเกตพฤติกรรมของการเขียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กิจกรรมก่อนการเขียนเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีประโยชน์ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และยังช่วยบรรเทาความวิตกกังวลของนักเรียนที่มีต่อการเขียนด้วย

พิคา (Pica. 1986 : 17) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยเฉพาะเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ โดยการให้นักเรียนทำกิจกรรมในลักษณะที่เป็นงานปฏิบัติ (Task) ต่าง ๆ เพื่อผลการเรียนรู้ภาษา โดยการเปรียบเทียบการปฏิบัติสัมพันธ์ทางภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ (Conversational Modification) เพลา และคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษารื่องนี้อย่างต่อเนื่อง ครั้งแรกศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดงานปฏิบัติว่ารูปแบบใดจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง และต่อมาได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู 3 แบบคือแบบครูดำเนินกิจกรรมคนเดียว (Teacher- Fronted Situation) แบบกิจกรรมกลุ่มย่อย (Small Group) และกิจกรรมแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Dyad Participation) (Doughty and Pica. 1986 : 305 - 325) ในการศึกษารูปแบบของงานปฏิบัติซึ่งมี

2 ลักษณะคือ

1. งานที่เกี่ยวกับการอภิปรายเพื่อการตัดสินใจ และการแก้ปัญหา (Discussion Oriented and Problem - Solving Task) เป็นงานที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นักเรียนทุกคนมีข้อมูลเหมือนกันหมด และต้องปรึกษากันเพื่อทำการตัดสินใจ หรือแสดงความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหาและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

2. งานที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap Task) เป็นงานที่นักเรียนแต่ละคนจะมีข้อมูลบางส่วนซึ่งแตกต่างจากคนอื่น และนักเรียนต้องอาศัยข้อมูลของทุกคนเพื่อนำไปแก้ปัญหา หรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

จากผลการวิจัยพบว่า งานในลักษณะที่ 1 ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาน้อยกว่างานในลักษณะที่ 2 ซึ่งเป็นงานที่ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน และสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง ส่วนผลการวิจัยรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนนั้นพบว่า การจัดกิจกรรมแบบผสมผสานระหว่างงานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนข้อมูล และแบบการมีปฏิสัมพันธ์กลุ่มเอื้อประโยชน์ให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารมากที่สุด

วากเนอร์ (Wagner. 1978 : 41008-A) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติในการเขียนจดหมายชักชวน โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 4 จำนวน 48 คน และระดับ 8 จำนวน 70 คน ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนจดหมายชักชวนถึงอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน โดยกลุ่มแรกให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติก่อนการเขียนจดหมาย กลุ่มที่สองสอนวิธีการเขียนโดยการอธิบายและยกตัวอย่างก่อนให้นักเรียนเขียนจดหมาย และกลุ่มที่สามารถให้นักเรียนเขียนจดหมายโดยไม่ได้รับการสอน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งซึ่งแสดงบทบาทสมมติก่อนการเขียนจดหมายมีความสามารถในการเขียนจดหมายชักชวนได้ดีกว่านักเรียนในกลุ่มที่สองที่ได้รับการสอนแบบให้คำอธิบายและยกตัวอย่าง และนักเรียนในกลุ่มที่สามที่ไม่ได้รับการสอน โดยนักเรียนระดับ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุก ๆ กลุ่ม แต่ในระดับ 8 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะระหว่างกลุ่มที่หนึ่งที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติ และกลุ่มที่สามไม่ได้รับการสอนเท่านั้น

ฮิทช์ค็อก (Hitchcock. 1988 : 449-A) ศึกษาการใช้กิจกรรมประกอบการสอน เพื่อช่วยนักเรียนถ่ายโอนความรู้จากการอ่านไปสู่การเขียนเรียงความ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยวิธีการเรียงความ (Cause/Effect Essays) และใช้กิจกรรมระดมพลังสมองประกอบแล้วจึงเขียนเรียงความ กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยวิธีการอ่านเรียงความ (Persuasive Essays) และใช้กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนประกอบ แล้วจึงให้เขียนเรียงความ จากผลการทดลองพบว่าการใช้กิจกรรมประกอบการสอนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเขียนเรียงความ และมีส่วนช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในการอ่านและการเขียนของนักเรียนอีกด้วย

ดูเลย์ เบิร์ต และแครชเชน (Dulay, Burt and Krashen. 1982 : 263 - 269) ได้เสนอแนวทางและเทคนิควิธีสอนภาษาเพื่อสื่อสารไว้ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูด ถ้ายังไม่พร้อมเทคนิคในการสอนอาจจะทำได้โดยใช้ภาษาแม่
3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย
4. ผู้สอนควรมีวิธีทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในเวลาเรียน
5. ควรมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนผู้ใหญ่ได้ฝึกทำบ้าง
6. ควรศึกษาความสนใจของผู้เรียน และแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
7. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่อายเวลาตอบผิด
8. ในการสอนการสนทนา ควรสอนประโยคที่จำไปใช้ได้
9. ให้เข้าใจว่าผู้เรียนไม่สามารถเรียนรูปแบบต่าง ๆ ของภาษาได้พร้อมกัน ผู้เรียนสามารถใช้บางรูปแบบได้ก่อนรูปแบบอื่น
10. เวลาสอนไม่ควรใช้ภาษาแม่เป็นเทคนิคในการสอน

จากการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อประกอบการสอนนั้น ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมเสริมทางภาษาที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เหมาะที่ครูผู้สอนจะนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเสริมทักษะแก่ผู้เรียน และเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนภาษาให้มากยิ่งขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 - 3

3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 18 - 23) ได้สรุปความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ไว้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters หรือ CLE) ได้รับพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านและครูผู้สอนภาษาหลายคน อาทิเช่น ไบรอัน เกรย์ ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และเนียดอร์ จากประเทศออสเตรเลีย

เมื่อต้นปี ค.ศ.1980 ได้เริ่มมีการทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโครงการ เทเรเกอร์ พาร์ค (Traeger Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเทเรเกอร์ พาร์ค (Traeger Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนย่านชานเมืองแอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ทเทิร์นเทร์ริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย

กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทเรเกอร์พาร์ค ได้ริเริ่มจัดโครงการเทเรเกอร์พาร์คขึ้น เนื่องจากพบว่าการจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ ประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และยังไม่สามารถแก้ไขปัญหภาษาของนักเรียนในโรงเรียนนี้ให้เป็นที่น่าพอใจได้

สาเหตุของปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องมาจากนักเรียนประมาณ 90% ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมืองซึ่งอาศัยอยู่ตามบ้านพักชั่วคราว และตามบริเวณชุมชนแออัดที่มีภาวะทางเศรษฐกิจที่แร้นแค้นยากจน นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มีประสบการณ์ในการอ่านและเขียนน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษรเนื่องจากเนื้อหาบริบท (Context) ที่จัดไว้ในหนังสือที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการอ่าน การเขียน และการสื่อสารที่จะช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งที่บ้านที่โรงเรียนและในชุมชนของตน

ครูผู้สอนภาษาในโรงเรียนเทเรเกอร์พาร์ค ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนอย่างละเอียด ซึ่งการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวได้กระทำกันหลายรูปแบบเช่น การสังเกต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู และการเรียนของนักเรียน ตลอดจนศึกษากระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักเรียน รวมทั้งศึกษาปัญหาทางการอ่านของนักเรียนด้วย จากผลของการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เอง ทำให้กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษเหล่านั้นตกลงใจจัดวางเป้าหมาย และสร้างโครงการสอนทางภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติขึ้น โดยให้การเรียนรู้ภาษาได้ผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้าน หรือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์

ผลของการทดลองการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของโครงการเทเรเกอร์พาร์ค ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับประเทศไทยได้ทำการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียน ประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 โดย ดร.วิชาร์ด วอร์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร.เบรนตัน บาร์ทเลตต์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของวิทยาลัยบัณฑิตแห่งบริสเบน (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศออสเตรเลีย และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัยได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าว และได้รับการสนับสนุนจาก ศ.ดร.ยาริ สันทนต์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลการทดลองสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบเรียน (คาบละ 20 นาที) หนังสือที่เลือกมาใช้ในการทดลองคือ "A Little Red Hen" ผลที่พบปรากฏว่ามีระดับค่อนข้างยากสำหรับเด็กเริ่มเรียน แต่นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม เด็กยังสามารถจำคำศัพท์และคำพูดบทสนทนาจากหนังสือได้ การทดลองและวิจัยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอังกฤษยังคงดำเนินต่อมาโดยการใช้หนังสืออ่านประเภทต่าง ๆ ผลของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้เริ่มการประชุมปฏิบัติการหนังสือวิชาภาษาไทย สำหรับใช้สอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาใช้ทดลองสอนวิชาภาษาไทย ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ผลของการทดลองการสอน ปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนทุกขั้นตอน

จากผลการทดลองดังกล่าว ทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดร.วิชาร์ด วอร์คเกอร์ จึงเสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทย กับทางโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้ทำเป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 ผลของการทดลองโครงการในโรงเรียนนำร่องนักเรียนในกลุ่มโรงเรียน

ทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทย ได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่าน และสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531)

ในเดือนมกราคม พ.ศ.2531 หลังจากที่ได้ประเมินผลโครงการนำร่องการพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้ว มูลนิธิโรตารีของโรตารีสากล ได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2535 เป็นเงินงบประมาณ 17 ล้านบาท แก่ประเทศไทย

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จึงเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาการอ่านตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2531 เป็นต้นมา เริ่มต้นดำเนินการอบรมบุคลากรหลักอันได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา ศึกษาธิการระดับจังหวัด และอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ 100 ห้องเรียน และได้ดำเนินการนิเทศติดตามผลการสอนในลักษณะงานวิจัยและพัฒนาเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2531

หลักการและแนวทฤษฎีของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้แนวทฤษฎีในการสอนภาษาจากหลายทฤษฎี ซึ่งเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 20 - 24) กล่าวถึงประเด็นของแต่ละทฤษฎี ดังนี้

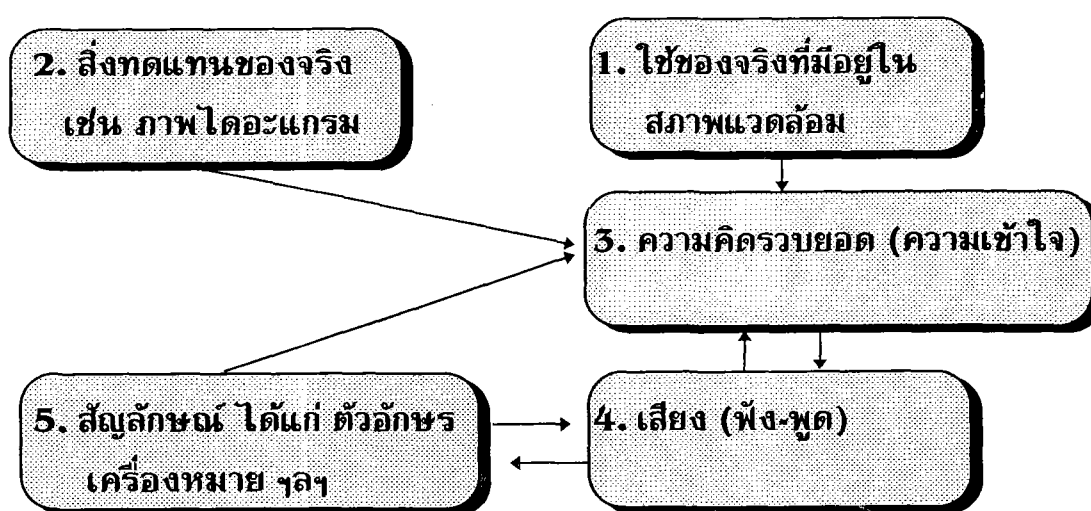
1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The Communicative Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการสอนภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริ่อกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมาย

แก่ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียน เรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียงคำและไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อย เพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องราวร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง-พูดร่วมกัน

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจให้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ แก่ผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แผนผังแสดงกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม (ไดอะแกรมหัวข้อที่ 1) เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็นเคยพบ และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามถ้าเราจะนำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ ไดอะแกรม ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี (ดังไดอะแกรม หัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ดังไดอะแกรมหัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจความหมายมาแล้ว (ดังไดอะแกรมหัวข้อที่ 4) การจำเสียงที่กำหนดความหมายนั้น ๆ จะแม่นยำได้มากขึ้น ต่อจากนั้นเมื่อได้เรียนรู้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนเสียงนั้น ๆ (ดังไดอะแกรมหัวข้อที่ 5) ก็จะช่วยให้เข้าใจและจำตัวสัญลักษณ์ตัวอักษรหรือการสะกดคำนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน (Psycholinguistics) ซึ่งยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Smith and Goodman, 1970) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการสอนอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการและทฤษฎีดังกล่าว เพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปได้โดยธรรมชาติ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

ด้วยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นการพัฒนาการภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาซึ่งโบราณเกรย์ ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ ประจำปี ค.ศ. 1987 ณ ประเทศออสเตรเลียว่า "แน่นอนที่สุดพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษาอันสมเหตุสมผล และจะประสบความสำเร็จได้นั้นคือการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่เด็กเคยรู้จักกันมาแล้วเป็นอย่างดี"

การจัดขั้นตอนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาจะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และ

การเขียน ในลักษณะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะใช้ปริบททางภาษา จากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนนั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสารซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเน้นการสอน ความหมายรวมของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ รูปพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและไวยากรณ์

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการให้ปัจจัยป้อนซึ่งหมายถึงการจัดบทเรียนที่บรรจุเนื้อหาซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษาที่ได้ศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจำเป็นต้องยึดบทเรียนที่จัดเฉพาะประสบการณ์ภาษา ที่ผู้เรียนควรได้รับจากหลากหลายของปริบททางภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากหน้าที่ของภาษา (Function) ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในปริบทต่าง ๆ เป็นสำคัญตามระดับวัยและความสนใจ นอกจากนี้ การจัดบทเรียน จะจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านโดยทั่วไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

บทเรียนของวิธีการสอนดังกล่าวจึงจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มีความยาวพอประมาณตามระดับวัยชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียน โดยถือหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ

การพิจารณาหลักสูตรซึ่งพิจารณาจากมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ย่อมเป็นประโยชน์สำหรับจัดความคิดรวบยอด ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้ ด้วยการสรุปเป็นหนังสือประเภทต่าง ๆ 3 ประเภท ตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังกล่าวแล้ว ดังนี้คือ

1. หนังสือประเภทนิทาน นิยาย เช่น กระจ่างจอมชน, The Lion and the Mouse
2. หนังสือประเภทวิธีการ เช่น การทำตุ๊กตา, A Happy New Year Card
3. หนังสือประเภทสารคดี เช่น ท้องป่า, The Green Earth

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ ควรแต่งให้เหมาะสมกับการใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละระดับวัย และประสบการณ์ ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติเพื่อความเป็นธรรมชาติของการใช้ภาษา

ความยากง่ายของเนื้อหาภาษาในปริบท ย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละระดับชั้นสำหรับในระดับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป หนังสือจะต้องมีเรื่องราวที่ผู้เรียนอาจใช้โครงสร้างทางภาษาที่ยากขึ้น จำนวนความคิดรวบยอดมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาได้มากขึ้นตามลำดับ

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาขึ้นให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น การฟัง และการเขียน แต่จะเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการสอนดังกล่าวแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ (Model) และแต่ละรูปแบบก็แบ่งออกเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกันดังต่อไปนี้ รูปแบบที่ 1 รูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 ดังภาพประกอบ 5

รูปแบบที่ 1 (Model 1)	รูปแบบที่ 2 (Model 2)	รูปแบบที่ 3 (Model 3)
1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง (ทั้งเรื่อง)	1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายโดยใช้ ไคอะแกรม	1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดา (สรุป) ลำดับความ
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรือ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่าน ออกเสียง เล่นบทสมมุติ	2. ครูโยงเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียน อภิปรายสนทนาเรื่อง และ สรุปความคิดเห็น	2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนด เป้าหมายหรือการวางแผน การเขียน
3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครู และนักเรียน	3. เขียนเรื่องร่วมกัน (เปลี่ยน เรื่องได้) หรือเขียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล	3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตาม เป้าหมายหรือแผนการเขียน
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่	4. อภิปรายเรื่องที่เขียน	4. สังเคราะห์สาระของเรื่อง และเขียนเรื่องนั้นในชั้นร่าง
5. เล่นเกมและกิจกรรมเสริม ทางภาษาเพื่อทบทวนและ ฝึกความแม่นยำ	5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อ ทบทวนและฝึกย้ำความ แม่นยำ	5. ทบทวน ตรวจสอบและ แก้ไขงานเขียน
		6. เขียนเรื่องงานชิ้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะ ภาษา
		* ในระยะแรกแบ่งกลุ่มย่อย โดยให้นักเรียนทำงานร่วม ในตอนต้นปีการศึกษา * ในระยะหลังให้นักเรียน ทำงานตามลำพังได้อย่าง อิสระ

ภาพประกอบ 5 แผนผังแสดงขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นตอนการสอนทุกขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วยเวลาเรียนรู้ (Learning Time) ของผู้เรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัย และสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การใช้เวลาแก่ผู้เรียนในการปฏิบัติทางภาษามาก ๆ (Engaged Time) ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ขั้นตอนการเรียนรู้อาจแบ่งออกได้ 5 ขั้นตอน ตามลำดับดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองฝึกลองถูก กับสิ่งที่เรียนรู้ ความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนยังมีน้อย
2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝน ทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนจะเพิ่มความต้องการได้มากขึ้น
3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้จะสืบเนื่องมาจากความคล่องตัวในเนื้อหา อันเนื่องมาจากการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนในขั้นที่ 2 ความคงทนของความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานและไม่ลืม เนื่องมาจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติ และมีประสบการณ์ในการลองฝึกลองถูกมาหลายครั้ง
4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมา และสามารถนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของตน
5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้มาดัดแปลงหรือปรับใช้ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะมีโอกาส (Carroll. 1974)

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ และจากกิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะสามารถ

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่าง ๆ
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้
4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่น่าสนใจได้
6. บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทางกายและอารมณ์หรือทางวาจา
8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกันได้

แนวทางการประเมินผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากฟังครูจบแล้ว
2. การสื่อสารการเข้าใจเนื้อหา โดยการแสดงบทบาทสมมติและการวาดภาพ

ประกอบเรื่อง

3. การบอกลำดับก่อน-หลังของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในชั้นที่ 3
4. การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม)
5. การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม)
6. การสะกดคำและการแต่งประโยค (ระยะหนึ่งหลังการเรียนรู้ด้วยวิธี CLE)
7. ความร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบประ

ชาธิปไตย

8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกันได้

วิธีประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนทั้ง 8 ประการข้างต้น

3.2 งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2527 ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรนต์ บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett and Rattanaovich. 1984 : 58) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่านักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นและมีความสามารถในการจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนา จากหนังสือได้นาน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สมควร เกตุทอง (2533 : 77) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิบูลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ในปีการศึกษา 2533 ภาคเรียนที่ 1 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งมีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัชนิภา ทองสุทธิ (2533 : 120) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุโนปถัมภ์ อำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนวิชาการอ่าน จำนวน 80 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัตนา ถวิลวงษ์ (2534 : 96) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างจากการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พรพิมล ประสงค์พร (2535 : 143) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดลองเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 90 คน ใช้เวลาทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 4 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้กิจกรรมการทดลองเชิงปฏิบัติการ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภลักษณ์ สัตยวณิช (2538 : 90) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 80 คน ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบ-

การณ้ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นวลจันทร์ แซ่เท้น (2538 : 80) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบ ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรรมสูตรศึกษาลัย อำเภอมะเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 100 คน ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1983 : 72) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษที่เทอร์เกอร์พาร์ค เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลีย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1984 : 45) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับโปรแกรมที่เทอร์เกอร์พาร์คที่โรงเรียน Napperby และ Marry Vale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทั้ง 2 ระดับ ใช้เวลาทดลอง 18 เดือน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงมากขึ้น

จากหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า กระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถในทักษะด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกับการสอนตามคู่มือครู ดังนั้น เมื่อเพิ่มทักษะการใช้ภาษาดังกล่าวแก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าด้วยกระบวนการสอน

แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับการสอนตามคู่มือครูหรือไม่

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

4.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Attitude มีรากศัพท์มาจากคำว่า Aptus หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นที่แสดงออกมาของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เดิมใช้คำว่าทัศนคติ ต่อมาคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถาน ให้ใช้คำว่า เจตคติ เจตคติมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียน เพราะเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชา ที่เรียน ครู โรงเรียนและเพื่อน ๆ ก็ทำให้สนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนเข้าใจบทเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ เจตคดียังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียน มีนักการศึกษาทั้งต่างประเทศและในประเทศ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) กล่าวว่า เจตคติซึ่งมักอยู่ในเฉพาะบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะสิ่งแวดล้อมที่เขาได้รับ เจตคติของบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาในทางพฤติกรรม ซึ่งเป็นไปได้ในสองลักษณะคือ ลักษณะพึงพอใจหรือชอบอาจเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความพอใจรักใคร่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ เรียกว่าเจตคติเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับเจตคติอีกแบบหนึ่งซึ่งแสดงออกมาในรูปของความไม่พึงพอใจ เบื่อหน่ายเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความชิงชังไม่อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ๆ เรียกว่า เจตคติเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude)

กู๊ด (Good. 1959 : 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก กลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

แมคโดนัลด์ (McDonald. 1959 : 564) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติคือความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง หรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติว่าเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่แนวความคิดหรือสภาพการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่างเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไปเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นซ้ำอีก

แคแกน (Kagan. 1968 : 618) กล่าวถึงเจตคติว่า เป็นความโน้มเอียงที่ฝังแน่นอยู่ในความคิดและความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะเจตคติประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ความรู้ความเข้าใจและอารมณ์

เคนเดอร์ (Kendler. 1974 : 572) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึงความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมแวดล้อม หรือเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมที่สนับสนุน หรือคัดค้านประสบการณ์เช่น บุคคล สถาบัน ตลอดจนแนวความคิดบางอย่างการแสดงออกของทัศนคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แสดงออกในลักษณะที่เห็นด้วย พึงพอใจ หรือชอบ และลักษณะที่ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ หรือไม่ชอบ

เชดส์คัลด์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 35) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้คนแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระบบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดเจนในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 1) กล่าวว่า เจตคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่บ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2518 : 60) กล่าวว่า เจตคติคือความพร้อมที่จะแสดงหรือตอบสนองความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งของของคน หรือสิ่งกับอื่น ๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นไปในทางชอบหรือไม่ เช่น ถ้าเรามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เราย่อมอยากจะเรียนเพราะเห็นว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อตัวเรา

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 146) ได้สรุปความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นและความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นทางสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้

สัวณัน จันทรลอย (2527 : 45) กล่าวว่า เจตคติคือ การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็น และท่าทางของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวก คือ เห็นด้วย ชอบ พอใจ หรือในทางลบ คือไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และเจตคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น สามารถสร้างสมและเปลี่ยนแปลงได้

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นและท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก เช่น การเห็นด้วย พอใจหรือชอบ ทางลบหรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจหรือไม่ชอบ เจตคติที่ดีในการเรียน ก่อให้เกิดความพึงพอใจสนใจในการเรียนมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ อยากรู้ อยากเห็น เจตคติเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ เจตคติจึงสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นในการเรียนครูจึงควรปลูกฝังเจตคติที่ดีให้แก่ผู้เรียน

4.2 องค์ประกอบของเจตคติ

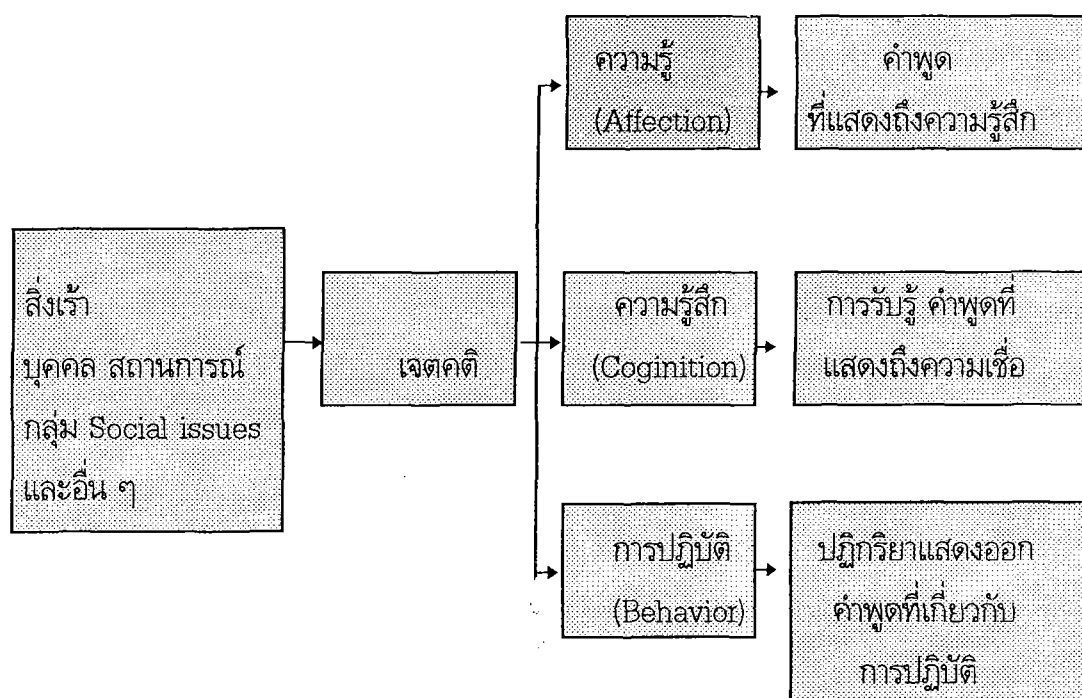
มีนักการศึกษาหลายท่านได้แก่ เกรนซ์และอีเกอร์ตัน (Krench and Egerton. 1962 : 139 - 140) แมคไกร์ (Meguire. 1969 : 155 - 156) และประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ในลักษณะเดียวกันว่า เจตคติมียองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) คือ ความรู้ ความคิด ความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งบุคคลได้รับรู้ประสบการณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ก่อนจึงจะสามารถกำหนดท่าที ความรู้สึกต่อสิ่งเร้านั้นได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือความรู้สึกต่าง ๆ เช่น พอใจชอบ ไม่ชอบ ชื่นชม รังเกียจ เป็นต้น ซึ่งความรู้สึกทั้งหลายเหล่านั้นจะเกิดขึ้นได้โดยมีความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนดในการประเมินสิ่งเร้าว่าเป็นที่น่าพอใจหรือไม่อย่างไร ซึ่งก็คือ ความรู้สึกในด้านบวก หรือด้านลบนั่นเอง

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้มในทางปฏิบัติที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าใด ๆ ในแง่บวกหรือลบเช่น การยอมรับไม่ยอมรับ เต็มใจทำไม่เต็มใจทำ เป็นต้น นั่นหมายถึง ถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมก็จะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกิริยาตอบสนองไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971) ได้เสนอภาพแสดงองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ

อัลพอร์ท (Allport. 1969 : 272) ได้แยกเจตคติออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะทางจิตใจและประสาท (Mental and Neural State) ซึ่งจะแสดงให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธเกลียดรัก เป็นต้น
2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to Respond) คือ เมื่อมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้นเช่น ชอบวิชาศิลปะสมัครใจและต้องการที่จะเรียนหรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อโกรธหน้าจะบึ้ง
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ (Through Experience) หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติได้ดี

5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ

เชคคักดี โฆวาสินธุ์ (2520 : 40) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. Cognitive Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า (Object) นั้น เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินผลสิ่งเร้านั้น ๆ

2. Feeling Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสำคัญกับสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร

3. Action Tendency Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านปฏิบัติ องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์กันมาก บางครั้งแยกไม่ออกอย่างเด็ดขาด เช่น ถ้าบุคคลใดไม่เคยประสบอุบัติเหตุรถยนต์ในการเดินทางไปทีต่างๆ ซึ่งแสดงว่า เขามีองค์ประกอบทางด้านปฏิบัติไปในทางบวกและมีแนวโน้มที่จะใช้รถยนต์ เป็นต้น

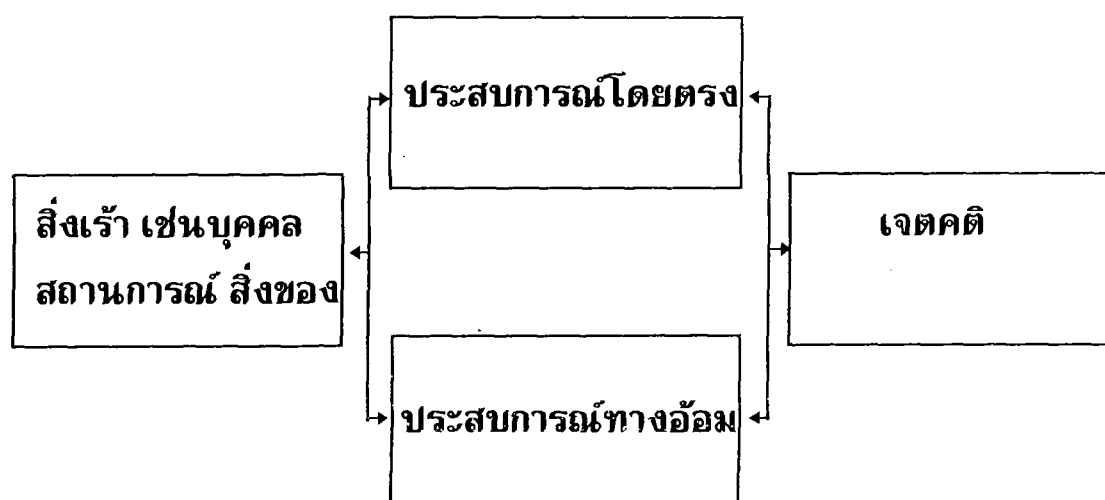
4.3 การก่อรูปเจตคติ

ฟอสเตอร์ (Foster. 1952) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการก่อรูปของเจตคติว่า เกิดจากปัจจัย 2 ประการ ได้แก่

1. จากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล จากการได้พบเห็นคุ้นเคย ซึ่งอาจถือได้ว่า ประสบการณ์โดยทางตรง จากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพหรือได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แต่ไม่ได้พบเห็นไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตนเอง จึงถือว่าเป็นประสบการณ์โดยทางอ้อม และเนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลรับทราบ ดังนั้นบุคคลจะไม่มีเจตคติที่เขาไม่มีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมเลย

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยม เนื่องจากกลุ่มแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและมาตรฐานเกี่ยวกับความดีความชอบไม่เหมือนกัน แต่ละคนจึงอาจมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกัน แตกต่างกันได้ ดังนั้น การที่บุคคลใดจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้สึกต่อสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตอยู่ ถ้าบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีความพอใจในการได้มีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้นถือได้ว่าบุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าตรงกันข้ามก็ถือว่ามีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

ฟอสเตอร์ (Foster) ได้เสนอภาพแสดงการก่อรูปเจตคติไว้ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 แสดงการก่อรูปของเจตคติ

4.4 แนวการสร้างและการพัฒนาเจตคติต่อการเรียน

ในการเรียนการสอนครูมีส่วนสำคัญที่สร้างและพัฒนาเจตคติ

อัลพอร์ต (Allport. 1969 : 418) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน นับว่ามีความสำคัญมากจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้เกิดแก่เด็ก

สคูใจ เหล่าสุนทร (2510 : 143 - 144) กล่าวถึง การเสริมสร้างเจตคติที่ดีขึ้นอยู่กับ ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่พึงพอใจ เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการเพิ่มพูนในสิ่งใหม่ๆ หรือประสบการณ์ใหม่ ๆ

ปราณี รามสูตร (2528 : 192 - 193) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของครูเกี่ยวกับการสร้างเจตคติที่ดีดังนี้

1. ให้ความรู้ความเข้าใจถูกต้องในสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในเรื่องนั้น
2. สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสคบเพื่อนที่ดี และเป็นบุคคลที่มีเจตคติในทางที่ถูกต้อง

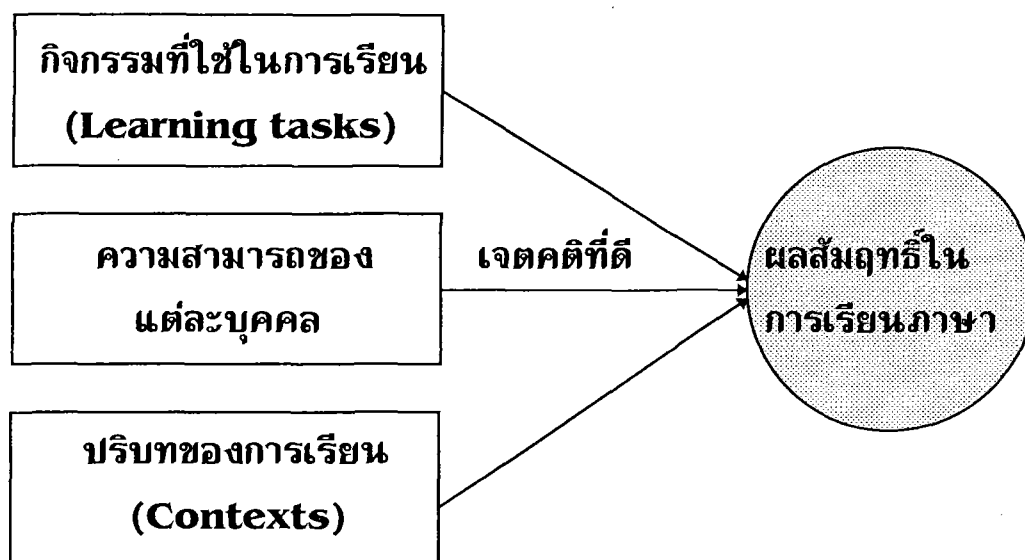
3. ฝึกให้นักเรียนมีความคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ เลือกสิ่งดี ๆ จากสื่อสารมวลชน
4. ผู้ปกครองและครูต้องร่วมมือกันจัดประสบการณ์ที่จะปลูกฝังเจตคติที่ดี

การเสริมสร้างเจตคติเป็นสิ่งที่ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง รอบคอบและควรเป็นไปด้วยความสมัครใจมิใช่การบังคับ หรือวางเงื่อนไข เพราะนั่นหมายถึงการเสียเวลาเปล่า ดังนั้นในการเรียนการสอน ครูจึงมีบทบาทที่สำคัญมากในด้านการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็ก

4.5 เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น เจตคติมีบทบาทสำคัญเพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียน ที่มีต่อเจ้าของภาษาด้วย ดังที่เครชเชน (Krashen, 1981) กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษาต่างก็เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำ และมีเจตคติที่ดี หรือมีความถนัดสูง แต่มีเจตคติในทางลบก็ได้ ซึ่งเจตคตินั้นไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้นเพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มีความเห็นว่าภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ทำให้ได้รับรู้แนวคิดใหม่ ๆ วิธีการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ ให้ประโยชน์ในการทำงาน ดังนั้นเจตคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน

ออลเลอร์ และคนอื่น ๆ (Oller and others, 1977) กล่าวว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นสิ่งสนับสนุน และสิ่งขัดขวาง และยังได้เสนอแบบจำลอง (Model) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไว้ ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 แสดงแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา

จะเห็นได้ว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น เกิดจากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจและมองเห็นคุณค่าของภาษาต่างประเทศ ดังนั้นการจัดประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษต่อไป

4.6 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สำหรับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เคลแมน (ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2518 : 7 ; อ้างอิงมาจาก Calman. n.d.) ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงเจตคติว่าเป็นไปตามสภาพแวดล้อมสังคมดังนี้

1. การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพื่อให้เข้าปฏิบัติตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ
2. การเลียนแบบ (Identification) คือการแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคมหรือให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับคนอื่น
3. รับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง (Internalization)

นอกจากนี้ ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึง สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ดังนี้ คือ

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระเทือนใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับเจตคติของตน
4. การรักษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นได้ว่าเจตคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ในทำนองเดียวกันเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกรักนึกคิดที่อยู่ภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจการที่จะเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4.7 ประโยชน์ของเจตคติ

ประโยชน์ของเจตคติ ประภาพีณ สุวรรณ (2526 : 5 - 6) ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือด้วยระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปในนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำความพอใจให้หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

4.8 หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 147 - 148) ได้เสนอหลักการของการวัดเจตคติไว้ดังนี้ การวัดเจตคตินับว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมี

การแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นจะคงอยู่ช่วงหนึ่งนั่นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใด ช่วงเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติอยู่เสมอ

1.3 เจตคตินอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยหรือความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่างคือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัดมีสิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มากน้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าที่นิยม คือ ข้อความจิตเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

4.9 มาตรฐานวัดเจตคติ

มาตรฐานวัดเจตคติที่ใช้ในการวิจัยมีอยู่หลายชนิด พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 106 - 108) กล่าวว่าที่นิยมใช้มีอยู่ 3 ชนิดคือ

1. วิธีของเทอร์สโตน
2. วิธีของลิเคิร์ต
3. วิธีใช้ความหมายทางภาษา

สำหรับมาตรวัดเจตคติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท ผู้คิดคือ Rensis Likert

การวัดเจตคติโดยวิธี Summated Rating มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่ศึกษาให้เด่นชัด เพื่อให้ทราบว่าเป็น Psychological Object นั้นคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องใดบ้าง
3. ทำการสร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมคุณลักษณะต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้างควรมีประมาณ 20-30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความที่กล่าวถึงที่ต้องการในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหลือตามที่ต้องการ
4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อความเองหรือนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ
5. ทำการทดลองขั้นตอนก่อนที่จะไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุลงในมาตรวัดเจตคติ

มาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุลงในมาตรวัดประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งในทางที่ดีและในทางที่ไม่ดี โดยมีจำนวนข้อพอ ๆ กัน ข้อความอาจมีประมาณ 18-20 ข้อความ การกำหนดตามวิธี Arbitrary Weighting Method ซึ่งเป็นที่นิยมใช้มากที่สุดคือ กำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางบวก 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) สำหรับข้อความทางลบ

วิธีวัดเจตคติของผู้เรียนจากข้อเสนอแนะของนักวิจัยหลายคนดังกล่าวมาแล้วคงเห็นได้ว่าทุกวิธีล้วนแต่ให้ความเชื่อถือได้ทั้งสิ้น และได้มีนักวิจัยหลายท่าน ที่ได้ทดลองนำไปใช้แล้วได้ผลเป็นอย่างดี ในการนำเอาวิธีวัดเจตคติแบบใดไปใช้จึงจะให้ผลดีที่สุด ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจว่าจะนำไปใช้วัดกับใคร ในสถานการณ์ใด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย

ด้านด้วยกัน อย่างไรก็ตามการวัดเจตคติแบบวิธีของ เรนนิส ลิเคิร์ท (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 183 - 186 ; พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 106 - 108) นับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผลดี

4.10 งานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.10.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แอสคอฟ และฟิชแบค (Askov and Fishback. 1973 : 1 - 7) ได้ศึกษาพบว่าเจตคติในการอ่านของนักเรียนเกรด 1-3 นั้น เพศและระดับชั้นมีผลต่อเจตคติในการอ่านสูงต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่านโดยเพศหญิงมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าเพศชาย

โรเอทเจอร์ และคนอื่นๆ (Roettger and others. 1979 : 138 - 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3-6 จำนวน 697 พบว่า เจตคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับ 5 - 6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่น ๆ และยังพบอีกว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่านตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ รวมทั้งพบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงจะมีเจตคติในการอ่านสูงขึ้นด้วย

การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert. 1972 : 20) กล่าวว่าเจตคติและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองและมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นอิสระจากความถนัดและสติปัญญา

4.10.2 งานวิจัยในประเทศ

สุภาพ บุตรสีหัต (2529 : 82) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS, SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS, SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครูมีทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันแต่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำมีทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง มีทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ

อมรา รักขมณี (2529 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคกับการสอนโดยใช้คู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคมีเจตคติต่อการอ่านดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้คู่มือครู

ปัญญา สมจิตต์ (2530 : 69 - 70) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ SSR และวิธีการตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการ SSR กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธี SSR สูงกว่าคะแนนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครู

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติจะพบว่า การที่นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมาจากกิจกรรมต่างๆ ที่ครูจัดสำหรับการเรียน ประกอบด้วยสื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ วิธีสอนที่เร้าความสนใจ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน และจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

5. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับขั้นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) จำนวน 3 ห้องเรียนรวม 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 80 คน ได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละกัน จึงใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มา 2 ห้องเรียน จากประชากรจำนวน 3 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 26 คน รวม 52 คน แล้วนำมาจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1
2. แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) โดยแบ่งออกเป็น

2.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองในรูปของบทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จำนวน 2 ชุด

2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้การสอนตามคู่มือครู

3. แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้จัดเป็นบทเรียนโมดูลจำนวน 1 โมดูลมีทั้งหมด 2 ชุด ซึ่งเป็นการจัดชั้นตอนวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ 011 ดังรายละเอียดดังนี้

1.1 แผนการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แบ่งออกได้

2 ชุดคือ

โมดูลชุดที่ 1 ประกอบด้วยเรื่องเนื้อหา เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง "THE LITTLE RED HEN"

โมดูลชุดที่ 2 ประกอบด้วยเรื่องเนื้อหาวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง "HOW TO MAKE A KITE"

1.2 บทเรียนโมดูล จำนวน 2 ชุด มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างบทเรียนโมดูล จากเอกสารจากผู้เชี่ยวชาญ และจากงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหา และสร้างบทเรียนโมดูล

1.2.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน วัตถุประสงค์รายวิชา วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.2.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หนังสือ The Practice of English Language Teaching ของ ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1983)

ทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จากเอกสารประกอบการสอนจากผลการวิจัยของ ดร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ ดร.เบรندن บาร์ทเลทท์ (1984 : 1 - 12) และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 1 - 4)

ทฤษฎี Techniques for Classroom Interaction ของเบิร์น (Byrne. 1987)

หนังสือ Communication in the Classroom ของจอห์นสัน และ มอร์โรว์ (Johnson and Morrow. 1981)

หนังสือ Games for Language Learning ของ แอนดรูว์ไรท์ และ คนอื่น ๆ (Wright and others. 1984)

หนังสือ Teaching All the Children to Read ของ Richard Walker, Saowalak Rattanaovich and W. Oller, Jr. 1992.

หนังสือนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น Bangkok Post Student Weekly, Student Times, Nation Junior ฯลฯ

1.2.4 การวิเคราะห์หลักสูตร หรือวิเคราะห์งานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) จากพฤติกรรมที่ต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน โมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ Pretest และ Posttest

1.2.5 สร้างบทเรียนโมดูลภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามรูปแบบของ ชมพันธุ์ ฤกษ์ ฌ อยุธยา (2530 : 72 - 78) ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

1.2.5.1 หลักการและเหตุผล (Rationale)

1.2.5.2 จุดมุ่งหมาย (Objective)

1.2.5.3 ความรู้พื้นฐาน (Prerequisites)

1.2.5.4 การประเมินผลเบื้องต้น (Pre - Assessment)

1.2.5.5 กิจกรรมการเรียน (Instructional Alternatives)

1.2.5.6 ประเมินผลหลังเรียน (Post - Assessment)

1.2.5.7 การเรียนซ่อมเสริม (Remediation)

1.2.6 นำบทเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาการจัดกิจกรรม สื่อ และการประเมินผลนำบทเรียนมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

1.2.7 ทดลองใช้บทเรียนโมดูล โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1.2.7.1 ทดลองกับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยนำบทเรียนโมดูลทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขตการสงเคราะห์ 5 อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 2 คน เพื่อศึกษาหาข้อบกพร่องระหว่างทำการทดลองแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.2.7.2 ทำการทดลองภาคสนาม (Field Testing) นำบทเรียนที่ได้รับการปรับปรุงจากครั้งแรกไปทดสอบใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขตการสงเคราะห์ 5 อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 6 คน ในระหว่างทำการทดลองเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้แล้วปรับปรุงบทเรียนโมดูลอีกครั้ง เพื่อหาข้อบกพร่อง และเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอน และกิจกรรมในบทเรียนโมดูล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.2.8 นำบทเรียนโมดูลที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเขตการสงเคราะห์ 5 อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน โดยดำเนินการสอนตามแผนการใช้บทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการใช้ และหาคุณภาพของบทเรียนโมดูลตามเกณฑ์ 80/80 โดยตัวเลข 80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียนถูกต้องคิดเป็นร้อยละ ตัวเลข 80 ตัวหลัง หมายถึงค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังบทเรียน (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2526 : 53) โดยใช้บทเรียนโมดูลถูกต้องคิดเป็นร้อยละซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพบทเรียนโมดูลเรื่อง The Little Red Hen เท่ากับ 90.00/88.50 และบทเรียนโมดูลเรื่อง How to Make a Kite เท่ากับ 86.50/85.50 ดังตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลเรื่อง The Little Red Hen

คะแนนที่นักเรียนตอบถูก ประเมิณผล	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย
แบบฝึกหัด	20	90.00	18.00
แบบทดสอบหลังบทเรียน	20	88.50	17.70

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูล เรื่อง How to Make a Kite

คะแนนที่นักเรียนตอบถูก ประเมิณผล	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย
แบบฝึกหัด	20	86.50	18.00
แบบทดสอบหลังบทเรียน	20	85.50	17.10

1.2.9 นำบทเรียนโมดูลที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปทำการสอนเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แผนการสอนรายวิชาอังกฤษ 5 (อ 011) แบ่งออกเป็น 2 แผน

2.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ในวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

2.2.1 ชุดเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เนื้อหาประเภทนิทาน นิยาย โคลง กลอน ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

กิจกรรมบังคับ นักเรียนทุกคนฟังเทปเนื้อเรื่องประกอบหนังสือภาพประกอบ

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : ศึกษาเรื่องเล่าจากสไลด์เทป

กิจกรรมที่ 2 : ฟังครูเล่านิทาน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

กิจกรรมบังคับ นักเรียนคู่สไลด์เทพพร้อมกัน

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง โดยฟังจากเทพ และเล่นบทบาทสมมติ

กิจกรรมที่ 2 : อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงโดยฟังจากครูเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องที่อ่านร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนลงในกระดาษแผ่นใหญ่

กิจกรรมบังคับ อ่านเรื่องโดยฟังจากเทพเป็นตอน ๆ

ประกอบหนังสือนิทาน

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : ฝึกใช้คำถามคำตอบจากบัตรงาน โดยผลัดกันในกลุ่ม ตกลงเขียนเรื่องร่วมกัน ลงในกระดาษบัตรงาน ระบายสีภาพจากบัตรงาน

กิจกรรมที่ 2 : อ่านเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านลงในกระดาษแผ่นใหญ่ วาดภาพประกอบบนกระดาน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความต่าง ๆ ตามเรื่องที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงในเล่ม

กิจกรรมบังคับ อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องร่วมกัน โดยการตั้งคำถามคำตอบ

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : นำบัตรงาน ที่ระบายสีภาพแล้วในขั้นที่ 3 มาเรียงลำดับเหตุการณ์จัดรูปเล่ม แล้วเข้าเล่ม

กิจกรรมที่ 2 : นักเรียนและครูช่วยกันเขียนเรื่องจากขั้นที่ 3 ตกแต่งลงในกระดาษวาดเขียน จัดรูปเล่ม วาดรูปประกอบเข้าเล่ม

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว เป็นแหล่งในการเรียนรู้และค้นคว้า

กิจกรรมบังคับ นักเรียนฟังครูชี้แจงกติกาในการเล่นเกมน

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : เกม Cloze Competition

กิจกรรมที่ 2 : เกม Jigsaw Reading

2.2.2 ชุดเนื้อเรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) ใช้ขั้นตอน

การสอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง

"How to Make a Kite"

กิจกรรมบังคับ ดูแผนภูมิจากบอร์ดกิจกรรมที่ครู

จัดตกแต่งไว้

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : ศึกษาขั้นตอนการประดิษฐ์ว่าวจาก สไลด์

เทปประกอบ หนังสือ

กิจกรรมที่ 2 : ศึกษาขั้นตอนการประดิษฐ์ว่าวจากการ

สาธิตโดยครู

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปแล้วลำดับ

ขั้นตอน

กิจกรรมบังคับ ให้นักเรียนช่วยเล่าขั้นตอนการประดิษฐ์

ว่าวพร้อมทั้งบอกวัสดุที่ใช้

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : นักเรียนช่วยกันเล่าขั้นตอนการประดิษฐ์

ว่าวหลังจากดูสไลด์เทป ช่วยกันสรุปขั้นตอนจากบัตรงาน แล้วทดลองปฏิบัติ

กิจกรรมที่ 2 : นักเรียนและครูช่วยกันเล่าขั้นตอนการ

ประดิษฐ์ว่าวช่วยกันสรุปขั้นตอน แล้วทดลองปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครู และนักเรียน

กิจกรรมบังคับ นักเรียนช่วยกันอ่านขั้นตอนการประดิษฐ์

ว่าวจากบัตรงาน

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : นักเรียนอ่านบัตรงาน เรียงภาพและเนื้อเรื่องจากบัตรงาน อ่านบททวน อภิปรายเกี่ยวกับอุปกรณ์ และขั้นตอนการประดิษฐ์ว่าว คัดลอกประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม เรียงใส่กระดาษแผ่นใหญ่

กิจกรรมที่ 2 : นักเรียน และครูร่วมกันเล่าขั้นตอนกลับเกี่ยวกับขั้นตอนการประดิษฐ์ว่าวและอุปกรณ์ ตกลงประโยคเขียนใส่กระดาษแผ่นใหญ่

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

กิจกรรมบังคับ อภิปรายเกี่ยวกับการเขียนเรื่องร่วมกันในขั้นที่ 3 แล้วสรุป

กิจกรรมเลือก นักเรียนเลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : คัดเลือกข้อความจากเรื่องที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงในกระดาษวาดเขียน อ่านแล้วตรวจสอบความถูกต้อง

กิจกรรมที่ 2 : คัดเลือกข้อความจากเรื่องที่เขียนในขั้นที่ 3 ร่วมกันกับครูลงในกระดาษวาดเขียน แล้วเสนอผลงาน

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

กิจกรรมบังคับ ให้นักเรียนฟังครูชี้แจงกติกาในการเล่น

กิจกรรมเลือก เลือกทำ 1 กิจกรรม (กลุ่ม)

กิจกรรมที่ 1 : เกม Cloze Competition

กิจกรรมที่ 2 : เกม Jigsaw Reading

2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม

2.2.1 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 20 คาบ ที่มีเนื้อหาชนิดเดียวกันในบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และมีความยากง่ายระดับวิชา อ 011 จากหนังสือ Discoveries (Book I) โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนโดยครูพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา ประกอบวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพ วัสดุ เทปเสียง ฯลฯ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษในชั่วโมงนี้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการเรียนรู้นั้น ครูอาจใช้วิธีซักถาม สนทนาหรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด ซักถาม และใช้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้นำแนวการเรียนรู้ การสอนศัพท์ และโครงสร้างใหม่การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นสอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น และการสอนโครงสร้างใหม่ สอนโดยครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยคให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น แล้วมาช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์เมื่อสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันทั้งชั้นและอ่านในใจแล้วให้ตอบคำถามตามลำพังหรือพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้ทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้ทำนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำดับ หรือพร้อมกันทั้งชั้นได้แก่

ให้นักเรียนบอกลำดับสำคัญของเนื้อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ และสั้น ๆ

ให้นักเรียนเรียงรูปภาพตามลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง

ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโคลงเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยมีรายการคำที่จะใช้เติมลงในช่องว่างให้เลือก

ให้นักเรียนจับคู่ข้อความกับภาพ

ให้นักเรียนเรียงประโยคเป็นข้อความ หรือเนื้อเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบให้คำชมเชย แกะใจและอภิปราย เป็นต้น

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติครูวัดและประเมินผลว่ากิจกรรมที่นักเรียนทำ บรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้โดยการสรุปบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

2.2.2 นำแผนการสอนจากคู่มือครู ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงโดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาต่อไปนี้

2.2.2.1 ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.2.2.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา

2.2.2.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิง

พฤติกรรม

2.2.3 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา และเวลา

3. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากหนังสือ Modern Language Testing A Handbook (Valette. 1977) หนังสือเทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัด และประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร (อัญรา วงศ์โสธร. 2539) และหนังสือการสอบและการสอนภาษาอังกฤษ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ (กัญดา ธรรมมงคล. 2532)

3.2 ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนจากหนังสือ แบบเรียน Discoveries (Book I) และศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 5 (อ 011)

3.3 ศึกษาเนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ ที่ได้รับจาก การอบรมครูสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในโครงการรู้หนังสือเพื่อชนรุ่นใหม่ โดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และสโมสรโรดาร์ในประเทศไทย ณ หอประชุมมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ระหว่างวันที่ 21 - 24 ตุลาคม 2539

3.4 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาในบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เนื้อหาและหน้าที่ภาษาในบทเรียน เป็นข้อสอบ 3 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด สร้างโดยการดัดแปลงวิธีการทดสอบการพูดอย่างอิสระของแวลเลต (Vallett. 1977 : 150 - 160) โดยจะทำการทดสอบนักเรียนทีละคู่ ระหว่างการทำการทดสอบมีการบันทึกเทปเพื่อนำมาประกอบการตรวจให้คะแนนอีกครั้ง จำนวน 10 ข้อ โดยกรรมการสอบ 2 คน

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านแบบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามที่วัดความสามารถในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนชนิดอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายจากรูปภาพความยาวประมาณ 10 ประโยค

3.5 กำหนดวิธีการตรวจให้คะแนน โดยถือเกณฑ์และการหาคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

3.5.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน ผู้ให้คะแนนเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ทางการสอนคุณวุฒิและอายุใกล้เคียงกัน มีความเข้าใจในเกณฑ์การตรวจตรงกัน ตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูด ใช้แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฉบับเดียวกัน โดยตรวจให้คะแนนจากการฟังเทปบันทึกเสียง และยึดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนโดยใช้มาตราส่วนซึ่งปรับจากเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 320 - 323)

กำหนดระดับความสามารถจากพฤติกรรม 5 อย่างคือ สำเนียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความเข้าใจ โดยความสามารถแต่ละด้านจะแบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ อีก 6 ระดับ 1 (Poor) ถึงระดับ 6 (Excellent) นำระดับความสามารถที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรม ซึ่งแปลงเป็นคะแนน หาผลรวมทั้งหมดมีคะแนนเต็มเท่ากับ 90 คะแนน

ระดับความสามารถตามพฤติกรรมในจุดต่าง ๆ

สำเนียง (Accent)

ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิดอย่างเด่นชัดบ่อยๆ ยากต่อการเข้าใจบ้าง
 ระดับ 3 ออกเสียงผิด ซึ่งจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดในบางครั้ง
 ระดับ 4 ออกสำเนียงต่างประเทศ และผิดบางครั้ง ซึ่งไม่เกี่ยวกับการ
 เข้าใจ

ระดับ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่เด่นชัด แต่อาจจับได้บ้าง

ระดับ 6 ออกเสียงเจ้าของภาษา ไม่มี สำเนียงต่างประเทศ

ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 เกือบไม่มีไวยากรณ์ถูกเลย ในแต่ละประโยค

ระดับ 2 มีข้อผิดพลาดคงที่ ซึ่งไม่สามารถคุมรูปแบบประโยคที่

สำคัญไม่ทำให้เกิดการสื่อสาร

ระดับ 3 ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถควบคุมรูปแบบประโยคที่สำคัญ

ซึ่งทำให้เกิดการเข้าใจผิดได้

ระดับ 4 มีข้อผิดบ้าง แสดงความไม่สมบูรณ์ของรูปแบบประโยค

ระดับ 5 มีข้อผิดเพียงเล็กน้อย แต่ไม่ใช่ข้อผิดพลาดในรูปแบบ

ประโยค

ระดับ 6 มีข้อผิดพลาดไม่เกิน 2 แห่ง ตลอดการสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 มีคำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับบทสนทนาง่าย ๆ

ระดับ 2 มีคำศัพท์ในวงจำกัดในเหตุการณ์ประจำวัน

ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ไม่ละเอียดพอ และในวงจำกัดบางครั้ง

ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ระดับอาชีพ เพียงพอที่จะอภิปราย ความสนใจ

พิเศษ ไม่มีศัพท์เทคนิค

ระดับ 5 ใช้คำศัพท์ระดับอาชีพ ได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์

ต่าง ๆ

ระดับ 6 ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มี

การศึกษา

ไม่ได้

สมบูรณ์

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับ 1 การพูดยังมีการหยุดแยกคำ ซึ่งทำให้การสนทนาดำเนินไป

ระดับ 2 การพูดซ้ำมากจนไม่เป็นที่คาดหวังว่าจะจบประโยค

ระดับ 3 การพูดที่ลั้งเลและกระตุกบ่อยครั้ง ไม่ทำให้ประโยค

ระดับ 4 การพูดที่ลั้งเล และอี้อักบางครั้ง

ระดับ 5 พูดได้คล่อง ราบเรียบ แต่ยังไม่ได้ระดับเจ้าของภาษา

ระดับ 6 พูดได้คล่องแคล่วเทียบได้กับเจ้าของภาษา

การจับใจความ (Comprehension)

ระดับ 1 เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย แม้ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจในคำพูดที่ช้าและง่าย ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำ

ระดับ 3 เข้าใจในคำพูดที่เกี่ยวข้องโดยตรงตัวนักเรียน ที่ทำให้ง่าย

ระดับ 4 เข้าใจได้ดีในคำพูดโดยปกติที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ

นักเรียนแต่บางครั้งต้องย้ำ

ระดับ 5 เข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาปกติ

ระดับ 6 เข้าใจทุกอย่างทั้งคำพูดแบบทางการและแบบสนทนาสนม

เทียบเท่าเจ้าของภาษา

กำหนดตารางแสดงเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถ การฟัง-การพูด 5

ด้าน (Oller. 1979 : 320 - 323) ดังตาราง 3

ตาราง 3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด

ระดับความสามารถ	1	2	3	4	5	6	รวม
สำเนียง	1	2	3	4	5	6	
ไวยากรณ์	5	10	15	20	25	30	
คำศัพท์	4	8	12	16	20	24	
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	2	4	6	8	10	12	
การจับใจความ	3	6	9	12	15	18	

เกณฑ์ของค่าคะแนนจะเป็นไปตามระดับต่าง ๆ ตามตาราง เช่น สำเนียง ถ้าผู้ให้คะแนนในระดับ 6 แสดงว่าได้คะแนน 6 คะแนน การใช้คำศัพท์ถ้าผู้ให้คะแนนให้ระดับ 4 แสดงว่าได้คะแนน 16 คะแนน เป็นต้น

3.5.1.1 นำแบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูดที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าคุณสมบัติแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นดังนี้ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์. 2527 : 129)

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยตัดออก

3.5.1.2 กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน รวมทั้งผู้วิจัย มีคุณวุฒิวิทยุติและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกัน ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกัน ในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนนและวิธีการบันทึกคะแนนการพูดภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นอย่างดี

3.5.1.3 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยวิธีการคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 192 - 197) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจ 2 คนเท่ากับ .91

3.5.1.4 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนสะแกโพรงอนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% นำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบโดยใช้วิธีการแจกแจงแบบที่ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215 - 216) แล้วคัดเลือกแบบทดสอบไว้เพียง 10 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 2.44 - 3.68

3.5.1.5 นำคะแนนจากข้อสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α = Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 65 - 68) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .86

3.5.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความถูกต้องของภาษา และความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 89)

1 = ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 89)

บันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยตัดออก

3.5.2.1 นำแบบทดสอบที่เลือกไว้ไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสะแกโพรงอนุสรณ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน เพื่อหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้ ข้อตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ เปิดตารางสำเร็จของ จุงเตห์ ฟาน (Fan, 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าความยากโดยคัดเลือกไว้ 20 ข้อ (p) .21-.77 และค่าอำนาจจำแนก (r) .23-.68

3.5.2.2 นำแบบทดสอบที่เลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสะแกโพรงอนุสรณ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 199) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .79

3.5.3 แบบทดสอบฉบับที่ 3 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยให้นักเรียนเขียนบรรยายจากรูปภาพความยาวประมาณ 10 ประโยค

3.4.3.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนบรรยายภาพ โดยจะวัดความสามารถทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนการลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน แบบทดสอบเป็นภาพชุดที่กำหนดให้ความยาวประมาณ 10 ประโยค

3.5.3.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัยรวมทั้งตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3.5.3.3 นำแบบทดสอบมาปรับแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

3.5.3.4 การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนแบบเขียนบรรยายภาพ 10 ประโยค เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการใช้ภาษาด้านการเขียนแบบบรรยาย ยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987 : 54) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตาราง 4

ตาราง 4 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาด้านการเขียน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ (Writing Organizing)	5
2. ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจแบบทดสอบการเขียนเรียงความของนักเรียนดังนี้

- 1) มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรี
- 2) มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย

10 ปี

3.5.3.5 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 85 - 86) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

3.5.3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน ด้วยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest) โดยคำนวณจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรกกับคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งที่ 2 โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Coefficient Correlation (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 193 - 194) ได้ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ .93

4. การสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยมีลำดับการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) จากหนังสือเทคนิคการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 183 - 186) และหนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 106 - 108)

4.2 สร้างข้อความที่แสดงลักษณะของเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้บทเรียนโมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 นำข้อความที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขด้านการใช้ภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น จำนวน 36 ข้อ

4.3 กำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่าง ๆ แต่ละข้อความ ตามเกณฑ์ดังนี้

4.3.1 ข้อความเป็นทางบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
2) เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
3) ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
4) ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

4.3.2 ข้อความเป็นทางลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน
2) เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
3) ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
4) ไม่เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน

4.4 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ ตลอดจนดูว่าคำถามนั้นวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

4.5 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไปหาคุณภาพโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนสะแกโพรงอนุสรณ์ อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน

4.6 นำผลการตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ โดยตรวจและรวบรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญ โดยใช้ t-test คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความอำนาจจำแนกสูงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) โดยคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

4.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 65 - 68) โดยนำไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 70 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .88

4. วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 252) ดังตาราง 5

ตาราง 5 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X	แทน การเรียนด้วยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1
-X	แทน การเรียนวิธีการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์
ER	แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
CR	แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)
T ₁	แทน การสอบก่อนการสอน (Pretest)
T ₂	แทน การสอบหลังการสอน (Posttest)

วิธีดำเนินการทดลอง

หลังจากที่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศก์ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการเรียนการสอน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียน
2. สอบก่อนเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ดำเนินการสอน ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และใช้ระยะเวลาเท่ากัน แต่ใช้วิธีสอนแตกต่างกันดังนี้

3.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้บทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน แล้วตรวจให้คะแนน ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ต้องเรียนบทเรียน โมดูลชุดนั้นส่วนผู้ที่ได้คะแนนก่อนสอบถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ถือว่ามีความรู้ในบทเรียน โมดูลชุดนั้น แล้วไม่จำเป็นต้องเรียนซ้ำอีก อาจจะไปเรียนบทเรียน โมดูลชุดอื่น ๆ หรือทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจก็ได้

3.1.2 หลังจากทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในบทเรียน โมดูลแต่ละชุด เรียบร้อยแล้ว จึงทำการทดสอบหลังบทเรียนด้วยการให้คะแนน ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนจากการทดสอบหลังบทเรียนถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ถือว่าผ่านการเรียนนั้น ส่วนผู้ที่ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ต้องกลับไปเรียนซ่อมเสริม

3.1.3 การเรียนซ่อมเสริม นักเรียนที่ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ นั้น ต้องเรียนซ่อมเสริมโดยกลับไปทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในบทเรียน โมดูลชุดนั้น ๆ หรืออาจจะทำกิจกรรมอย่างอื่นตามความเหมาะสม เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วให้นักเรียนทำการทดสอบหลังบทเรียน

3.1.4 ทำการทดสอบหลังเรียน Posttest หลังสิ้นสุดบทเรียน โมดูลแต่ละชุดทั้ง 2 ชุด

3.2 กลุ่มควบคุม สอนตามแผนการสอนภาษาอังกฤษ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ คือ ใช้วิธีบรรยาย อภิปราย หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสม โดยใช้เนื้อหาเดียวกับบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วตรวจให้คะแนน ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ต้องเรียนเนื้อหาเดียวกับบทเรียนทั้ง 2 ชุด ซ้ำอีก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ แล้วไม่จำเป็นต้องเรียนซ้ำอีก อาจจะ去做กิจกรรมอื่นตามผู้วิจัยกำหนดให้หรือทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจก็ได้แต่ถ้าหากปรากฏว่าไม่มีนักเรียนคนใดผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงต้องเรียนเนื้อหาวิชานั้นๆ โดยครูเป็นผู้สอน

3.2.2 หลังจากการเรียนการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แล้ว จึงทำการทดสอบหลังบทเรียนแล้วตรวจให้คะแนน ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนจากการทดสอบหลังบทเรียนถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ไม่ต้องกลับไปเรียนซ่อมเสริม

3.2.3 การเรียนซ่อมเสริมนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ นั้นต้องเรียนซ่อมเสริม โดยทำกิจกรรมตามที่ผู้วิจัยมอบหมายให้เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง ถ้าได้คะแนนถึงเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ ถือว่าผ่านการเรียนการสอนเนื้อหานั้น ๆ แล้ว

4. ทำการสอนกลุ่มทดลอง ด้วยบทเรียน โมดูล แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และกลุ่มควบคุมด้วยแผนการสอนตามคู่มือครู

5. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6. ทำการทดสอบหลังการเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากเสร็จสิ้นการสอนที่กำหนดไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) วิชาภาษาอังกฤษ

7. ทดสอบวัดเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีต่อกิจกรรมภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามวัดเจตคติ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 6 ขั้นตอนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือครู

บทเรียนโมดูล	คู่มือครู
1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. ศึกษาลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนจากคำชี้แจงของบทเรียนโมดูล	2. สอนตามแผนการสอน
3. ศึกษาคู่มือผู้เรียน	2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
4. ประกอบกิจกรรมแต่ละบทเรียน	2.2 ชื่นสอน
4.1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน	2.3 ชื่นสรุป
4.2 ปฏิบัติกิจกรรมบังคับ	2.4 ทำแบบฝึกหัดตามแบบเรียน
4.3 ปฏิบัติกิจกรรมเลือก	2.5 ทำแบบทดสอบหลังบทเรียน
4.4 ทำแบบฝึกหัดประจำหน่วย	2.6 เรียนซ่อมเสริมสำหรับผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์
4.5 ทำแบบทดสอบหลังบทเรียน	2.7 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)
4.6 เรียนซ่อมเสริมสำหรับผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์	2.8 ทำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียน
4.7 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)	
4.8 ทำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียน	

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t - test แบบ Independent ในรูป Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.2 คำนวณเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) คำนวณจากสูตร

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 77)

$$S^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้
 สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การ
 เรียนรู้

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถใน
 การใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน โดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบ ของ จุง เดห์
 ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
 ทักษะการอ่าน โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ
 และอังคณา สายยศ. 2538 :197 - 199)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left| 1 - \frac{\Sigma pq}{S_t^2} \right|$$

เมื่อ r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
S_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
p	แทน สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
q	แทน สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ $q = 1 - p$

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยทักษะการฟัง การพูด การเขียน และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) จากสูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 200 - 206)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left| 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right|$$

เมื่อ α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
$\sum S_i^2$	แทน ความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการทางสถิติแบบที (t-test) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215 - 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ
$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด และการเขียน ของผู้ตรวจ 2 ท่าน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 85 - 86)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[(N\sum X^2 - (\sum X)^2) (N\sum Y^2 - (\sum Y)^2)]}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน X
$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนน Y
$\sum X^2$	แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
N	แทน จำนวนคน

3. สถิติที่ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score (Scott and Wertheimer. 1966 : 262 - 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{(MD_1 - MD_2)}}$$

$$S_{(MD_1 - MD_2)} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum(D_1 - MD_1)^2 + \sum(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

- เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t-distribution
- S_D^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังเรียนและก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
- D_1 แทน ผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม
ทดลอง
- D_2 แทน ผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม
ควบคุม
- MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียนของทุกคนในกลุ่มทดลอง
- MD_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและ
หลังเรียนของทุกคนในกลุ่มควบคุม
- $S_{(MD_1 - MD_2)}$ แทน คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ย
ระหว่าง MD_1 และ MD_2

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนภายในกลุ่มเดียวกัน โดย
วิธีทางสถิติ t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 104)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

- เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
- D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
- N แทน จำนวนคู่
- ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
- ΣD^2 แทน ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ในการแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง
MD	แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$\bar{D}$	แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
t	แทน ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t-distribution)
S_D	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ D
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
**	แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .01
*	แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยบทเรียนโมดูลแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1
กลุ่มควบคุม	แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยบทเรียน
โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดยบทเรียน โม
ดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู

3. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียน
โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและ
หลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียน
โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและ
หลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาทดลอง ตามแผนการทดลองแบบ Randomized Control
Group Pretest - Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติ โดยจำแนกตามตัวแปรที่
ศึกษา ได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียน
โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู

นักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และ
ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูด การอ่าน และการเขียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	N	MD	S ²	t
การฟัง-การพูด				
กลุ่มทดลอง	26	10.12	7.62	10.54**
กลุ่มควบคุม	26	3.781	1.68	
การอ่าน				
กลุ่มทดลอง	26	4.19	2.88	2.98*
กลุ่มควบคุม	26	3.12	1.30	
การเขียน				
กลุ่มทดลอง	26	3.88	1.86	7.78**
กลุ่มควบคุม	26	12.42	0.73	

** $p < .01$

จากตาราง 7 แสดงว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียน
โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู

นักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการ
การสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ดังตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	N	MD	S ²	t
กลุ่มทดลอง	26	5.35	99.92	2.60*
กลุ่มควบคุม	26	2.73	20.60	

** $p < .05$

จากตาราง 8 แสดงว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
ในข้อ 2

3. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลองได้ผล ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	SD	t
กลุ่มทดลอง						
การฟัง-การพูด	26	53.73	63.85	10.12	2.76	18.68**
การอ่าน	26	10.81	15.00	4.19	1.70	12.59**
การเขียน	26	11.58	15.45	3.88	1.37	14.50**

** $p < .01$

จากตาราง 9 แสดงว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองแตกต่างกับหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

3.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ได้ผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	SD	t
กลุ่มควบคุม						
การฟัง-การพูด	26	56.46	60.27	3.81	1.30	14.97**
การอ่าน	26	8.96	12.08	3.12	1.14	13.90**
การเขียน	26	11.73	13.15	1.42	0.86	8.47**

** $p < .01$

จากตาราง 10 แสดงว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองแตกต่างกับหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

4.1 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ได้ผลดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	S_D	t
กลุ่มทดลอง	26	78.35	83.69	5.35	9.99	2.73*

* $p < .05$

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

4.2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน โดย การสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ได้ผลดังตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการ ทดลองและหลังการทดลอง

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{D}$	S _D	t
กลุ่มควบคุม	26	75.15	77.88	2.73	2.54	3.07**

** $p < .01$

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการสอนตามคู่มือครูมี เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสออำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011) โดยนักเรียนโรงเรียนวัดบ้านสวายสอได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละกัน จึงใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มา 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 26 คน รวม 52 คน แล้วนำมาจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จำนวน 2 เรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดหลักขั้นตอนการสอนของ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ จำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งแผนการสอนนี้ได้ผ่านการตรวจและแก้ไข การทดลองใช้และมีการปรับปรุงมาแล้ว

2.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดหลักการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 20 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด เป็นข้อสอบอัตนัยประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำไปหาคุณภาพได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86 ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ .91 ค่าอำนาจจำแนก (t) เท่ากับ 2.44 - 3.68

2.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วนำไปหาคุณภาพ ได้ค่าความยากง่าย (p) .21 - .77 ค่าอำนาจจำแนก (r) .23 - .68 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .79

2.3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนเป็นข้อสอบอัตนัย ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จำนวน 1 ข้อ เป็นการเขียนบรรยายภาพภาษาอังกฤษ นำไปหาคุณภาพได้ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ .92 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93

2.4 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ นำไปหาคุณภาพ ได้ค่าอำนาจจำแนก 1.94 - 5.20 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .88

3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลากลุ่มละ 20 คาบ รวมทั้งสิ้น 40 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียน

3.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่ม และใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่สร้างไว้ กลุ่มตัวอย่างละ 20 คาบ

3.4 หลังการทดลองแล้วทำการสอบ (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับเดียวกันกับก่อนการทดลอง

3.5 ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent ในรูป Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 โดยคะแนนเฉลี่ยการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด การอ่านและการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากประเด็นสำคัญ ดังนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ได้รับการจัดเป็นขั้นตอนซึ่งจะเป็นไปตามหลักการพัฒนาภาษา โดยธรรมชาติและเน้นการเข้าใจความหมายโดยรวมของผู้เรียนไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบย่อยของภาษาอันได้แก่ การสะกดคำและความเข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่าง ๆ นักเรียนจะมีโอกาสฝึกทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1-5 เช่น ในขั้นตอน

ที่ 1 นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดรวบยอดทางภาษาจากการฟังเรื่องที่ผู้สอนอ่านให้ฟัง เมื่อสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี ก็สามารถฝึกการพูดจากเรื่องที่ฟังได้ในขั้นตอนที่ 2 และถ่ายทอดภาษาพูดเป็นภาษาเขียน ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนจะตกลงเขียนเรื่องร่วมกันในขั้นตอนที่ 3 นอกจากนี้ยังสามารถให้การฝึกการอ่านและการเขียนที่ต่อเนื่องกันตามความคิดของนักเรียนในกลุ่มใหญ่และย่อยด้วยในขั้นตอนที่ 4 โดยนักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อเขียนข้อความด้วยกัน นักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วเขียนเรื่องร่วมกัน ทำให้เกิดการระดมสมอง และในขั้นตอนที่ 5 นักเรียนมีโอกาสฝึกความแตกต่างของระบบตัวสะกดต่าง ๆ จากคำที่เคยอ่าน เขียน ฟัง และพูดมาก่อน ทำให้เกิดการซ้ำ ย้ำ ทวนและเข้าใจระบบความแตกต่างของตัวสะกดได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งได้ฝึกภาษาด้านการอ่าน เขียน ฟัง พูดด้วยเกมต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและจดจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ เนื่องจากต้องใช้ความคิดในการสื่อความหมายภาษาต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเองจริง ๆ มิใช่จากการท่องจำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มอร์โรว์ (Morrow, 1981 : 59 - 66) ที่ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น กิจกรรมที่ใช้ฝึกทางภาษาจะต้องเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในสถานการณ์ของการใช้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ และเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา และมีความสามารถในการสื่อสารได้ การนำเทคโนโลยีการสอนในรูปแบบการใช้สื่อการสอน เช่น การจัดหาสไลด์มาประกอบการสอน การมีกิจกรรมหลากหลายให้เด็กได้เลือกเรื่องตามความต้องการและความสนใจ การจัดชั้นเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อประโยชน์ต่อการซ่อมเสริมผู้เรียนได้ทุกขั้นตอนการสอน เพราะมีการวัดผลประเมินผลในแต่ละชั้น โดยผู้เรียนสามารถประเมินผลตนเองได้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในขณะเดียวกันก็สามารถปลูกจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเองได้ เช่น การทำหนังสือเล่มใหญ่ ผลงานจะต้องอาศัยความร่วมมือและความรับผิดชอบจากสมาชิกในกลุ่ม ในการเขียนอักษรบรรยายเรื่องการวาดภาพและระบายสีภาพประกอบการจัดหน้าและตกแต่งรูปเล่มการที่ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีโอกาสปฏิบัติงานในกลุ่มย่อยหลายครั้ง ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ นักเรียนเก่งปานกลาง อ่อน สามารถปรึกษาหารือ ให้การซ่อมเสริมช่วยเหลือกันด้วยความรู้สึกรอบอุ้มใจ ในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เก่ง เป็น ผู้นำหรือผู้ช่วยครู แบ่งเบาภาระในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนในการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองพัฒนาความสามารถในการ

ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ วอล์คเกอร์, บาร์ทเลตต์ และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett and Rattanaovich. 1984 : 58) ที่พบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนอ่าน เขียนและพัฒนาทักษะฟังและพูดได้ดี มีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนมาเป็นเวลานาน นักเรียนยังสามารถจำศัพท์และคำพูดบทสนทนาจากหนังสือได้ พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่พบว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ของวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างจากวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (กรรณิการ์ ชาติมนตรี. 2533 : 128 ; รัชนีนาถ ทองสุทธิ. 2533 : 120 ; พรพิมล ประสงค์พร. 2535 : 143 ; ศุภลักษณ์ สัตยวณิช. 2538 : 90 ; นวลจันทร์ แซ่เท็น. 2538 : 80)

กระบวนการในการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเน้นความเข้าใจกฎเกณฑ์ภาษามากกว่าความสามารถในการใช้ภาษา รวมทั้งการให้เรียนรู้ภาษา โดยแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ เช่น ศัพท์ โครงสร้างประโยค ก่อนที่จะให้นักเรียนเข้าใจความต่อเนื่องของเนื้อหาบทบริบท การฝึกทักษะทางภาษาจึงไม่ต่อเนื่องกัน เพราะมีการแยกฝึกส่วนต่าง ๆ ของภาษาเป็นตอน ๆ ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีความต่อเนื่องกันน้อย ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนทางภาษาโดยการรับคำสั่งเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนมีโอกาสดูฝึกการใช้กระบวนการทางความคิด การเดาความและตีความตามบริบทภาษาค่อนข้างน้อยทำให้มีการพัฒนาทางภาษาไม่มากเท่าที่ควรโดยเฉพาะทักษะอ่าน ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสดูเนื้อหาบทเรียนจึงรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากขาดความมั่นใจส่งผลทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร การให้รูปแบบคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาเป็นส่วน ๆ มากกว่าการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น

1.2 การวัดและประเมินผล ทุกขั้นตอนของการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีกิจกรรมประเมินผลซึ่งนักเรียนสามารถประเมินตนเองแก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องของตนในการใช้ภาษาโดยทันทีทันใด เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการทดสอบทางภาษาหลายท่านเช่น ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 97) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนั้นได้มาจากการรวบรวมความคิดออกมาปฏิบัติจริงของนักเรียนโดยการเชื่อมโยงความรู้จาก

ตำราเรียนและความรู้ที่ได้จากครูในขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในทุก ๆ ขั้นตอน เป็นการวัดผลที่เหมาะสมกับวิธีการสอนและเหมาะสมกับวิธีการวัดผลทางภาษา เนื่องจากการวัดผลการใช้ภาษาได้นั้นผู้ใช้ต้องเป็นผู้ปฏิบัติทางภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เช่น ในขั้นตอนที่ 1-2 ครูสามารถประเมินผลนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง-พูดว่าสามารถจะเล่าเรื่องกลับบอกขั้นตอนของเรื่องได้หรือไม่ ถ้าไม่สามารถบอกได้ต้องฟังการเล่าเรื่องจากครูโดยย้อนกลับไปในขั้นตอนที่ 1 ใหม่ และครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนได้ เช่น การบอกลำดับก่อน-หลัง ของเรื่องในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในขั้นที่ 3 การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม) การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม) การสะกดคำและการแต่งประโยค(ระหว่างการทำหนังสือเล่มใหญ่) การร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบประชาธิปไตยความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง สำหรับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูได้รับการวัดและประเมินผลเป็นช่วงๆ ไม่ต่อเนื่องกัน โดยเน้นการทำแบบฝึกหัดจากบทเรียนที่เรียนไป นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องแล้วตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ เพราะฉะนั้นนักเรียนจะต้องอ่านทุกประโยคอย่างละเอียด เพื่อตอบคำถามของครูผู้สอน และคำถามนั้นก็ต้องการคำตอบที่แสดงความเข้าใจในระดับประโยคเท่านั้นไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียด เพราะวิตกกังวลว่าจะตอบคำถามของครูผู้สอนไม่ได้ การประเมินผลดังกล่าวเป็นการจำกัดความคิดของนักเรียนด้วย จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.3 แผนการสอนของบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล นักเรียน จะเรียนได้เร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของตนเอง มีกิจกรรมการเรียนรู้ให้เลือกเรียน นักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมและเนื้อหาตามความถนัดและความสามารถของตนเองได้ สำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ก็จะได้รับคำตอบสนองจนประสบผลสำเร็จถึงจุดหมายที่ต้องการทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและสนใจในการเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2524 : 7) บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีการวางแผน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างรัดกุม ทั้งในด้านการจัดเนื้อหาวิชาและแยกแยะลำดับการสอนที่ ทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย มีการทดลองนำไปใช้แล้วปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด ข้อความที่เขียนในบทเรียนก็ได้รับการแก้ไขให้ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย นอกจากนี้ในบทเรียน ยังได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้เอาไว้ทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม เพื่อเป็นการชี้เฉพาะให้นักเรียนได้รู้แน่ว่าจะฝึกฝนและปฏิบัติตามกิจกรรมการ เรียนที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ถูกต้องตามที่ต้องการ เมื่อจบบทเรียนนั้น ๆ นักเรียนสามารถทราบความก้าวหน้าของตนเป็นระยะ ๆ กล่าวคือ ใน กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จะ มีการประเมินผล ก่อนเรียนทำให้ทราบความรู้พื้นฐาน และแนวทางในการเลือกกิจกรรมการ เรียน เมื่อเลือกกิจกรรมแล้วนักเรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาในแต่ละหน่วยจนมีความมั่นใจว่ามีความรู้เนื้อหาในหน่วยนั้นแล้ว จึงทำการประเมินผลหลังการเรียนเพื่อตรวจสอบว่านักเรียน บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าไม่บรรลุตามจุดประสงค์ก็จะมีเรียนซ่อมเสริม ต่อไป การแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เป็น 5 ขั้นตอนหรือ 5 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนต้องทดสอบย่อยให้ได้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดครบทั้ง 5 ขั้นตอน การสอนทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนรู้ และเกิดแรงจูงใจประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บล็อก และเทอร์เนย์ (Block and Tiemeey.1974 : 962 - 967) ที่พบว่า การแก้ไขข้อบกพร่องทางการ เรียนที่กระทำเป็นระยะสามารถทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ดีกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องและยังสนับสนุนงานวิจัยของไฟเอล และโอเก้ (Fiel and Okey. 1974 : 253) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนรู้แจ้งในเนื้อหาในแต่ละขั้นตอนก่อนจะไปเรียนในเนื้อหาต่อไป จะ ทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับวิธีการดังกล่าวและยังสอดคล้องกับงาน วิจัยของ พนิดา พ่วงชูศักดิ์ (2531 : 77) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการสอนด้วยบทเรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือ แนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในการ สอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีกิจกรรมให้เลือกเรียน 2 กิจกรรม กิจกรรมที่เรียนโดยสไลด์เทปประกอบคำบรรยายและกิจกรรมที่สอนโดยครู ซึ่ง หลังจากทีนักเรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์สามารถเลือกศึกษาเนื้อหาเดิมจากบทเรียนเดิม หรือจาก

บทเรียนใหม่ก็ได้ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย นอกจากนั้นในบทเรียนยังมีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติจริง ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจต้องแท้ ทำให้เกิดความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นสิ่งที่พึงประสงค์ของการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัณย์ พลกล้า (2523 : 3)

สำหรับแผนการสอนในกลุ่มควบคุมจะเป็นไปตามกิจกรรมการเรียนการสอนของเนื้อหาในหนังสือเรียนเป็นส่วนใหญ่ โอกาสที่นักเรียนจะได้เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ และความถนัดตามเอกัตภาพมีน้อย ประกอบกับการ ข้ำ ข้ำ ทวนในกิจกรรมเพื่อปฏิบัติและการวัดและประเมินผลมีการฝึกทำแบบฝึกหัดตามบทเรียนเป็นส่วนใหญ่ โอกาสในการพัฒนาประสบการณ์เพื่อการใช้ภาษาจึงมีน้อย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ ดังนี้

2.1 การสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในขั้นตอนการสอนตามทฤษฎีธรรมชาติที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้เรียนจะมีโอกาสทราบความก้าวหน้าของตนเองจากข้อมูลย้อนกลับทันทีทันใด จึงเป็นแรงจูงใจสำคัญในการตั้งใจเรียน เพราะรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ (Feeling of Accomplishment) เกิดความสนุกสนานในการลองผิดลองถูกทางภาษา เมื่อนักเรียนใช้ภาษาไม่ถูกก็ได้รับการแก้ไขทันทีจากครูผู้สอน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสฝึกกิจกรรมเสริมทักษะโดยการเล่นเกมในขั้นที่ 5 ซึ่งมีหลากหลายและท้าทายความสามารถ รวมทั้งมีการแข่งขันนักเรียนจึงสนุกสนานในการเรียน จึงทำให้เกิดความสนใจได้

มาก กิจกรรมในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนมีโอกาทำกิจกรรมเป็นกลุ่มมีอิสระในการคิด การเรียนจะดำเนินไปในรูปแบบของกิจกรรม บรรยายการในการเรียนส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของการทำกิจกรรมกลุ่มแทนการนั่งฟังครูบรรยายแล้วตอบคำถาม หรือไม่ก่อให้เกิดความเครียดนักเรียนได้แสดงออกและมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ จึงเกิดความสนุกสนาน และจากการสัมภาษณ์นักเรียนส่วนใหญ่จะตอบว่ามีความมั่นใจและสนุกกับการใช้ภาษามากขึ้น ซึ่งมีผลโดยตรงกับการสร้างเจตคติทางบวกต่อการเรียน เพราะเมื่อนักเรียนมีความสนุกสนานก็จะสามารถลดความตึงเครียดในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้น เช่น เมื่อครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำหนังสือเล่มใหญ่ หรือออกมารายงานหน้าชั้นนักเรียนจะกระตือรือร้นในการช่วยกันคิดประโยค มีการแบ่งงานกันทำ หรือแสดงออกทางด้านการใช้ภาษาอย่างไม่เคอะเขิน นอกจากนี้การเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของกลุ่มทดลอง เน้นการใช้ภาษาในชีวิตจริง หรือสิ่งที่คุ้นเคยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้การเรียนสนุกน่าติดตาม และจากการที่สังเกตพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นสนใจต่อสิ่งที่ได้พบเห็นใหม่ ๆ จากวิธีสอนของครู และจากสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ปฏิบัติกิจกรรม นอกจากนี้นักเรียนยังมีความพอใจที่ได้ร่วมกิจกรรมกลุ่มในคาบเรียนทุกคาบ ซึ่งการเรียนแบบนี้แตกต่างจากที่นักเรียนเคยเรียนอยู่ประจำ ในการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนสนุกสนานสนใจเข้าร่วมกิจกรรมตลอดเวลา ทำให้สภาพบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด มีผลในทางบวกต่อนักเรียน

2.2 กิจกรรมการเรียนของบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 นักเรียนสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนได้ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ สนใจในการเรียนและประสบผลสำเร็จทางการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และพบว่าขณะที่เรียน นักเรียนทุกคนตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนจะศึกษาบทเรียนจนเข้าใจดีแล้ว จึงทำการประเมินผลหลังการเรียน ทำให้เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เพิ่มขึ้น

ในอีกลักษณะหนึ่งการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จัดกระบวนการเรียนการสอนในลักษณะสอนโดยเน้นการให้เรียนรู้ภาษาแบบ

แยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ เช่น ศัพท์ โครงสร้าง กระบวนประโยค ก่อนที่จะให้รู้ และเข้าใจเนื้อความที่มีความหมายในบริบทเป็นการฝึกธรรมชาติของผู้เรียนที่ใคร่รู้ความหมายของเรื่องราวต่าง ๆ นั้นก่อน ทำให้ไม่มีสิ่งเร้าให้เกิดเจตคติต่อการเรียนที่ดีพอ อีกทั้งการให้โอกาสส่งและรับข้อมูลย้อนกลับระหว่างขั้นตอนการสอนมีปริมาณค่อนข้างน้อยและเห็นผลช้า นักเรียนจะทราบความสำเร็จหรือแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองก็ต่อเมื่อได้รับการสอนในขั้นตอนสุดท้ายก่อนจบบทเรียน เมื่อปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผู้สอนจะเน้นเนื้อหาและความถูกต้องเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมไปพร้อมกันในกลุ่มใหญ่เป็นส่วนมากทำให้นักเรียนไม่กล้าใช้ภาษาโดยเฉพาะการพูดในการโต้ตอบสื่อสารหรือการอ่านที่ไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร รวมทั้งการอ่านเนื้อความอื่นที่นอกเหนือจากตำราเรียน ทำได้ยากเพราะการใช้ศัพท์และไวยากรณ์ถูกฝึกไว้อย่างจำกัด จึงเป็นเหตุให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งการสอนตามคู่มือครูเป็นการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง มุ่งเนื้อหาเป็นสำคัญและสอนนักเรียนทั้งชั้นเหมือนกันหมด ซึ่งไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยทั่วไปนักเรียนเป็นแต่เพียงผู้รับฟังไม่มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมหรือแสดงความคิดเห็นมากนัก มีการแก้ไขข้อบกพร่องบ้าง แต่เป็นไปในลักษณะรวม ๆ บางครั้งทำให้นักเรียนที่รู้แล้วเกิดความเบื่อหน่ายได้ ทำให้ไม่สนใจในการเรียนและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

จากผลการทดลอง พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ก่อนและหลังการทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุดังกล่าว คือ

3.1 บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เหมาะสมกับวัย ความต้องการและความสนใจของนักเรียน แม้ว่าการทดลองจะเน้นเฉลี่ยของนักเรียนต่ำเนื่องจากนักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีการเรียนด้วยตนเอง แต่เมื่อทดลองสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ตลอดเวลาประกอบกับการเสริมแรงเป็นบางช่วง

ช่วงมีโอกาสดีกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทุกขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน จึงส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 สูงขึ้นกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีโอกาที่จะตอบสนองกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ต้องลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จึงได้เรียนรู้ฝึกฝนทักษะการฟัง-การพูด การอ่าน การเขียนอย่างครบถ้วน ซึ่งตรงกับธรรมชาติ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะต้องฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดเป็นความคล่องในการใช้ภาษา หน่วยการเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วยนี้มีกิจกรรมการเรียนหลากหลาย คือ เป็นบทเรียนสำเร็จรูปที่มีแถบเสียง แบบฝึก บัตรกิจกรรม สไลด์ เทปประกอบเสียงและบัตรงานต่าง ๆ นักเรียนมีความกระตือรือร้น อยากที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ จากนั้นจะเรียนรู้คำตอบของตนถูกหรือผิดทันที ซึ่งเน้นการเสริมแรงและเป็นผลดีต่อการเรียนรู้

3.3 การประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ได้ทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่งโดยใช้ข้อทดสอบฉบับเดิม ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้น ประกอบกับนักเรียนต่างก็ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ที่แตกต่างไปจากเดิม ถึงแม้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูนั้นจะเรียนด้วยวิธีการที่ไม่แตกต่างไปจากที่นักเรียนเคยเรียนอยู่ แต่มีการทำบัตรงานและทดสอบย่อย และผู้สอนพยายามติดตามการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิดกับผู้เรียนทั้งสองกลุ่มทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

4. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

จากผลการทดลองพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการ

ทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ทั้งนี้อาจพิจารณาจากสาเหตุดังต่อไปนี้คือ

4.1 นักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีการทำบัตรงานและทดสอบย่อยในแต่ละคาบอย่างอิสระ นักเรียนจึงทราบผลการเรียนของตนเองทันที ทำให้มีความกระตือรือร้นอยากเรียนในบทเรียนต่อไป เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเปลี่ยนไปในทางบวก เวลาที่ใช้ในการทดลองสอนครั้งนี้มีถึง 20 คาบ ซึ่งเป็นการเพียงพอที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดของพฤติกรรมด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีการให้กำลังใจและเสริมแรง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

4.2 การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่พัฒนาการสอนให้ผู้เรียนรับรู้ความหมายรวมของภาษาสู่องค์ประกอบย่อยของภาษานั้น กระบวนการรับส่งข้อมูลย้อนกลับอย่างทันทีทันใดทุกขั้นตอนการสอนโดยต่อเนื่องกัน รวมทั้งการยึดแนวปฏิบัติจากแผนการสอนที่สร้างขึ้นตามบทเรียนโมดูล ส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในลักษณะบูรณาการและยังส่งผลทำให้เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

4.3 การสอนตามคู่มือครู ครูผู้สอนได้นำนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น เช่น การแสดงบทบาทสมมติโดยการเปลี่ยนเสียงตัวละคร ตลอดจนครูได้นำสื่อการสอนเข้ามาประกอบการสอน เช่น แผ่นใส บัตรคำ เทปเสียง หมวกตัวละคร นักเรียนให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมดังกล่าวมากเนื่องจากได้รับกิจกรรมการสอนแปลกไปกว่าที่เคยได้รับ จึงได้ผลทำให้เจตคติของนักเรียนสูงขึ้นแตกต่างจากก่อนการทดลองได้มาก

จากผลการทดลอง สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนดังนี้

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ส่งผลต่อนักเรียนในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง-การพูด การอ่านและการเขียน ตลอดจนเจตคติต่อการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบกับเป็นส่วนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการวางรากฐานการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงพอที่จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพิจารณานำเอาเทคนิควิธีสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการสอนภาษา และควรจะได้มีการเผยแพร่การสอนด้วยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

1.2 การเลือกเนื้อหาในการนำมาจัดสร้างบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ควรเลือกเรื่องที่สนุกสนานตื่นเต้น ให้คิดสนใจ เหมาะกับวัย ประกอบกับการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแต่ละชุดควรผ่านการทดลองใช้ และถ้าสามารถปรับปรุงสื่อ โสตวัสดุอุปกรณ์ให้ทันสมัยและมีคุณภาพที่ดีก็จะเป็นประโยชน์สร้างเสริมประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างยิ่ง ดังตัวอย่างการปรับปรุงเทปเสียงบรรยายประกอบสไลด์เพื่อเล่านิทาน จากเวลา 3 วินาทีต่อการฉายภาพสไลด์ใน 1 เฟรม ก็มีการอัดเทปเสียงใหม่ให้ช้าลง เป็นเวลา 5 วินาทีต่อ 1 เฟรม การสร้างกิจกรรมเลือกถึง 2 กิจกรรม ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแต่ละชุด มีการปรับปรุงเอกสารแนะนำการเรียนด้วยบทเรียนโมดูล เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และเข้าใจได้ตรงกันในการปฏิบัติ การสร้างอุปกรณ์เพื่อเล่นเกมทางภาษาให้หลากหลาย โดยบรรจุของให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ

1.3 การสอนตามแผนการสอนโดยบทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ก่อนนำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกำหนดเวลา สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการเตรียมการสอนให้เข้าใจกับขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นอย่างชัดเจน เพื่อจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้องและเหมาะสม และหากมีการบันทึกสภาพปัญหาหลังการใช้งาน ข้อเสนอแนะสภาพการเรียนการสอนในโมดูลแต่ละหน่วยจนครบทุกหน่วยในแต่ละชุดมีการบันทึกข้อสังเกตเอาไว้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแก้ไขปรับปรุงบทเรียนโมดูลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.4 จำนวนสมาชิกในกลุ่มประมาณ 5-6 คน จะพอดีกับการทำงานกลุ่มสำหรับการสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และสะดวกในการจัดโต๊ะทำงานกลุ่มด้วย โดยขณะนักเรียนทำงานกลุ่มครูควรให้อิสระในการทำงาน ขณะเดียวกันก็ควรเดินดูการทำงานในแต่ละกลุ่มประกอบกับการเสริมต่อการเรียนรู้และการพูดให้กำลังใจด้วยการกล่าวชมเชย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1-3 โดยผลิตขึ้นจากการนำเนื้อเรื่องจากอรรถลักษณะของภาษา (Genre) อื่น ๆ อาทิ รายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) วิธีการ (Procedure) ฯลฯ ไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และพัฒนาปรับปรุงบทเรียนโมดูลในด้านสื่อ เช่น การนำวิดีโอเทปมาใช้เป็นกิจกรรมเลือก โสตทัศนูปกรณ์รวมทั้งวิจัยในลักษณะอื่น ๆ เกี่ยวกับการใช้งานของบทเรียนโมดูล เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนทางด้านภาษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรนำเอาการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ซึ่งน่าจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเช่นกัน

2.3 ควรทำการศึกษาผลของตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น ความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่ม และพฤติกรรมการกล้าแสดงออก เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- กัญดา ธรรมมงคล. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในการสอนและการสอนภาษาอังกฤษ. หน้า 9 - 18. THAI/TESOL'S OCCASIONAL PAPERS NO. 1989/1, 2532.
- กุลชาติ โยสีดา. การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติและวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- จรีรัตน์ พิชัยภาพ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ชมพันธุ์ ภูษธร ณ อุชยา. เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดหน่วยการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2528.
- _____. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปทุมวัน, 2530.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ วิจิตร ภักดีรัตน์ และนิภา เงินทอง. เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. หน่วยที่ 6 - 10. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2523.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.
- ชูศรี วงศ์วัฒนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัยฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2537.
- เชดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

- นวลจันทร์ แซ่เท้น. การเปรียบเทียบความสามารถและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่พัฒนาด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- นฤมล กลั่นเจริญ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมที่มุ่งปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บุญมี ก้อนทอง. "บทเรียนโมดูลเพื่อเสริมความรู้," วารสาร. 26 : 21 - 23 ; มกราคม 2518.
- เบญจมาลย์ ขุนภักดี. ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนทักษะฟัง พูด วิชาหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ Keith Johnson. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.
- ปัญญา สมจิตต์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการสอนด้วยวิธีการ SSR และวิธีการตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติต่อการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- _____. ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์, 2526.
- ปราณี รามสูตร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2528.
- พนิดา พ่วงชูศักดิ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยบทเรียนโมดูล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

- พรพิมล ประสงค์พร. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- มยุรี เกราะหัดดี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนสร้างสรรค์และเจตคติด้านร้อยกรองในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับผลการสอนแบบปกติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- รัชนิภา ทองสุทธิ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- รัตนา ถวิลวงษ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ลาวัลย์ พลกล้า. การสอนคณิตศาสตร์แบบปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิควิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- ลำพูน มณฑล. การสอนภาษาอังกฤษ. พิษณุโลก : เอกสารโรเนียว, 2534.
- วนิดา เพ็ญกิ่งกาญจน์. รายงานการวิจัยเรื่องศึกษาสภาพปัญหาการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ. ม.ป.ท., 2528.

- วิชัย คิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ชเนศวรการพิมพ์, 2525.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2538.
- ศรีผกา เจริญศ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความคิด
สร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้บท
เรียนโมดูลกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมสามัญศึกษา. รายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2537 และการเปลี่ยนแปลงจากปีการศึกษา 2533 ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 11. นครราชสีมา : ม.ป.ท., 2539.
- ศุภลักษณ์ สัตยวณิช. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจ
ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
มินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2538. อัดสำเนา.
- ศูนย์การพัฒนหลักสูตร. "เด็กหลักสูตรใหม่เรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร," ประชากรศึกษา.
147 : 4 ; เมษายน 2528.
- สมควร เกตุทอง. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่
อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533. อัดสำเนา.

- สมบุรณ์ ชิตพงศ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 : วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สุกต ภูมิประวัติ. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างภาษาอังกฤษ เรื่องกรรตุจากและกรรมวากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้บทเรียนโมดูล กับการเรียนการสอนแบบบรรยาย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- สุธีพร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุภาพ บุตรสีห์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านด้วยการใช้ TLS, SQ3R และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุวัฒน์ จันทรลอย. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน สมรรถภาพการอ่านเร็วและเจตคติต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุดใจ เหล่าสุนทร. "การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม," เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2510.
- เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. หน่วยการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2526.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์พรินติ้ง จำกัด, 2533.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2.

กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

_____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ :

ประยูรวงศ์พรีนติง จำกัด, 2536.

_____. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์พรีนติง จำกัด, 2531.

สำเริง บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา.

กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กันยายน-ธันวาคม, 2524.

อมรา รัชมณี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติและ

ความคงทนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ

การสอนโดยวิธีวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์กับการสอนโดยใช้คู่มือครู.

ปริญญาธิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อรสา บุรณะกิจ. การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก

ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับการสอนตาม

ปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

ถ่ายเอกสาร.

อจธรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ : สำหรับการวัดและประเมินผล

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2539.

อุษา น้อยทิม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมตามปกติ.

ปริญญาธิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

Arends, Robert L. and others. Handbook for the Development of Instructions :

Modules in Competency - Based Teacher Education Program. 2nd ed. New York : State University, College at Buffalo, 1973.

Allport, Gardon W. "Attitude," in C. Machison ed. Handbook of Serial Psychology.

Mass., Clark University Press, 1969.

- APEID. "Regional Planning Workshop on Teacher Educational and Curriculum for Development," Modules on the Construction of Modules. Quezon City, 1975.
- Askov, Eunice and Thomas J. Fishback. "An Investigation of Primary Pupils Attitude Toward Reading," In The Journal of Experimental Education. 41 : 1 - 7 ; 1973.
- Barry, Francis Joseph. "Small Group Discussion as a Prewriting Activity : A Naturalistic Inquiry," Dissertation Abstracts International. 45(8) : 2423-A ; February, 1985.
- Bennett John A. "Development and Field - Testing Reading Instruction Proficiency Modules for In Service Teacher of Secondary Basic English Reading Class," Dissertation Abstracts International. 37(12) : 7582-A ; June, 1977.
- Block, James H. and Michael L. Tierney. "An Exploration of Two Correction Procedures Used in Mastery Learning Approaches to Instruction," Journal of Educational Psychology. 66(6) : 926-967, 1974.
- Bryne, Donn. Technique for Classroom Interaction. New York : Longman Group UK. Limited, 1987.
- Carroll, Brendan J. "Learning Theory for the Classroom Teacher," In The Challenge of Communication. Illinois : National Textbook Company, 1974.
- Dulay, H.C., M.K. Burt and S.D. Krashen. Language Two. New York : Oxford University Press, 1982.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Service, Princeton, 1952.
- Fiel, Loral L. and James Okey. "The Effect of Formative Evaluation and Remediation on Mastery Learning of Intellectual Skills," Journal of Education Research. 68 : 233-253; 1974.
- Finocchiaro, Mary and Bonomo Michael. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. New York : Regents Publishing Company, 1973.
- Fletcher, Basil. A Philosophy for the Teacher. London : Oxford University Press, 1961.
- Foster, Charles R. Psychology of Life Adjustment. Chicago : American Technical Society, 1952.

- Gardner, R.C. and Wallace F. Lambert. "Motivation Variables in Second Language Acquisition," in Attitude and Motivation in Second Language Learning. edited by R.C. Gardner and W.E. Lambert. p. 266 - 272. Massachusettes : New Berry House, 1972.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1959.
- Goodman, Kenneth S. "Psycholinguistics Universals in the Reading Process," Psycholinguistics and Reading. p. 21 - 27. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1973.
- Good, Thomas L. "Classroom Research : A Decade of Progress," Educational Psychologist. 18(3) : 127 - 144 ; 1983.
- Harmer, Jeremy. The Practice of English Language Teaching. New York : Longman Inc., 1983.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London : Longman Group Limited, 1979.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York : Harcourt Brace, World, Inc., 1962.
- Hitchcock, Richard Benner. "The Use of Instructional Activities to Integrate Reading and Writing," Dissertation Abstracts International. 49(2) : 449 - A ; September, 1988.
- Houston, Robert W. Performance Education : Strategies and Resource Development Competency - Based Teacher Education Department. Houston : Texas, University of Houston, 1972.
- Houston, Robert W. and others. Development Instructional Modules. Texas : College of Education, University of Texas, Houston, 1972.
- Jakobovits, Leon A. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Rowley, Massachusettes : New Berry House, 1971.
- Johnson and Morrow K. "Introduction : Principles of Communicative Methodology," In Communication in the Classroom. p. 59 - 66. Essex : Longman Group, Ltd., 1981.
- Kagan, Jerome and Ernest Haveman. Psychology. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Kelly, P.G. "Teaching Writing to Tertiary Level ESL Students," RELIC Journal. 15(2) : 84 - 94 ; December, 1984.

- Kendler, Howard H. Basic Psychology. 3rd ed. Menlo Park Calif : N.A. Benjamin, 1974.
- Krashen, S.D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. New York : Pergamond Press, 1982.
- _____. Second Language Acquisition and Second Language Learning. New York : Pergamond Press, 1981.
- Krench, David and Egerton L. Ballachey. "Individual in Society," International Student. ed. New York : Mc Graw Hill, 1962.
- Lawrence, Gordon. Florida Modules on Generic Teacher Competencies : Module on Modules. Florida : The University of Florida, 1973.
- Maccarney, Stephen Bart. "Modularized and Traditional Teaching Method Utilized in Pre-Service Teacher Training : an Experimental Study," Dissertation Abstracts International. 37(7) : 4269-A ; January, 1977.
- McDonald, Ellen J.B. "The Development and Evaluation of a set of Multi - Media - Self - Instructional Learning Activities Package for use in Remedial English at an Urban Community College," Dissertation Abstracts International. 34(4) : 1590-A ; October, 1995.
- McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change," in The Handbook of Social Psychology. p. 155 - 156. Vol. 3. 2nd ed. by Gardner Lindzey, Massachusetts, Addison - Wesley, 1969.
- Morrow. Communication in the Classroom. Applications Method for a Communicative Approach, 1981.
- Morris, A. and Dore, N. Stewart. Learning to Learn from Text. Singapore : Addison : Wesley Publishing Company, 1984.
- Murphey, Tim. Teaching One to One. New York : Longman Group UK Limited, 1975.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York : The Dryden Press, 1954.
- Oller, J., L. Baca and A. Vigil. "Attitude and Attained Proficiency in ESL : A Sociolinguistic Study of Mexican American in the Southwest," TESOL Quarterly. 11 : 173 - 183 ; 1977.
- Oller, John W. Language Test at School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.

- Parsons, Jerry and others. "Criteria for Selecting Evaluation or Development Learning Modules," Educational Technology. 4 : 321 - 32 ; February, 1976.
- Pica, Teresa. "Communicative Language Teaching as an aid to Classroom Second Language Acquisition : Some Insights from Research," Language Teaching : The International Abstracting Journal for Language Teachers and Applied Linguists. 19(2) : April, 1986.
- Roettger, Doris and others. "Validation of a Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship between Attitude and Achievement," The Journal of Education Research. 72 : 138 - 142 ; January/February, 1979.
- Saowalak Rattanaovich. The Effects of Using Top - Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method Teaching English to Thai Students. Project Report SEAMEO : R E L C Fellowship Grant - November, 1987.
- Sasscer, John Clarente. "The Development, Implementation and Evaluation of Modularized, Student-Centered General Biology Curriculum at the College Level," Dissertation Abstracts International. 34(11) : 6957 - 6958-A; May, 1974.
- Scott, William A. and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological Research. 4th ed. New York : John Wesley and Son, 1966.
- Smith. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1971.
- Smith, E. Brooks, Kenneth S. Goodman and Robert Meredith. Language and Thinking in the Elementary School. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1970.
- Triandis, H.C. Attached and Attitude Change. New York : John Willey and Sons, Inc., 1971.
- Vallette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1977.
- Wagner, Betty Jane. "The Use of Role - Playing," Resources in Education (ERIC). 13 : 441 ; April, 1978.
- Walker, Richard F. The English Used by Entering Children at Traeger Park School. Canberra : Australian Curriculum Development Center Occasional Paper, 1983.

Walker, Richard F., B.J. Bartlett and S. Rattanaich. Teacher's Notes on a Program of Concentrated Language Teaching. October, 1984.

Walker Richard, Saowalak Rattanaich and John W. Oller, Jr. Teaching all the Children to Read. Buckingham : Open University Press, 1992.

Wright, Andrew and others. Games for Language Learning. Great Britain : Cambridge University Press, 1984.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

๑ ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง

๑ ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอน บทเรียน โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 - 5

เรื่อง The Little Red Hen

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการสอนบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รูปแบบที่ 1

เรื่อง The Little Red Hen

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ 011)

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

1. หลักการและเหตุผล

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) เพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้องในชีวิตประจำวัน แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้ว พบว่าการเรียนการสอนส่วนใหญ่ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ รูปแบบการสอนส่วนใหญ่เน้นบทบาทให้ครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิธีสอนของครูจึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้นำนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในวงการศึกษาเพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี คือการใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 (CLE Model I) จะช่วยให้ผู้สอนสร้างแผนการสอนได้รัดกุม สะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้นเพราะมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัดรวมทั้งยังเพิ่มเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอีกด้วย

การสอนตามรูปแบบการใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชา อ 011 ได้สะดวกเพราะมีแผนการสอนที่ชัดเจนรัดกุมเพื่อใช้ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับ พ.ศ. 2539) และวัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ของบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

2. จุดมุ่งหมาย

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป ของบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เรื่อง "The Little Red Hen"

นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

เมื่อนักเรียน เรียนจบบทเรียนเรื่อง "The Little Red Hen" จากบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 แล้วนักเรียนสามารถ

- 2.1 ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ
- 2.2 เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
- 2.3 ตอบหรือถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังในสถานการณ์ทั่วไปได้
- 2.4 แต่งประโยคจากคำ ภาพ หรือข้อความที่กำหนดให้ได้
- 2.5 เล่นเกมกิจกรรมทางภาษาได้ถูกต้อง

3. ความรู้พื้นฐาน

นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนที่เป็น นิทาน โคลง ที่ให้คิดสอนใจ เช่น นิทานอีสป เป็นต้น

4. การประเมินผลก่อนการเรียนรู้

การประเมินผลก่อนการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน (Pretest) ใช้ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย ใช้เกณฑ์การตัดสิน 80% จึงจะถือว่าผ่าน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ในแต่ละหน่วยระบุกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมบังคับ และกิจกรรมเลือก เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงสมรรถภาพตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละหน่วยอย่างต่อเนื่อง เช่น จากหน่วยที่ 1 เสร็จแล้วไปหน่วยที่ 2, 3,... โดยในแต่ละหน่วยให้เลือกทำกิจกรรมได้อย่างน้อยหน่วยละ 1 กิจกรรม

6. การประเมินผลหลังการเรียนรู้

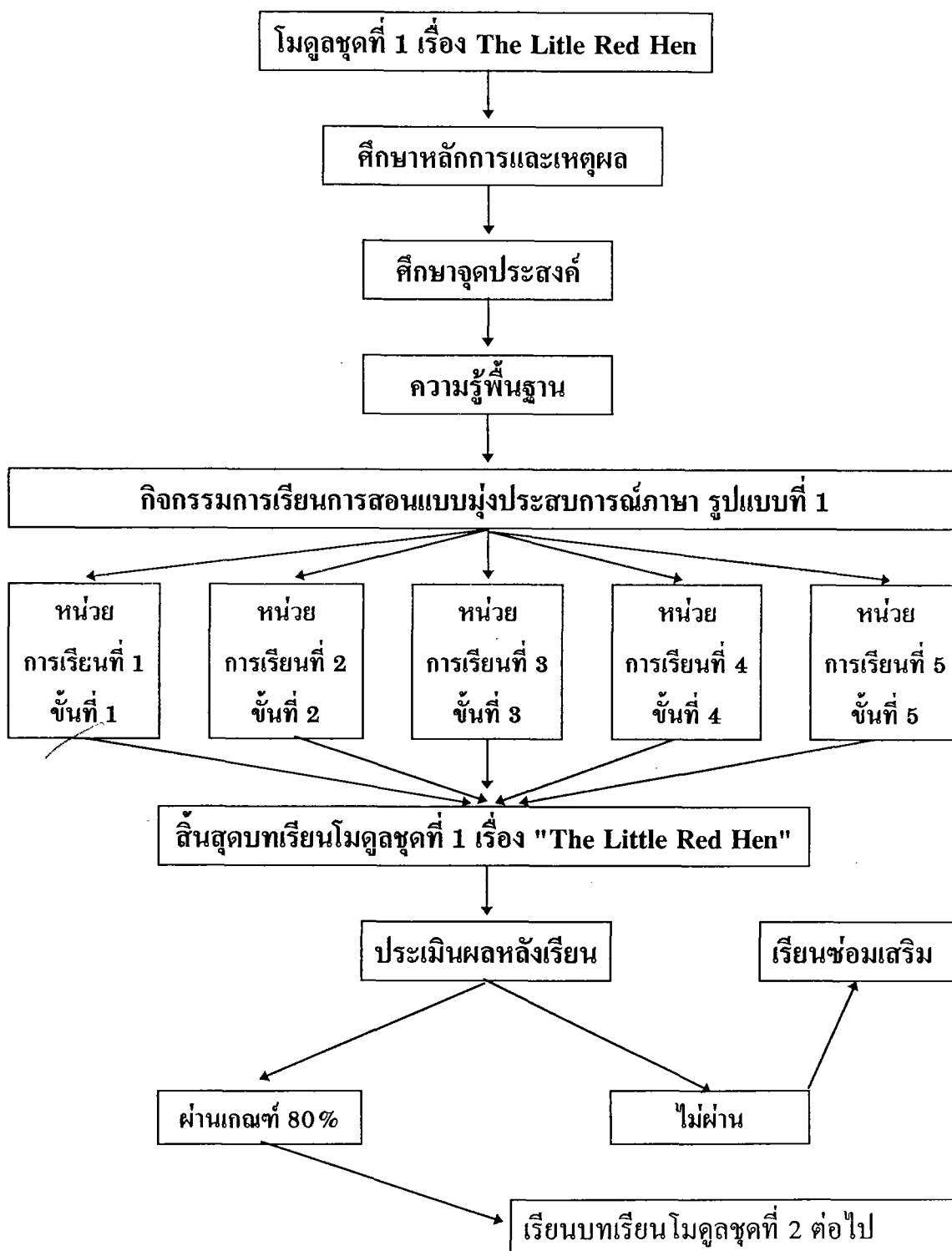
ใช้แบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เป็นแบบประเมินผลหลังจากผู้เรียนเสร็จกิจกรรมในบทเรียนโมดูล ในการทดสอบก่อนและหลังเรียนใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน ใช้เกณฑ์การตัดสิน 80% จึงถือว่าผ่าน และแบบประเมินผลหลังใช้บทเรียนโมดูล ใช้เกณฑ์ตัดสิน 80% เช่นเดียวกัน

7. การเรียนซ่อมเสริม

นักเรียนคนใดไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ให้พบอาจารย์ผู้สอนเพื่อรับคำปรึกษา และชี้แนะแนวทาง นักเรียนจะซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ โดยให้นักเรียนกลับไปทำความเข้าใจเนื้อหาเดิมอีกครั้ง ด้วยการเลือกทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือครูจัดกิจกรรมเสริมให้ เมื่อเสร็จแล้วนักเรียนกลับมาทำแบบทดสอบอีกครั้ง

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการเรียนรู้แบบมุงประสบการณ์ภาษา

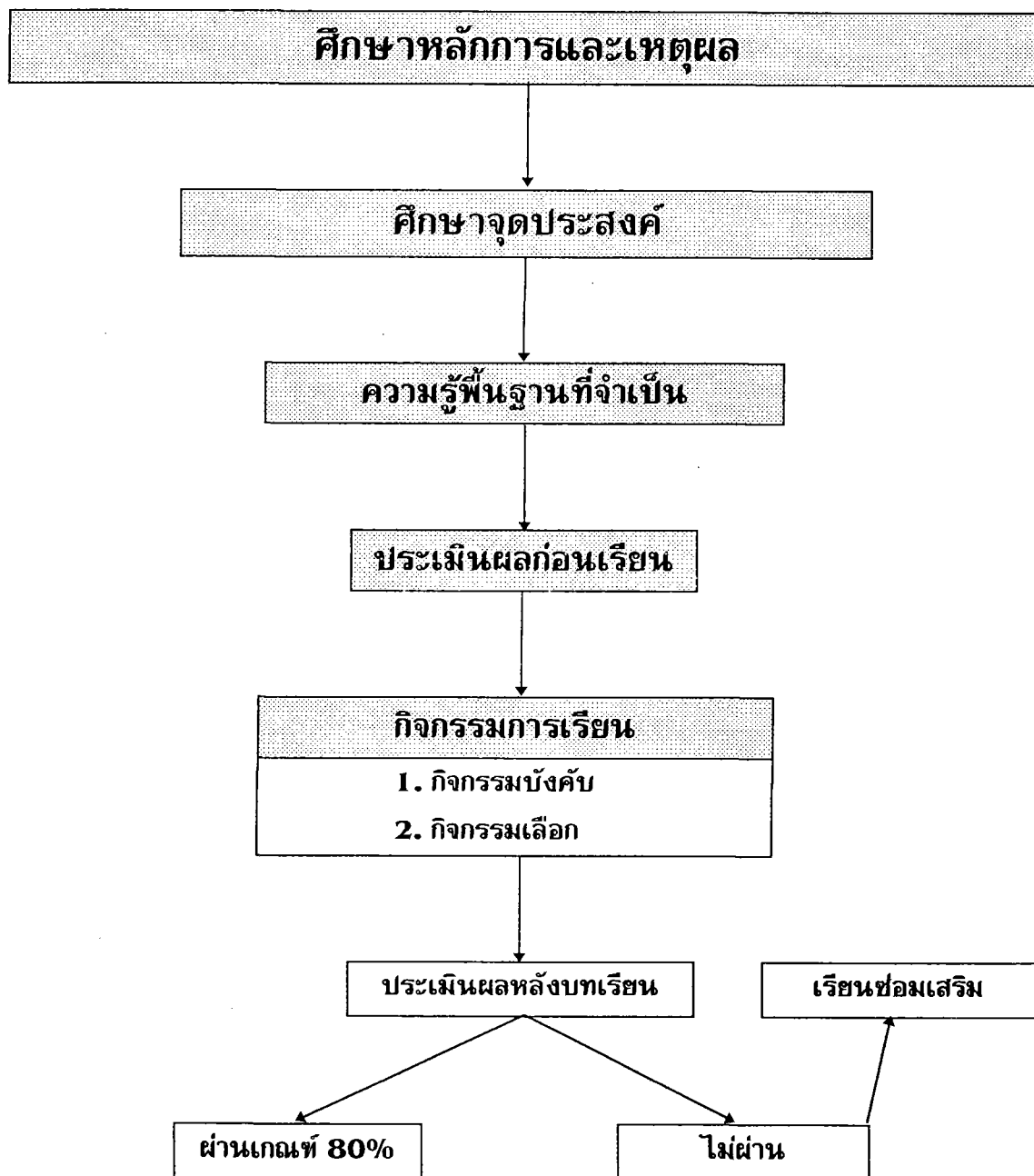
รูปแบบที่ 1

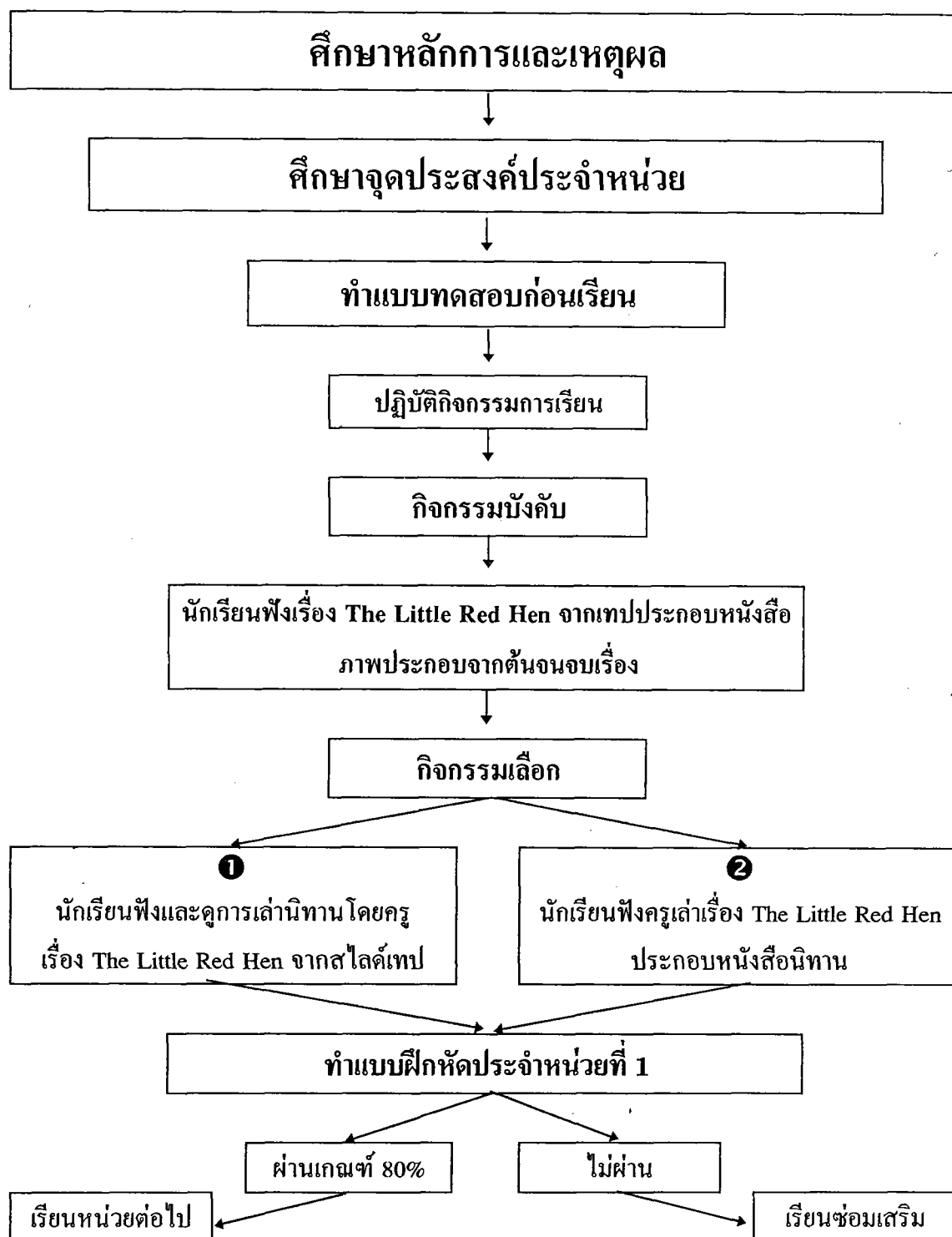
แผนภูมิแสดงขั้นตอนการเรียนรู้โมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รูปแบบที่ 1

ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (ชุดที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง The Little Red Hen

ขั้นที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

(Phase I : Shared reading of a starter text)

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายรวมของภาษาและบอกความหมายของสิ่งที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อ 1 ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ

ความรู้พื้นฐาน

นักเรียนเคยฟังเรื่องราวที่เป็น นิทาน นิยาย ประเภทคติสอนใจมาแล้ว

การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 1 เรื่อง The Little Red Hen ถ้านักเรียนได้คะแนนอย่างน้อย 3 คะแนนจาก 4 คะแนน ถือว่าผ่านบทเรียนโมดูลหน่วยที่ 1 (เวลา 10 นาที)

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้นักเรียนปรึกษาครูผู้สอน และเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่เราจะระบุไว้ใหม่ หรือคิดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นขึ้นมาใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่เราจะระบุไว้

เริ่มปฏิบัติกิจกรรมได้...

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ขั้นที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

(Phase I : Shared reading of a starter text)

กิจกรรมบังคับ (ทุกคนต้องปฏิบัติกิจกรรมนี้ : เวลา 50 นาที)

ครูให้นักเรียนฟังเทปเนื้อเรื่อง The Little Red Hen ประกอบหนังสือ เนื้อเรื่องภาพประกอบ จากต้นฉบับเรื่อง โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน ใช้หนังสือ 1 เล่ม ต่อ 1 กลุ่ม เมื่อศึกษาจบเนื้อหาแล้ว ให้แยกอภิปรายกลุ่มย่อยจากเนื้อเรื่อง

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

ศึกษาเนื้อเรื่อง The Little Red Hen ด้วยตนเอง จากบทเรียนสไลด์เทป

1. ให้นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อเรื่องเป็นตอน ๆ จากสไลด์เทป และจากบัตรงานที่ 1
2. ให้นักเรียนศึกษาภาพเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องจากสไลด์เทปและจากบัตรงานที่ 2
3. ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ศึกษาบัตรงานที่ 1 และบัตรงานที่ 2 กลุ่มละ 1 ชุด
4. ให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันกันเรียงเนื้อเรื่องในบัตรงานที่ 1 พร้อมภาพประกอบในบัตรงานที่ 2 ให้ตรงตามลำดับเหตุการณ์ที่ได้ดูจากสไลด์เทป

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

ฟังเรื่อง The Little Red Hen จากครู

1. ให้นักเรียนทั้งชั้นชมภาพและเนื้อเรื่องในแผ่นใส โดยครูเล่าเรื่องประกอบท่าทางทีละตอน
2. เมื่อจบแต่ละตอนแล้วอภิปรายพร้อมดูภาพจากหนังสือนิทานประกอบ แล้วนักเรียนพูดเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทยโดยครูถามให้นักเรียนเดาว่าเหตุการณ์ข้างหน้าต่อไปจะเป็นอย่างไรในขณะที่ครูพูดเฉลยกลับเป็นภาษาอังกฤษและให้นักเรียนพูดตาม
3. ครูเล่าเรื่องประกอบท่าทางต่อไปจนจบเรื่อง

เอกสารสำหรับนักเรียน

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. เทปชุดนี้ประกอบด้วย เนื้อเรื่อง The Little Red Hen
2. นักเรียนโปรดอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้นี้ให้เรียบร้อยก่อนศึกษากิจกรรมนี้
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 - 6 คน
4. นักเรียนรับหนังสือเนื้อเรื่อง The Little Red Hen พร้อมศึกษาเนื้อเรื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ กลุ่มละ 5 คน
5. ครูเปิดเทปเนื้อเรื่อง The Little Red Hen ให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนดูหนังสือนิทานจนครบทุกหน้า

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

1. ชุดสไลด์เทปชุดนี้ประกอบด้วย เนื้อเรื่อง The Little Red Hen ตั้งแต่ต้นจนจบ
2. นักเรียนโปรดอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้นี้ให้เรียบร้อยก่อนศึกษากิจกรรมนี้
3. ผู้ช่วยครูและเจ้าหน้าที่ห้องโสตฯ ได้เตรียมสไลด์เทปหน่วยนี้ไว้ให้นักเรียนเลือกกิจกรรมนี้แล้ว นักเรียนบอกเจ้าหน้าที่สไลด์เทปเปิดให้
4. มีบัตรงาน ตัวอย่างคำถามให้นักเรียนศึกษา และตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบที่เตรียมให้ แล้วตรวจคำตอบไปด้วยจากบัตรงาน เพื่อเป็นการเฉลยในตัวว่านักเรียนทำถูกหรือไม่และเข้าใจเพียงไร

5. เมื่อนักเรียนดูสไลด์เทปและทำกิจกรรมตามไปด้วยเสร็จแล้ว ถ้านักเรียนมีความเข้าใจไม่ชัดเจน นักเรียนสามารถดูซ้ำในตอนนี้นักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจได้อีก
6. เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมนี้เสร็จแล้วโปรดปิดไฟเครื่องฉายสไลด์เทปด้วย ถ้าสงสัยให้สอบถามผู้ช่วยครูหรือเจ้าหน้าที่ใดๆ ได้เลย
7. เมื่อนักเรียนศึกษาเรื่องจากสไลด์เทปจบแล้ว นักเรียนฝึกทักษะบัตรงาน (บัตรงานที่ 1, 2)

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

1. ฟังนิทานเรื่อง "The Little Red Hen" โดยครูเล่าเรื่องประกอบแผ่นใสจากต้นฉบับ
2. เมื่อฟังจบแต่ละตอน ให้แบ่งกลุ่มอภิปรายเนื้อเรื่อง กลุ่มละ 5 - 6 คน

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ (ชุดที่ 1)

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนรับเอกสาร ซึ่งเป็นหนังสือเนื้อเรื่อง The Little Red Hen จำนวน 6 เล่ม
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รับหนังสือเพื่อไปศึกษา กลุ่มละ 1 เล่ม
3. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟัง พร้อมกับนักเรียนดูเนื้อเรื่องจากหนังสือ ไปทีละหน้าจนจบเรื่อง

สื่อ : หนังสือนิทานภาพประกอบเรื่อง "The Little Red Hen"

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

1. หัวหน้ากลุ่มรับเอกสาร (ปฏิบัติหลังจากดู สไลด์เทป)
 - บัตรงานที่ 1 (เนื้อเรื่องแบ่งเป็นตอน ๆ จำนวน 8 แผ่น)
 - บัตรงานที่ 2 (ภาพประกอบเนื้อเรื่อง จำนวน 8 ภาพ)
 2. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน จับคู่ภาพ และเนื้อเรื่อง (บัตรงานที่ 1 - 2) แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องโดยแข่งขันกัน
 3. ตรวจสอบความถูกต้องจากแผ่นใส
 4. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกัน
 - นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนองานจากบัตรงาน 1 - 2 เช่น
 - กลุ่มที่ 1 - เสนองานอ่านเรื่อง
 - แสดงภาพหน้า 1
 - กลุ่มที่ 2 - เสนองานอ่านเรื่อง
 - แสดงภาพหน้า 2
- (นักเรียนกลุ่มต่อ ๆ ไปนำเสนอจนครบเป็นเนื้อเรื่อง โดยลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ)
5. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รับบัตรงานที่ 1
 6. อ่านเนื้อเรื่องเป็นกลุ่มใหญ่สลับกัน กลุ่มละ 1 หน้า
 7. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน เตรียม การแสดงบทบาทสมมติ
 8. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยแสดงบทบาทสมมติ
 9. เมื่อแต่ละกลุ่มแสดง กลุ่มอื่น ๆ จะเป็นผู้อ่านเนื้อเรื่องจากบัตรงานที่ 1, 3 (พากย์เสียงให้ผู้แสดง)
 10. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับบัตรงานที่ 1
 11. อ่านและตรวจทำเครื่องหมายจังหวะ แต่ละตอนโดยเทียบบัตรงานที่ 1 ลงใน บัตรงานที่ 3

สื่อ : บัตรงานที่ 1, 3

กิจกรรมเลือกที่ 2

1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รับบัตรใบงานที่ 2 กลุ่มละ 1 ชุด
2. นำภาพประกอบเรื่อง (บัตรงานที่ 2) จับคู่ให้ตรงกับเนื้อเรื่องเป็นตอน ๆ (บัตรงานที่ 1) และเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง โดยแข่งขันกัน
3. ตรวจสอบความถูกต้องจากแผ่นใสที่ครูเฉลย และอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันตามครู
4. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน นำผลงานที่จับคู่ บัตรงานที่ 1 กับบัตรงานที่ 2 นำเสนอหน้าชั้น เช่น
 กลุ่มที่ 1 - เสนองานอ่านเรื่อง - แสดงภาพหน้า 1 ประกอบ
 กลุ่มที่ 2 - เสนองานอ่านเรื่อง - แสดงภาพหน้า 2 ประกอบ
5. นักเรียนกลุ่มต่อ ๆ ไปนำเสนอจนครบเป็นเรื่องโดยลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ
6. นักเรียนกลุ่มใหญ่ (กลุ่ม I) มารับบัตรงานที่ 2 (แจกทุกคน)
7. นักเรียนระบายสีให้สวยงาม ทั้ง 8 ภาพ นักเรียนเลือกวาดภาพประกอบเหตุการณ์ที่ชอบคนละ 1 ภาพ จากฝีมือตนเอง
8. นักเรียนกลุ่มใหญ่ (กลุ่ม II) รับบัตรงานที่ 2 (แจกทุกคน)
9. นักเรียนระบายสีภาพให้สวยงามทั้ง 8 ภาพ
10. นักเรียนเลือกวาดภาพประกอบเหตุการณ์ที่ชอบที่สุด 1 ภาพ ด้วยตนเอง

สื่อ : บัตรงานที่ 2

แบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (ชุดที่ 1)

เรื่อง The Little Red Hen เวลา 10 นาที

จุดประสงค์ที่ 1 นักเรียนสามารถฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ

Direction : Please Choose the best answer.

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. Where did a pig, a duck, a cat and a little red hen live?

a. a house	b. a pond
c. a hut	d. a field

2. What did the pig do all day long?

a. lay in the sun	b. rolled around in the mud
c. swam around in the pond	d. helped the little red hen

3. Who did all the house works alone?

a. a pig	b. a cat
c. a duck	d. a little red hen

4. What did the little red hen find in the yard?

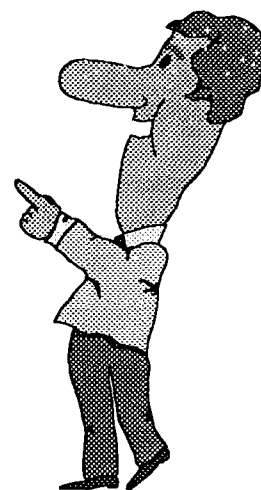
a. some grains of rice	b. some grains of peanut
c. some grains of wheat	d. some grains of corn

บัตรเฉลย

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 1

(ชุดที่ 1)

1. a
2. b
3. d
4. c

เอกสารสำหรับนักเรียน

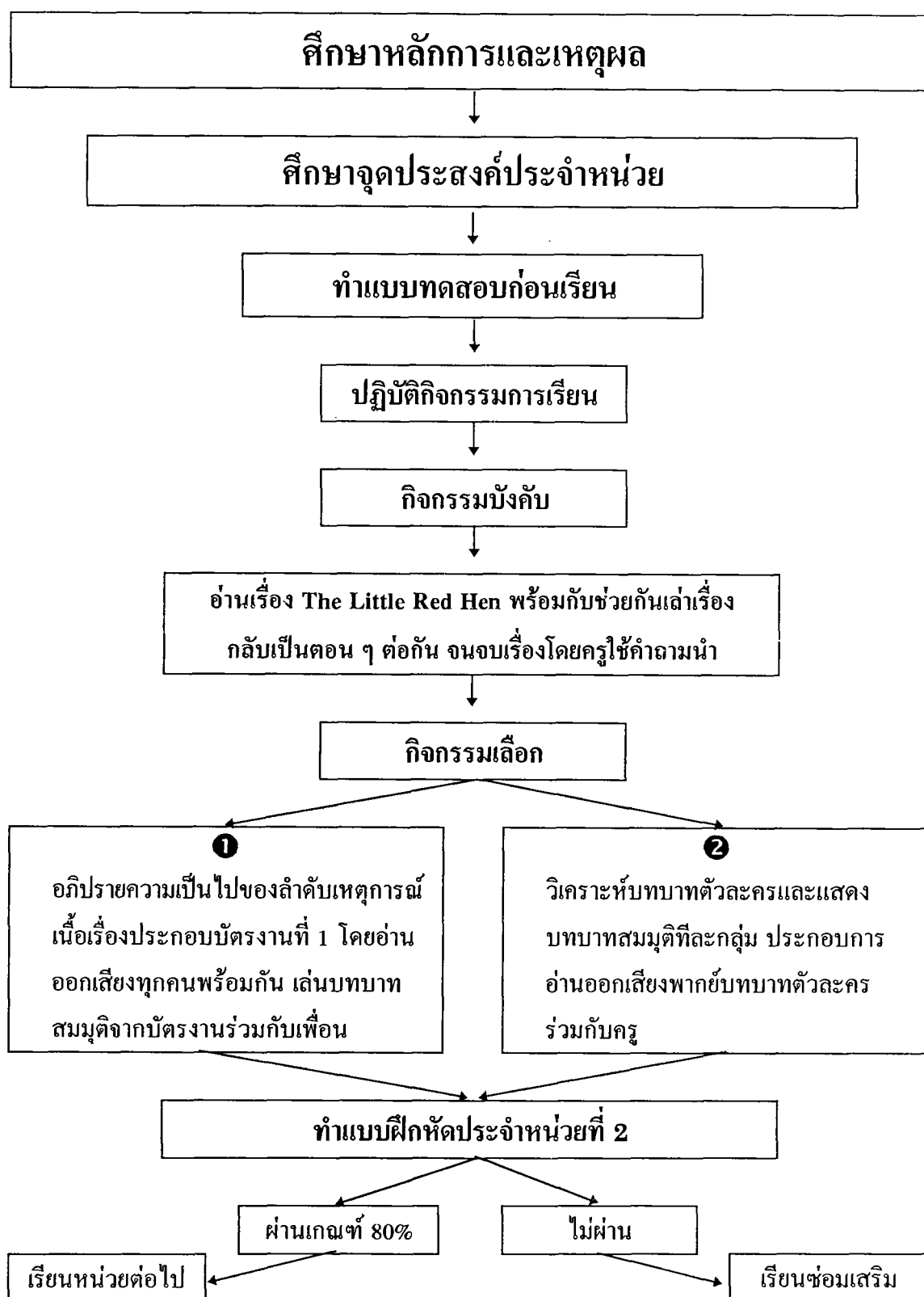
คำแนะนำการใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง The Little Red Hen

1. ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนโมดูลไปตามลำดับโดยเริ่มจากการอ่านบทเรียนโมดูลประจำหน่วย แผนภูมิการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในบทเรียน นักเรียนไม่ควรข้ามขั้นตอนหนึ่งไปเพราะจะทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง
2. ในส่วนที่เป็นคำถามหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบคำถาม และตรวจคำตอบได้จากคำตอบที่ให้ไว้ แต่ถ้านักเรียนยังเขียนคำตอบไม่เสร็จก็ไม่ต้องเฉลยก่อนเพราะนักเรียนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการตอบคำถามครั้งนี้ และเป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบ ไม่ซื่อตรงต่อการเรียนอีกด้วย
3. การปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยนั้นบทเรียนจะมุ่งให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัดด้วย
4. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยขณะเรียนให้สอบถามครู ครูผู้ช่วย หรือปรึกษาเพื่อนได้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (ชุดที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง The Little Red Hen

ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและ
เล่นบทบาทสมมุติ

(Phase 2 : Absorbing the meaning of the text)

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียนเล่าในสิ่งที่ได้ฟังเป็นเรื่องราวโดยอาศัยจากการตอบ
คำถามจากเนื้อเรื่อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อ 1. เล่าเรื่อง และลำดับเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้

ความรู้พื้นฐาน

นักเรียนเคยฟังและตอบคำถาม จากเรื่องอื่น ๆ มาบ้างแล้ว

การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 2 เรื่อง The Little Red Hen ถ้านักเรียน
ได้คะแนนอย่างน้อย 3 คะแนน จาก 4 คะแนน ถือว่าผ่านบทเรียนโมดูล หน่วยที่ 2 (เวลา
ประมาณ 10 นาที)

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้นักเรียนปรึกษาครูผู้สอน และเลือก
ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่เราชี้แนะใหม่ หรือคิดกิจกรรมการเรียนรู้ชิ้นใหม่ เพื่อให้นักเรียน
ได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและ
เล่นบทบาทสมมุติ

(Phase 2 : Absorbing the meaning of the text)

กิจกรรมบังคับ (ทุกคนต้องปฏิบัติกิจกรรมนี้ : เวลา 50 นาที)

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง The Little Red Hen จากหนังสือ พร้อมกับช่วยกันเล่าเรื่อง
กันเป็นตอน ๆ ต่อกัน จนจบเรื่องโดยครูใช้คำถามนำ

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

อภิปรายความเป็นมาของลำดับเหตุการณ์เนื้อเรื่องประกอบบัตรงานที่ 1 โดยทุกคน
อ่านออกเสียงพร้อมกัน เล่นบทบาทสมมุติจากบัตรงานร่วมกับเพื่อน

1. นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องจาก บัตรงานที่ 1 (ฟังเทพ)

2. นักเรียนแบ่งกลุ่มละ 5 - 6 คน เตรียมจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติ โดยมี
ตัวละคร หมู เป็ด แมว แม่ไก่ น้อยสีแดง และเจ้าของโรงสี ทุกคนแบ่งหน้าที่สวมบทบาทครบ
จากนั้นเตรียมบทที่มีไว้จัดลำดับขั้นตอนการแสดงก่อนหลังตามความเป็นไปของเรื่องอย่างไร
ออกเสียงพากย์ตามบทที่ได้รับไปด้วย (ครูผู้ช่วยดูแล)

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

วิเคราะห์บทบาทตัวละคร แสดงบทบาทสมมุติทีละกลุ่ม ประกอบการอ่านออกเสียงพากย์ บทบาทตัวละครร่วมกับครู

1. ให้แต่ละกลุ่มเตรียมจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติมีตัวละครดังนี้ หมู เป็ด แมว แม่ไก่ น้อยสีแดง และเจ้าของโรงสี ทุกคนแบ่งหน้าที่สวมบทบาทและเตรียมเขียนบทว่าจะจัดลำดับแสดงก่อนหลังตามความเป็นไปของเรื่องอย่างไร
2. ตั้งคำถามกระตุ้นการพูดของนักเรียน โดยใช้แนวคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง (บัตรงานที่ 4)

เอกสารสำหรับนักเรียน

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนโปรดอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้นี้ให้เรียบร้อยก่อนศึกษากิจกรรมนี้
2. ครูเปิดเทปเนื้อเรื่อง The Little Red Hen ให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนอ่านตามเป็นตอน ๆ จนจบเรื่องประกอบหนังสือนิทานภาพประกอบ
3. ครูถามคำถามนำเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับเป็นตอน ๆ ต่อกันจนจบเรื่อง

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

1. นักเรียนอ่านออกเสียง เนื้อเรื่องจาก บัตรงานที่ 1 โดยฟังเทป
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 - 6 คน ทุกคนแบ่งหน้าที่สวมบทบาทตามตัวละคร เช่น หมู เป็ด แมว แม่ไก่ น้อยสีแดง และเจ้าของโรงสี
3. ศึกษาบทจากเอกสารที่เตรียมไว้
4. เริ่มแสดงบทบาทตามที่ได้รับ โดยสวมหมวกตัวละครที่จัดไว้ ตามลำดับขั้นตอนของเรื่องจนครบทุกคน ออกเสียงพากย์ตามบทที่ได้รับ

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 - 6 คน อภิปรายวิเคราะห์ตกลงกันเกี่ยวกับแนวทางการแสดงบทบาทสมมติ
2. ให้มีอาสาสมัคร 1 กลุ่ม แสดงเป็นตัวละครจนครบทุกตัว เช่น หมู เป็ด แมว แม่ไก่ น้อยสีแดง และเจ้าของโรงสี โดยแสดงท่าทางประกอบเสียงพากย์
3. กลุ่มที่ไม่ได้ออกมาแสดงให้อ่านออกเสียงพากย์ตามเนื้อเรื่องจนจบเรื่อง
4. ให้แต่ละกลุ่มจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ โดยทุกกลุ่มเตรียมตัวละครของตนเองให้ครบทุกคน
5. ครูตั้งคำถามกระตุ้นการพูดของนักเรียน โดยใช้คำถามในลักษณะ ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ไปตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
6. ให้นักเรียนเตรียมเขียนบทในการจัดแสดงลำดับก่อนหลังตามเนื้อเรื่อง
7. เริ่มปฏิบัติการแสดงบทบาทสมมติที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนรับเอกสาร ซึ่งเป็นหนังสือเรื่อง The Little Red Hen
จำนวน 12 เล่ม
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง The Little Red Hen โดยดูจากหนังสือ 2 คน
ต่อ 1 เล่ม
3. ครูให้คำถามนำแล้วให้นักเรียนตอบ ตามลำดับเหตุการณ์จากเนื้อ
เรื่อง
4. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องกลับเป็นตอน ๆ จนจบเรื่อง

สื่อ : หนังสือนิทานภาพประกอบเรื่อง “The Little Red Hen”

จำนวน 12 เล่ม

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

1. จัดแบ่งกลุ่มละ 5 - 6 คน
2. หัวหน้ากลุ่มรับบัตรงานที่ 1
3. อ่านออกเสียงจากบัตรงานที่ 1 ทุกกลุ่มพร้อมกันโดยฟังจากเทปประกอบ
4. นักเรียนกลุ่มอาสาสมัคร 1 กลุ่ม ออกมาแสดงบทบาทสมมติโดยให้แสดงเป็นตัวละครครบทุกตัว เช่น หมู เป็ด แมว แม่ไก่ น้อยสีแดง และเจ้าของโรงสี ศึกษาจากบท (เอกสาร)
5. กลุ่มที่เหลือนำบทมาศึกษาและเตรียมบทที่มีไว้แล้วจัดลำดับขั้นตอนการแสดงตามลำดับขั้นตอนของเรื่อง
6. ออกเสียงพากย์ให้กับกลุ่มที่อาสาสมัครเป็นตัวละครจนจบเรื่อง

สื่อ : บัตรงานที่ 1

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 - 6 คน
2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบประมาณ 5 - 10 คำถาม
3. ให้แต่ละกลุ่มเขียนบทว่า จะจัดลำดับแสดงก่อนหลังตามความเป็นไปของเรื่องอย่างไรร่วมกับครู
4. ทุกคนในกลุ่มแสดงเป็นตัวละคร เช่น หมู เป็ด แมว แม่ไก่ น้อย สีแดง และเจ้าของโรงสี
5. ศึกษาจากบทที่เขียนขึ้น
6. เริ่มแสดงบทบาทสมมติจนครบทุกกลุ่ม

สื่อ : บัตรคำถาม

แบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 (ชุดที่ 1)

เรื่อง "The Little Red Hen"

เวลา 10 นาที

จุดประสงค์ที่ 2 เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้

Direction : Please Choose the best answers

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. Who did the little red hen take the wheat to ?

a. a cat	b. a pig
c. a duck	d. a miller

2. How did the little red hen cut down the stalks of wheat?

a. by her legs	b. by her wings
c. by her sharp beak	d. by her legs and wings

3. Who is the best animals in this story?

a. a duck	b. a little red hen
c. a cat	d. a pig

4. How many animals are there in this story?

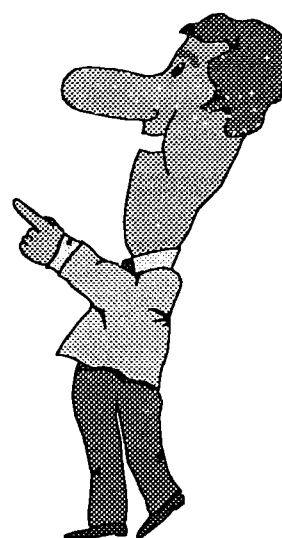
a. one	b. two
c. three	d. four

บัตรเฉลย

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 2

(ชุดที่ 1)

1. d
2. c
3. b
4. d

เอกสารสำหรับนักเรียน

คำแนะนำการใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง The Little Red Hen

1. ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนโมดูลไปตามลำดับ โดยเริ่มจากการอ่านบทเรียนโมดูลประจำหน่วย แผนภูมิการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในบทเรียน นักเรียนไม่ควรข้ามขั้นตอนหนึ่งไปเพราะจะทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง
2. ในส่วนที่เป็นคำถามหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบคำถาม และตรวจคำตอบได้จากคำตอบที่ให้ไว้ แต่ถ้านักเรียนยังเขียนคำตอบไม่เสร็จก็ไม่ต้องดูเฉลยก่อนเพราะนักเรียนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการตอบคำถามครั้งนี้ และเป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบ ไม่ซื่อตรงต่อการเรียนอีกด้วย
3. การปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยนั้นบทเรียนจะมุ่งให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัดด้วย
4. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยขณะที่ยังเรียนให้สอบถามครู ครูผู้ช่วย หรือปรึกษาเพื่อนได้

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (ชุดที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง The Little Red Hen

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียนอ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมุติ
(Phase 3: Negotiating a group text)

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียนเขียนเรื่องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับได้ตามความคิด
ของนักเรียน เพื่อสนองความต้องการของแต่ละบุคคล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อ 3 นักเรียนสามารถเขียนเรื่องร่วมกันกับครูได้ถูกต้อง

ความรู้พื้นฐาน

นักเรียนเคยเขียนบรรยายภาพต่าง ๆ เป็นประโยคง่าย ๆ ได้บ้าง

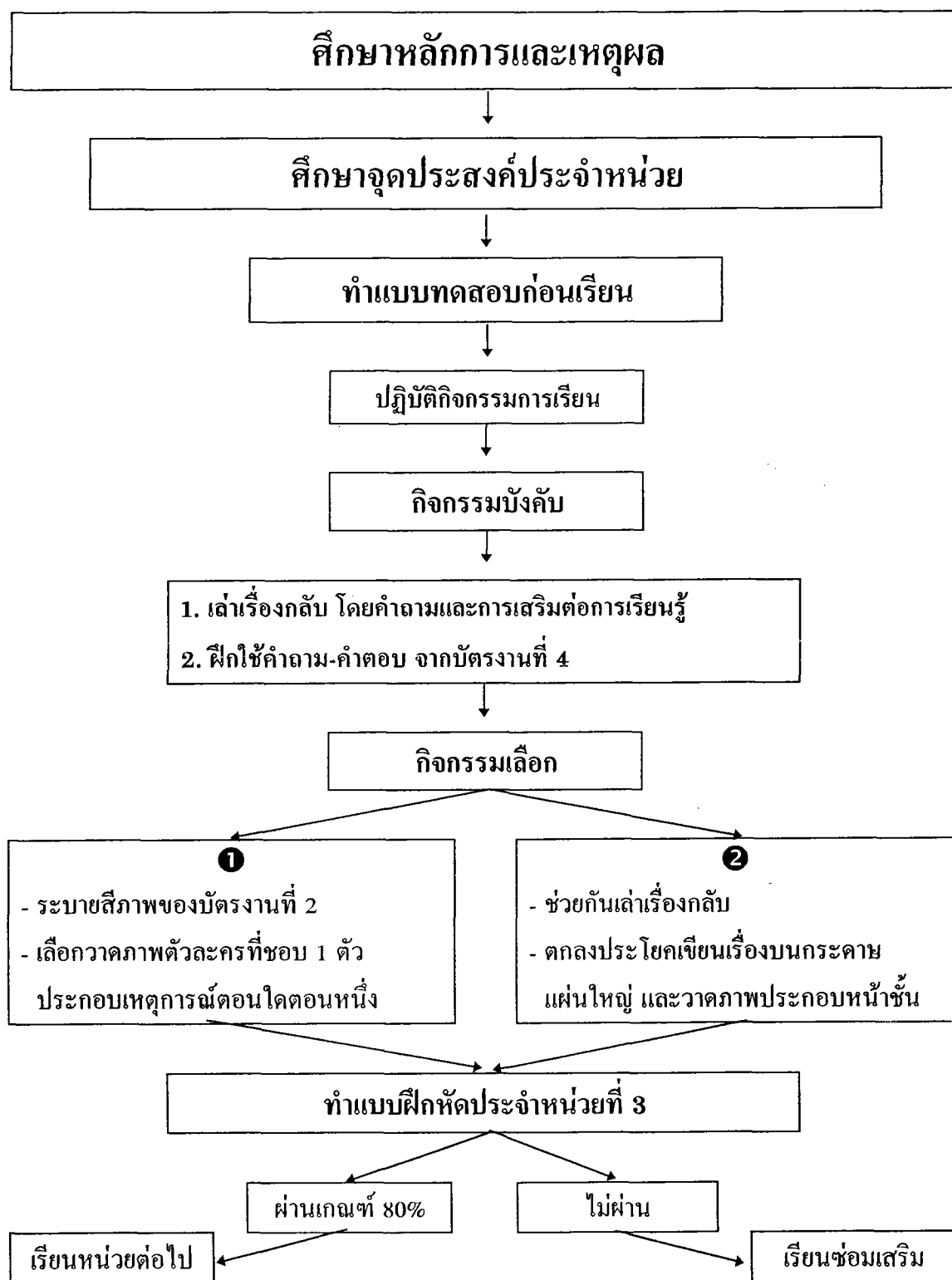
การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 3 เรื่อง The Little Red Hen ถ้านักเรียน
ได้คะแนนอย่างน้อย 3 คะแนน จาก 4 คะแนน ถือว่าผ่านบทเรียนโมดูล หน่วยที่ 3 (เวลา
10 นาที)

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้นักเรียนปรึกษาครูผู้สอน และเลือกทำ
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ระบุไว้ใหม่ หรือคิดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นขึ้นใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้
บรรลุจุดประสงค์ที่ระบุไว้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 3

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. ครูใช้คำถาม แล้วให้นักเรียนตอบ
2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับจากการตอบคำถาม
3. ครูให้นักเรียนฝึกใช้คำถามคำตอบจากบัตรงานที่ 4 (ทบทวน)

สื่อ : บัตรงานที่ 4

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 - 6 คน ให้หัวหน้ากลุ่มรับบัตรงานที่ 2
2. เลือกวาดภาพตัวละครที่ชอบ 1 ตัว ประกอบเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งพร้อมเขียนบรรยายกำกับภาพแต่ละภาพ
3. นำผลงานที่เสร็จแล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบความถูกต้องระหว่างกลุ่ม โดยปริิษาครูผู้ช่วย หรือค้นคว้าได้จากหนังสือนิทาน
4. นำเรื่องจากเหตุการณ์ทุกตอนรวบรวมทำเป็นหนังสือเล่มเล็กประจำกลุ่มไว้ฝึกอ่าน

สื่อ : บัตรงานที่ 2

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องกลับ แล้วตกลงประโยค
เมื่อเขียนเรื่องบนกระดานแผ่นใหญ่
3. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มวาดภาพประกอบลงบนกระดาน
แผ่นใหญ่จนครบทุกตอน
4. นำเรื่องที่เขียนบนกระดานแผ่นใหญ่มาฝีกอ่าน

สื่อ : กระดาน กรรไกร สีเมจิก

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ขั้นที่ 3 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและ
เล่นบทบาทสมมุติ

(Phase 3 : Negotiating a group text)

กิจกรรมบังคับ (ทุกคนต้องปฏิบัติกิจกรรมนี้ : เวลา 50 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ โดยใช้คำถามนำเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้
2. ฝึกให้นักเรียนใช้คำถาม - คำตอบจากบัตรงานที่ 4

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

1. ให้นักเรียนระบายสีภาพของบัตรงานที่ 2 เลือกวาดภาพตัวละครที่ชอบ 1 ตัว
ประกอบเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่ง

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องกลับแล้วตกลงเขียนเรื่องบนกระดานแผ่นใหญ่ และวาด
ภาพประกอบหน้าชั้น โดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

เอกสารสำหรับนักเรียน

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนโปรดอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ให้เรียบร้อยก่อนศึกษากิจกรรมนี้
2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ โดยใช้คำถามและการเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบการแสดงท่าทาง
3. ฝึกใช้คำถาม คำตอบจากบัตรงานที่ 4 (ทบทวน)

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

1. นักเรียนระบายสีภาพของบัตรงานที่ 2 โดยเลือกวาดภาพตัวละครที่ชอบ 1 ตัว ประกอบเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งพร้อมเขียนบรรยาย ลำดับภาพแต่ละภาพด้วย
2. นักเรียนนำผลงานเปลี่ยนกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยปรึกษาผู้ช่วยครู หรือค้นคว้าจากหนังสือนิทาน
3. นำเรื่องจากเหตุการณ์ทุกตอนทำเป็นหนังสือเล่มเล็กไว้ฝึกอ่าน

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

1. ครูและนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องกลับ ตกลงประโยคเพื่อเขียนเรื่องบนกระดาษแผ่นใหญ่และวาดภาพประกอบลงบนกระดาษแผ่นใหญ่นั้น เป็นตอน ๆ
2. นำเรื่องที่เขียนบนกระดาษแผ่นใหญ่มาฝึกอ่านพร้อมกันทั้งกลุ่ม

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 3 (ชุดที่ 1)

เรื่อง "The Little Red Hen" เวลา 10 นาที

จุดประสงค์ที่ 3 ตอบหรือถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังใน
สถานการณ์ทั่วไปได้

Direction : Please Choose The best answer.

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. What does the word "miller" mean?

- a. A man who works in the hospital.
- b. A man who works in the market.
- c. A man who works in the school.
- d. A man who works in the mill.

2. Where was the cat like best?

- a. in the pond.
- b. in the mud.
- c. in the river.
- d. in the sun.

3. What word is the different sound as "take"?

- a. lake
- b. cake
- c. make
- d. beak

4. What word is the same meaning as "little"?

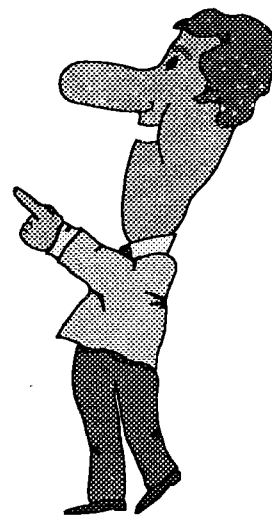
- a. tiny
- b. big
- c. large
- d. huge

บัตรเฉลย

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 3

(ชุดที่ 1)

1. d
2. c
3. b
4. d

เอกสารสำหรับนักเรียน

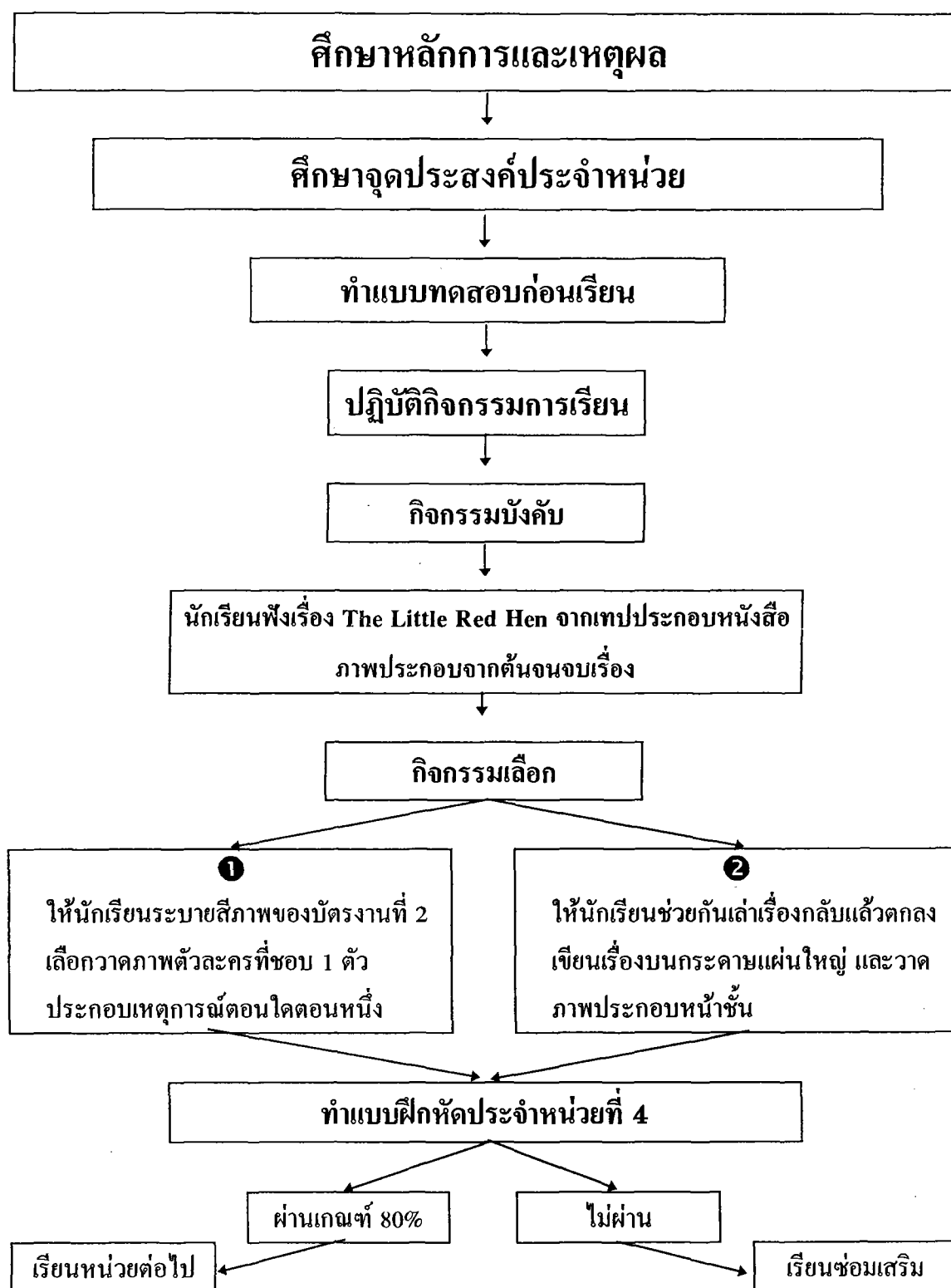
คำแนะนำการใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง The Little Red Hen

1. ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนโมดูลไปตามลำดับ โดยเริ่มจากการอ่านบทเรียนโมดูลประจำหน่วย แผนภูมิการเรียนรู้ และปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในบทเรียน นักเรียนไม่ควรข้ามขั้นตอนหนึ่งไปเพราะจะทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง
2. ในส่วนที่เป็นคำถามหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบคำถาม และตรวจคำตอบได้จากคำตอบที่ให้ไว้ แต่ถ้านักเรียนยังเขียนคำตอบไม่เสร็จก็ไม่ควรดูเฉลยก่อนเพราะนักเรียนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการตอบคำถามครั้งนี้ และเป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบ ไม่ซื่อตรงต่อการเรียนอีกด้วย
3. การปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยนั้นบทเรียนจะมุ่งให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัดด้วย
4. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยขณะที่เรียนให้สอบถามครู ผู้ช่วยหรือหรือปรึกษาเพื่อนได้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 4

บทเรียนโมดูลมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (ชุดที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง The Little Red Hen

ขั้นที่ 4 : ทำหนังสือเล่มใหญ่

(Phase 4 : Making the Big Book)

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยมีจุดเน้นในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อ 4. อ่านเรื่องใน Big Book ได้

ความรู้พื้นฐาน

เคยอ่านหนังสือนิทานมาบ้างแล้ว

การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังบทเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 4

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้นักเรียนปรึกษาครูผู้สอน และเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่เราได้แนะนำไว้ใหม่ หรือคิดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นขึ้นมาใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่เราได้

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ขั้นที่ 4 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและ
เล่นบทบาทสมมติ

(Phase 4 : Making the Big Book)

กิจกรรมบังคับ (ทุกคนต้องปฏิบัติกิจกรรมนี้ : เวลา 50 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ โดยใช้คำถามนำเพื่อเสริมต่อการเรียนรู้
2. ฝึกให้นักเรียนใช้คำถาม - คำตอบจากบัตรงานที่ 4

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

ให้นักเรียนระบายสีภาพของบัตรงานที่ 2 เลือกวาดภาพตัวละครที่ชอบ 1
ตัวประกอบเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่ง โดยมีครูผู้ช่วยคอยดูแล

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องกลับแล้วตกลงเขียนเรื่องบนกระดาษแผ่นใหญ่ และวาด
ภาพประกอบหน้าชั้น โดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือ

เอกสารสำหรับนักเรียน

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียน โปรดอ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้นี้ให้เรียบร้อยก่อนศึกษากิจกรรมนี้
2. ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ จากผลงานของกิจกรรมกลุ่มในขั้นที่ 3
3. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มใหญ่
4. คัดลอกเนื้อเรื่อง และตกแต่งลงในกระดาษวาดเขียนเล่มใหญ่วาดรูปประกอบแล้วเข้าเล่ม

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที)

- นักเรียนเสนอผลงาน Big Book ร่วมกับเพื่อน โดยมีผู้ช่วยครูคอยดูแล

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที)

- นักเรียนเสนอผลงาน Big Book ร่วมกับเพื่อน โดยมีครูผู้สอนดูแล

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนนำเรื่องจากผลงานกลุ่มในชั้นที่ 3 มาอ่านพร้อมกัน
2. คัดลอกเนื้อเรื่อง และตกแต่งลงในกระดาษวาดเขียนใหญ่ จัดรูปเล่ม วาดรูปประกอบและเข้าเล่ม โดยช่วยกันในกลุ่ม

สื่อ : Big Book

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนเสนอผลงาน Big Book ร่วมกับเพื่อนโดยการอ่านพร้อมกัน
2. ให้ตัวแทนนักเรียนอ่านนำ แล้วเพื่อนอ่านตามโดยมีผู้ช่วยครูคอยดูแล

สื่อ : Big Book

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 50 นาที)

1. ให้นักเรียนเสนอผลงาน Big Book พร้อมกับครูด้วยการอ่านพร้อมกัน
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องกลับ แล้วตกลงประโยคเมื่อเขียนเรื่องบนกระดาษให้นักเรียนอ่านนำ เป็นกลุ่ม แล้วเพื่อนกลุ่มอื่นที่เหลืออ่านตาม โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยดูแล

สื่อ : Big Book

แบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 (ชุดที่ 1)

เรื่อง "The Little Red Hen" เวลา 10 นาที

จุดประสงค์ที่ 4 แต่งประโยคคำถามจากข้อความที่กำหนดให้ได้

Direction : Rearrange the following sentences

คำสั่ง : จงเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

1. the duck swam in the pond
2. the little red hen found some grains of wheat.
3. the cat lay in the sun.
4. the pig rolled around in the mud.

- a. 4 2 3 1 b. 2 3 1 4
c. 3 1 2 4 d. 1 2 3 4

2. 1. Who will help me to cut the wheat?
2. Who will help me to eat these bread?
3. Who will help me to plant these grains of wheat?
4. I will bake it myself.

- a. 1 2 3 4 b. 4 2 3 1
c. 3 4 1 2 d. 2 1 4 3

Direction : Rearrange the following words into a good sentence.

คำสั่ง : จงเรียงคำเหล่านี้ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

3. took the wheat She the miller to
 1 2 3 4 5

- a. 1 2 3 4 5
b. 3 1 2 5 4
c. 2 4 5 1 3
d. 5 4 3 2 1

4. the wheat flour into ground The miller
 1 2 3 4 5

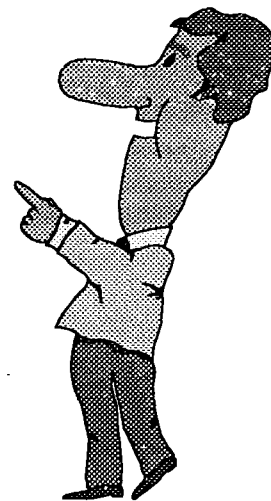
- a. 5 4 3 2 1 b. 4 5 2 1 3
c. 3 2 1 4 5 d. 2 1 5 3 4

บัตรเฉลย

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 4

(ชุดที่ 1)

1. d
2. c
3. b
4. d

เอกสารสำหรับนักเรียน

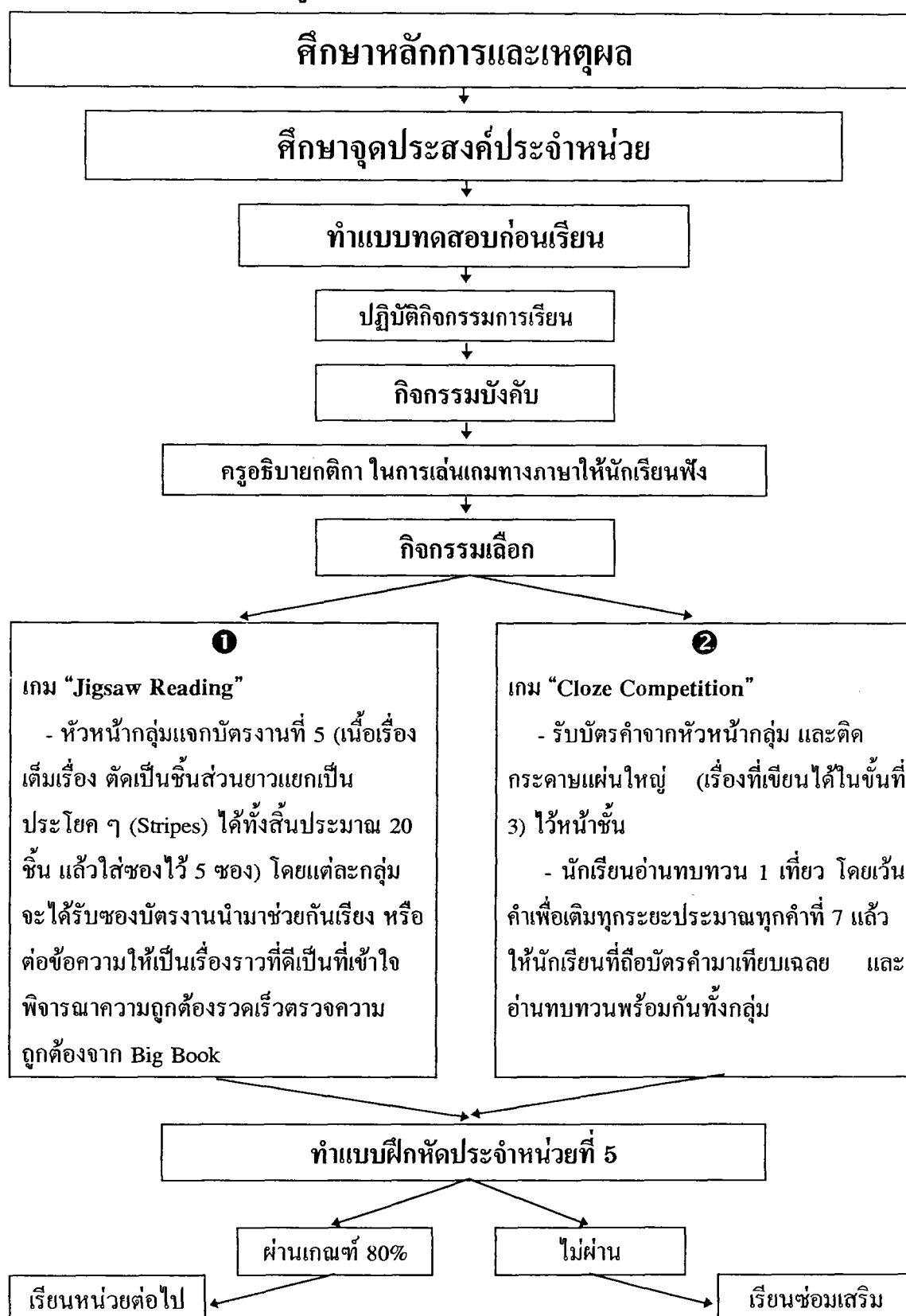
คำแนะนำการใช้บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง The Little Red Hen

1. ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนโมดูลไปตามลำดับ โดยเริ่มจากการอ่านบทเรียนโมดูลประจำหน่วย แผนภูมิการเรียนรู้ และปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในบทเรียน นักเรียนไม่ควรข้ามขั้นตอนหนึ่งไปเพราะจะทำให้นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง
2. ในส่วนที่เป็นคำถามหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบคำถาม และตรวจคำตอบได้จากคำตอบที่ให้ไว้ แต่ถ้านักเรียนยังเขียนคำตอบไม่เสร็จก็ไม่ต้องดูเฉลยก่อนเพราะนักเรียนจะไม่ได้รับประโยชน์จากการตอบคำถามครั้งนี้ และเป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบ ไม่ซื่อตรงต่อการเรียนอีกด้วย
3. การปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยนั้นบทเรียนจะมุ่งให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัดด้วย
4. ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยขณะที่เรียนให้สอบถามครู ผู้ช่วยครูหรือปรึกษาเพื่อนได้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 5

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (ชุดที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง The Little Red Hen

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษา เพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ
(Phase 5 : Language activity through games)

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

หลักการและเหตุผล

หน่วยการเรียนรู้นี้มุ่งให้ผู้เรียน ได้เข้าใจโครงสร้างของภาษาหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบรวมภาษาจากความหมายแล้ว นักเรียนจะได้เข้าใจถึงองค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางภาษาในขั้นตอนสุดท้าย เพื่อฝึก ย้ำ ทวน ความรู้ในทักษะต่าง ๆ ที่เรียนมาจากทุกหน่วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อ 5. นักเรียนสามารถเล่นเกมทางภาษาได้อย่างถูกต้อง

ความรู้พื้นฐาน

นักเรียนเคยอ่านนิทานที่เป็นภาษาอังกฤษมาบ้างแล้ว

การประเมินผลหลังบทเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 5 เรื่อง The Little Red Hen ถ้านักเรียนได้คะแนนอย่างน้อย 3 คะแนน จาก 4 คะแนน ถือว่าเรียนสิ้นสุดบทเรียนโมดูลหน่วยที่ 5 ชุดที่ 1 (เวลา 10 นาที)

การเรียนรู้ซ่อมเสริม

นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้นักเรียนปรึกษาครูผู้สอน และเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ใหม่ หรือคิดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นขึ้นใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ระบุไว้

เอกสารสำหรับครู

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

(Phase 5: Language Activity through games)

กิจกรรมบังคับ (ทุกคนต้องปฏิบัติกิจกรรมนี้ : เวลา 50 นาที)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน
2. ครูอธิบาย กติกา มารยาท และสาธิตวิธีปฏิบัติในการเล่นเกม

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที) เกม “Jigsaw Reading”

1. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อเรื่องจาก บัตรงานที่ 5
2. ให้นักเรียนช่วยกันเรียบเรียงต่อข้อความให้เป็นเรื่องราว
3. ผู้ช่วยครูสังเกตการทำงานกลุ่ม
4. ประกาศผลการทำงานกลุ่ม และเฉลย

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที) เกม “Cloze Competition”

1. ให้นักเรียนรับบัตรคำทุกคน
2. ครูติดเนื้อเรื่องกระดาษแผ่นใหญ่ไว้หน้าชั้น
3. ให้นักเรียนอ่านทบทวน 2 เที้ยว
4. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามเอกสารที่แจกให้โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ

เอกสารสำหรับนักเรียน

บทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 2 คาบ (100 นาที)

คำแนะนำในการทำกิจกรรม

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนฟัง กติกา ในการเล่นเกมจากครู
2. ครูสาธิตวิธีเล่นเกม
3. ครูให้นักเรียนศึกษาเนื้อเรื่องจาก Big Book
4. ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเนื้อเรื่อง 2 เทียว

กิจกรรมเลือก (ทุกคนเลือกทำ 1 กิจกรรม)

ให้นักเรียนเลือกศึกษาจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไปนี้ (เวลา 40 นาที)

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที) เกม “Jigsaw Reading”

1. นักเรียนรับบัตรงานที่ 5 ซึ่งเนื้อเรื่องเต็มเรื่องตัดเป็นชิ้นส่วนยาว ๆ เป็นประโยคๆ (Paper strips of sentences) ได้ทั้งสิ้น 20 ชิ้น (ใส่ซอง 5 ซอง แจกกลุ่มละ 1 ซอง)
2. นักเรียนช่วยกันเรียบเรียงต่อข้อความให้เป็นเรื่องราวที่ดีเป็นที่เข้าใจ
3. ครูเดินสำรวจและสังเกตการทำงานกลุ่มพร้อมให้กำลังใจและการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม
4. ประเมินผล (การทำงานกลุ่ม) และเฉลย

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที) เกม “Cloze competition”

1. นักเรียนฟังครูอธิบาย กติกา และวิธีเล่นพร้อมสาธิต
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 คน
3. ตัวแทนกลุ่มมารับบัตรคำ

4. ตัวแทนกลุ่ม ตัดเนื้อเรื่องแผ่นใหญ่ ไว้หน้าชั้น
5. นักเรียนอ่านบททวน 1 เที่ยว
6. นักเรียนสลับเปลี่ยนกันใช้กระดาดปิดทกระยะประมาณทุกคำที่ 7 แล้วให้

นักเรียนนำบัตรคำแจกให้มาเรียงเลย และอ่านบททวนทุกกลุ่ม

ประเมินผล : ทำแบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 5

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

กิจกรรมบังคับ (เวลา 50 นาที)

1. นักเรียนรับเอกสาร แล้วไปฝึกอ่าน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ศึกษาเนื้อเรื่อง The Little Red Hen จาก Big Book
3. ให้ทุกกลุ่มอ่านเนื้อเรื่อง จาก Big Book กลุ่มละ 2 เที้ยว

สื่อ : Big Book

กิจกรรมเลือกที่ 1 (เวลา 40 นาที) "Jigsaw Reading"

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน
2. หัวหน้ากลุ่มแจกบัตรงานที่ 5 (เนื้อเรื่องเต็มเรื่อง ตัดเป็นชิ้นส่วนยาว แยกเป็นประโยค ๆ (Stripes) ได้ 20 ชิ้น บรรจุของเรียบร้อย
3. แต่ละกลุ่มรับบัตรงานแล้วนำข้อความมาต่อให้เป็นเรื่องราวที่เข้าใจได้ พิจารณาความถูกต้องรวดเร็ว

สื่อ : Big Book

บัตรคำสั่ง

เรื่อง “The Little Red Hen”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

กิจกรรมเลือกที่ 2 (เวลา 40 นาที) "Cloze Competition"

1. หัวหน้ากลุ่มรับบัตรคำไปแจก
2. นักเรียนติดกระดาษแผ่นใหญ่ (เรื่องใน Big Book) ไว้มุมใดมุมหนึ่ง แยกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
3. นักเรียนอ่านทบทวนเรื่อง 2 เที้ยว โดยเว้นคำเพื่อเติมทุกกระยะประมาณทุกคำที่ 7 แล้วให้นักเรียนที่ถือบัตรคำมาเทียบเฉลย และอ่านทบทวนพร้อมกันทั้งกลุ่ม

สื่อ : Big Book บัตรคำ

แบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 (ชุดที่ 1)

เรื่อง "The Little Red Hen"

เวลา 10 นาที

จุดประสงค์ที่ 5 เล่นเกมกิจกรรมทางภาษาให้ถูกต้อง

Direction : Please Choose The best answer

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. What word is the same sound as "food"?

a. shoot	b. foot
c. fruit	d. good

2. What word is the different sound as "but"?

a. put	b. hut
c. cut	d. mud

3. What word is the kind of fruit?

a. brown	b. white
c. orange	d. red

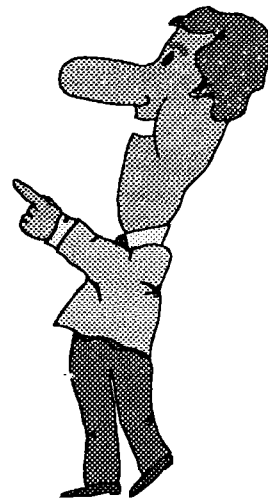
4. What word is the same meaning as "yard"?

a. field	b. pond
c. park	d. house

บัตรเฉลย

แบบฝึกหัดประจำหน่วยที่ 5

1. d
2. c
3. b
4. d

แบบฝึกหัดหลังบทเรียน
หน่วยที่ 1-5 (ชุดที่ 1)
เรื่อง “The Little Red Hen”

Direction : Please Choose the best answer.

คำสั่ง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. Where did a pig, a duck, a cat and a little red hen live?

a. a house	b. a pond
c. a hut	d. a field
2. What did the pig do all day long?

a. lay in the sun	b. rolled around in the mud
c. swam around in the pond	d. helped the little red hen
3. Who did all the house work alone?

a. a pig	b. a cat
c. a duck	d. a little red hen
4. What did the little red hen find in the yard?

a. some grains of rice	b. some grains of peanut
c. some grains of wheat	d. some grains of corn
5. Who did the little red hen take the wheat to?

a. a cat	b. a pig
c. a duck	d. a miller
6. How did the little red hen cut down the stalks of wheat?

a. by her legs	b. by her wings
c. by her sharp beak	d. by her legs and wings
7. Who is the best animals in this story?

a. a duck	b. a little red hen
c. a cat	d. a pig

8. How many animals are there in this story?

- a. one
- b. two
- c. three
- d. four

9. What does the word "Miller" mean?

- a. A man who works in a hospital.
- b. A man who works in a market.
- c. A man who works in the school.
- d. A man who works in the mill.

10. Where was the cat like best?

- a. in the pond.
- b. in the mud.
- c. in the river.
- d. in the sun.

11. What word is the different sound as "take"?

- a. lake
- b. cake
- c. make
- d. beak

12. What word is the same meaning as "little"?

- a. tiny
- b. big
- c. large
- d. huge

13. took the wheat She the miller to

1 2 3 4 5

- a. 1 2 3 4 5
- b. 3 1 2 5 4
- c. 2 4 5 1 3
- d. 5 4 3 2 1

14. the wheat flour into ground The miller

1 2 3 4 5

- a. 5 4 3 2 1
- b. 4 5 2 1 3
- c. 3 2 1 4 5
- d. 2 1 5 3 4

15. 1. the duck swam in the pond

2. the little red hen found some grains of wheat.

3. the cat lay in the sun.

4. the pig rolled around in the mud.

- a. 1 2 3 4
- b. 4 2 3 1
- c. 3 4 1 2
- d. 2 1 4 3

16. Rearrange the sentences into a correct order.

1. Who will help me to cut the wheat?
2. Who will help me to eat these bread?
3. Who will help me to plant these grains of wheat?
4. I will bake it myself?

- a. 1 2 3 4
c. 3 4 1 2

- b. 4 2 3 1
d. 2 1 4 3

17. What word is the same sound as "foot"?

- a. shot b. foot
c. fruit d. good

18. What word is the different sound as "but"?

- a. put b. hut
c. cut d. mud

19. What word is the kind of fruit?

- a. brown b. white
c. orange d. red

20. What word is the same meaning as "yard"?

- a. field b. pond
c. park d. house

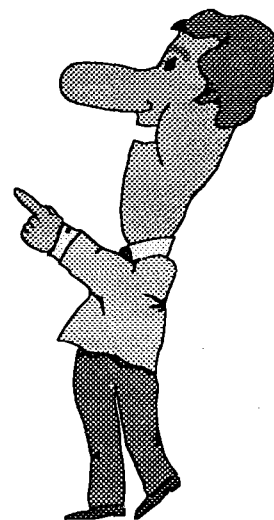
บัตรเฉลย

แบบทดสอบหลังบทเรียน

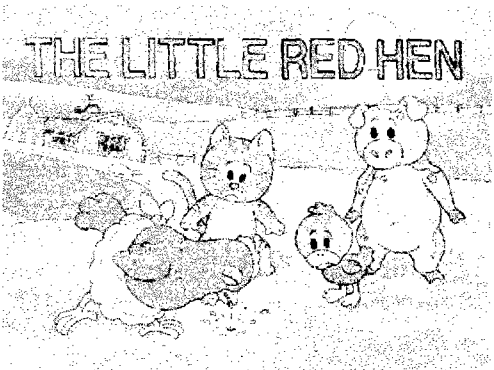
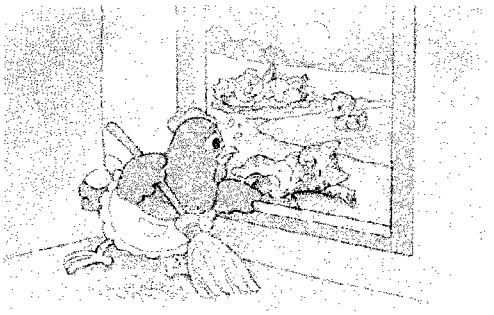
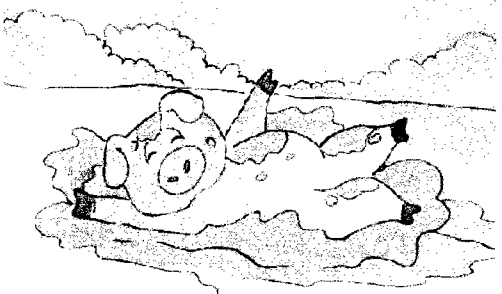
หน่วยที่ 1-5 (ชุดที่ 1)

เรื่อง “The Little Red Hen”

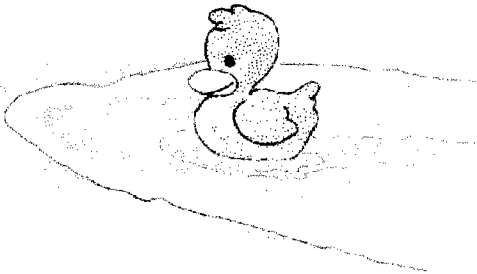
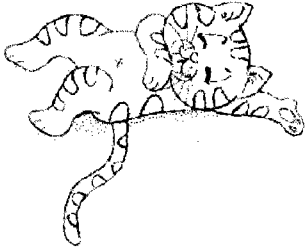
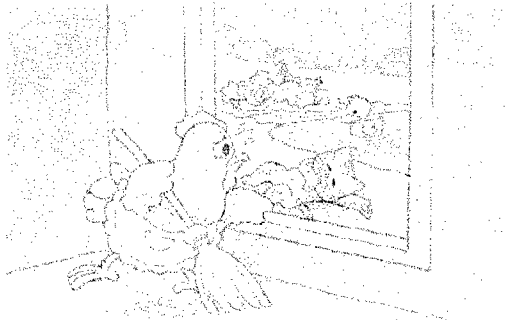
1. a	11. b
2. b	12. d
3. d	13. d
4. c	14. c
5. d	15. b
6. c	16. d
7. b	17. d
8. d	18. c
9. d	19. b
10. c	20. d

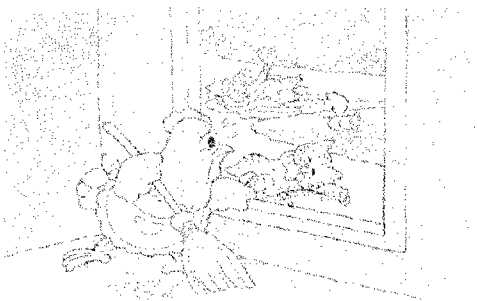
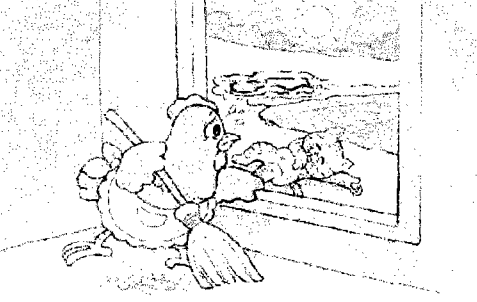
คำบรรยายประกอบสไลด์
เรื่อง The Little Red Hen
กิจกรรมเลือกที่ 1 (ชุดที่ 1)

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
1		SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY
2		THE LITTLE RED HEN
3		Once upon a time, a pig, a duck, a cat and little red hen all lived together in the one house.
4		The pig rolled around in the mud all day long.

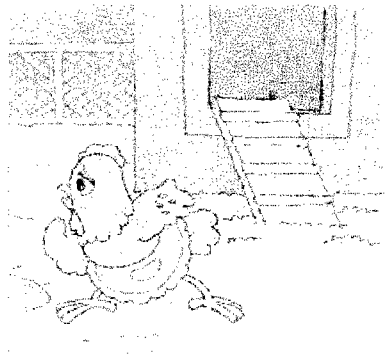
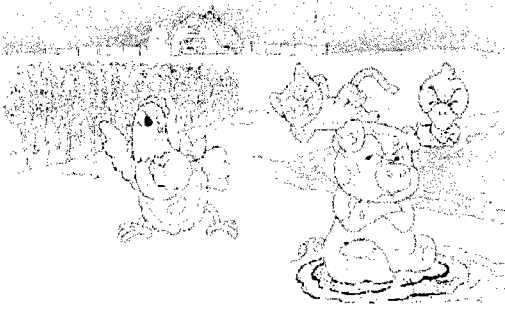
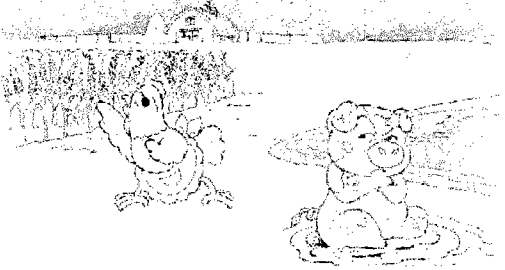
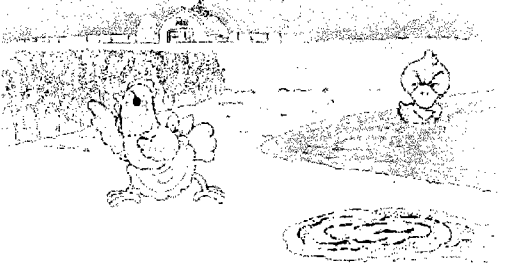
The Little Red Hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
5		The duck swam around in the pond.
6		The cat lay in the sun all day, licking herself clean.
7		The only one who did any work was the little red hen.
8		One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. "This may bring us food for the winter" she thought.

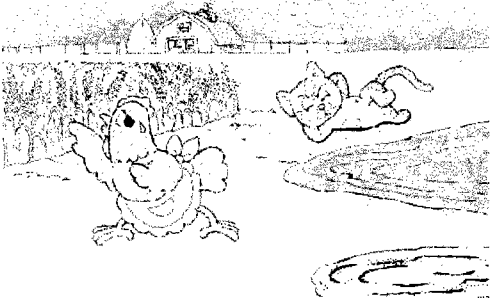
The Little Red Hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
9		So she went to the others and said, “Who will help me to plant these grains of wheat?”
10		“Not I,” grunted the pig, as it rolled around in the mud.
11		“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.
12		“Not I,” purred the cat, as stretched herself in the sun.

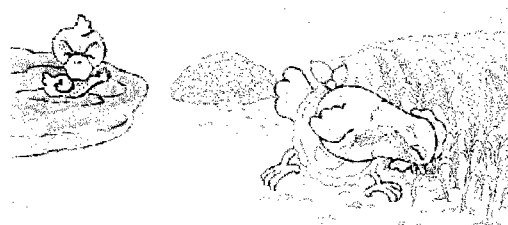
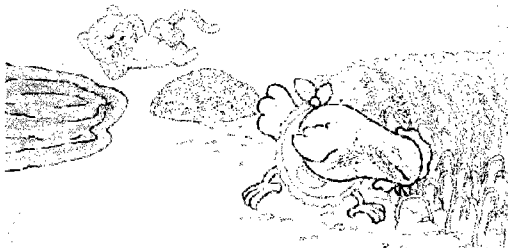
The Little Red Hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
13		“Then I will plant it myself.”
14		After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut. “Who will help me to cut the wheat?” asked the little red hen.
15		“Not I,” grunted the pig, as it rolled around in the mud.
16		“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.

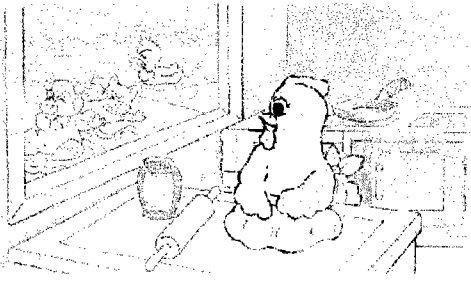
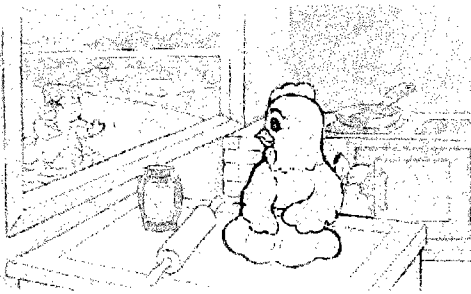
The Little Red Hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
17		“Not I,” purred the cat, as she stretched herself in the sun.
18		“Then I will cut it myself.”
19		She cut down the stalks with her sharp little beak; and she stacked them neatly in the yard.
20		“Who will help me to take this wheat to the miller?” asked the little red hen.

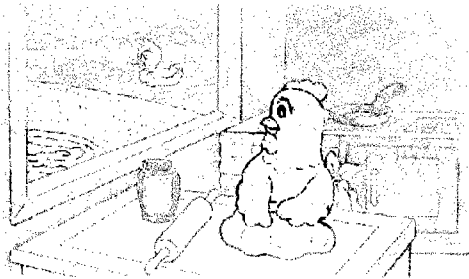
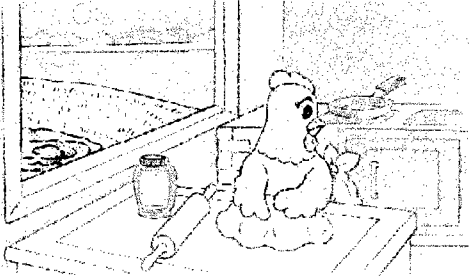
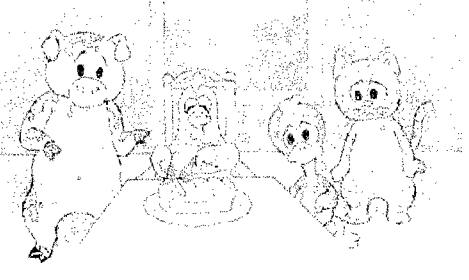
The Little Red Hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
21	 A black and white illustration of a pig rolling in the mud. The pig is on its side, with its front legs tucked up and its back legs extended. It is surrounded by a patch of grass and a small mound of earth.	"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.
22	 A black and white illustration of a duck swimming in a pond. The duck is in the water, with its head and back visible. It is surrounded by a patch of grass and a small mound of earth.	"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.
23	 A black and white illustration of a cat stretching in the sun. The cat is lying on its side, with its front legs stretched out and its back legs extended. It is surrounded by a patch of grass and a small mound of earth.	"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.
24	 A black and white illustration of the little red hen rolling in the mud. She is on her side, with her front legs tucked up and her back legs extended. She is surrounded by a patch of grass and a small mound of earth.	"Then I will take it myself," said the little red hen. And she did.

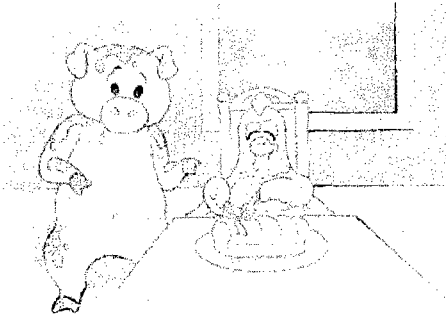
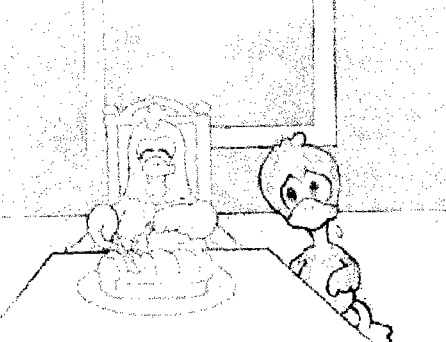
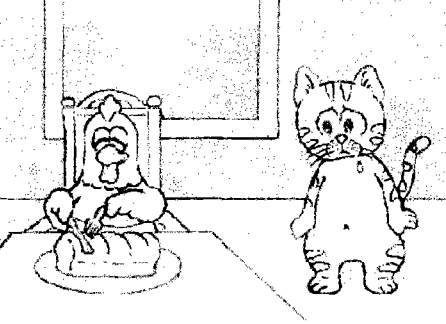
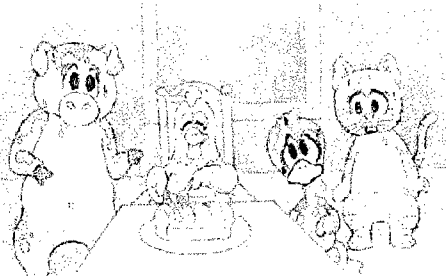
The Little Red hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
25		She took the wheat to the miller.
26		The miller ground the wheat in to flour, and the little red hen brought it home again.
27		“Who will help me to bake this bread?” asked the little red hen.
28		“Not I,” grunted the pig as it rolled around in the mud.

The Little Red hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
29		“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.
30		“Not I,” purred the cat , as she stretched herself in the sun.
31		“Then I will bake it myself,” said the little red hen. And she did.
32		“When the bread was baked, the little red hen asked the others, who will help me to eat this bread?” asked the

The Little Red hen

ภาพที่	รูปภาพ	คำบรรยาย
33		“I will,” grunted the pig, scrambling quickly out of the mud.
34		“I will,” quacked the duck, waddling up from her pond.
35		“I will,” purred the cat, walking in out of the sun.
36		“Oh, no you won’t,” cried the little red hen. “I will eat it myself.” And she did.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

Once upon a time, a pig, a duck, a cat, and a little red hen all lived together in the one house. The pig rolled around in the mud all day long. The duck swam around in the pond. The cat lay in the sun all day, licking herself clean. The only one who did any work was the little red hen.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. “This may bring us food for the winter,” she thought.

นิทานที่ 1 **The Little Red Hen**

So she went to the others and said, “Who will help me to plant these grains of wheat?”

“Not I,” grunted the pig, as it rolled around in the mud.

“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.

“Not I,” purred the cat, as she stretched herself in the sun.

“Then I will plant it myself,” said the little red hen. And she did.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut.

“Who will help me to cut the wheat?” asked the little red hen.

“Not I,” grunted the pig, as it rolled around in the mud.

“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.

“Not I,” purred the cat, as she stretched herself in the sun.

“Then I will cut it myself,” said the little red hen. An she did.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

She cut down the stalks with her sharp little beak :
and she stacked them neatly in the yard. “Who will help
me to take this wheat to the miller?” asked the little red hen.

“Not I,” grunted the pig, as it rolled around in the mud.

“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.

“Not I,” purred the cat, as she stretched herself in the sun.

“Then I will cut it myself,” said the little red hen. An she
did.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

She took the wheat to the miller.

The miller ground the wheat into flour, and the little red hen brought it home again.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

“Who will help me to bake the bread?” asked the little red hen.
“Not I,” Grunted the pig, as it rolled around in the mud.
“Not I,” quacked the duck, as it swam around in the pond.
“Not I,” purred the cat, as she stretched herself in the sun.
“Then I will bake it myself,” said the little red hen. And she did.

นิทานที่ 1

The Little Red Hen

When the bread was baked, the little red hen asked the others,

“Who will help me to eat this bread?”

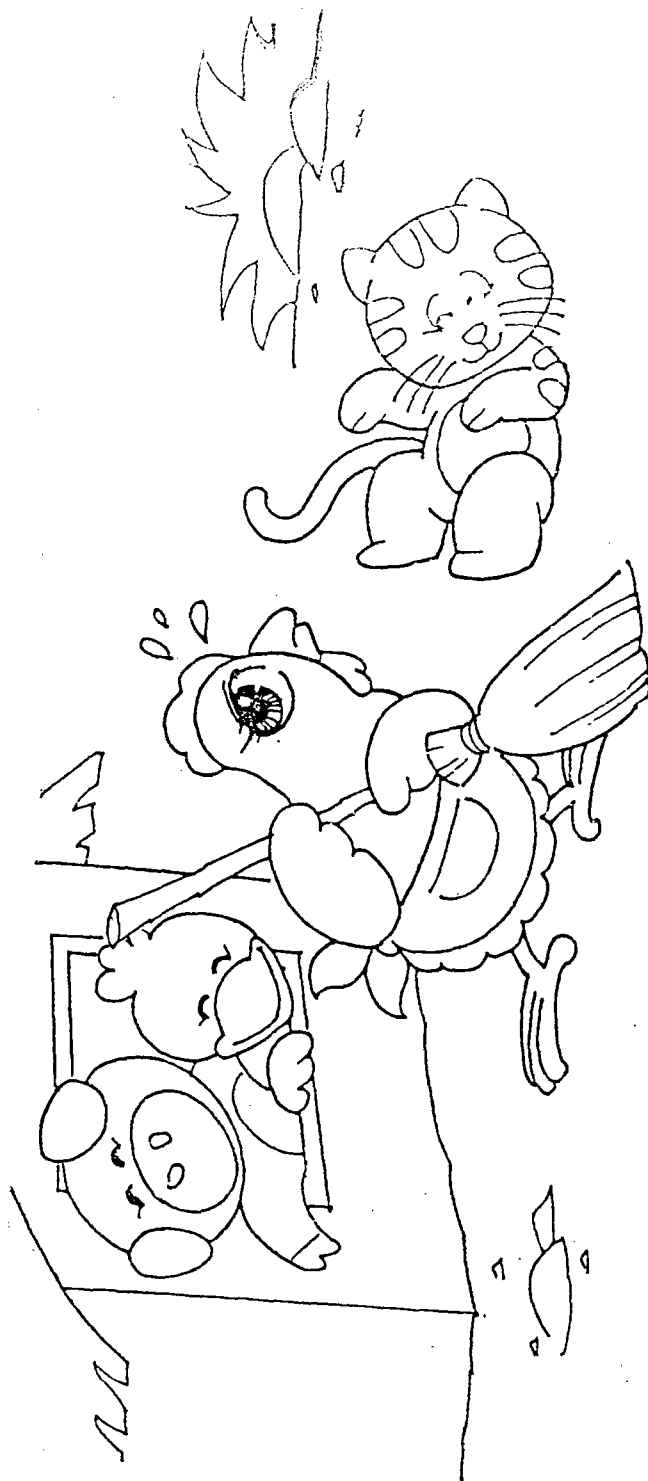
“I will,” Grunted the pig, scrambling quickly out of the mud.

“I will,” quacked the duck, waddling up from her pond.

“I will,” purred the cat, walking in out of the sun.

“Oh, no you won’t,” cried the little red hen, “I will eat it myself.” And she did.

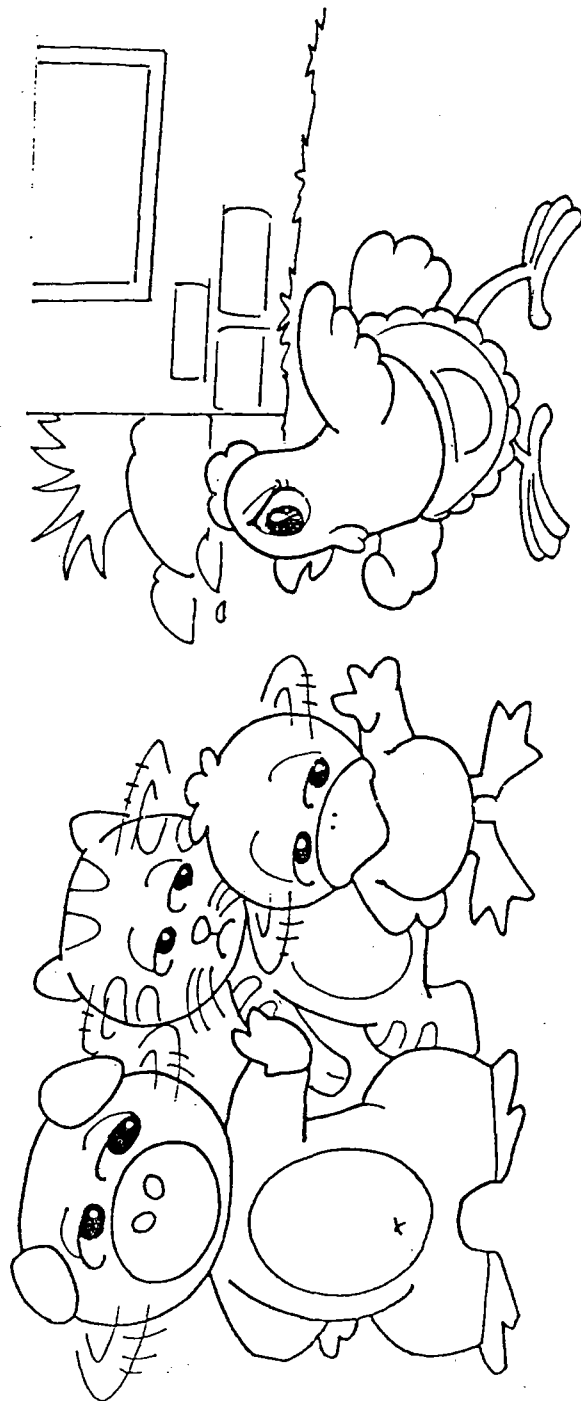
นิทานที่ 2 The Little Red Hen

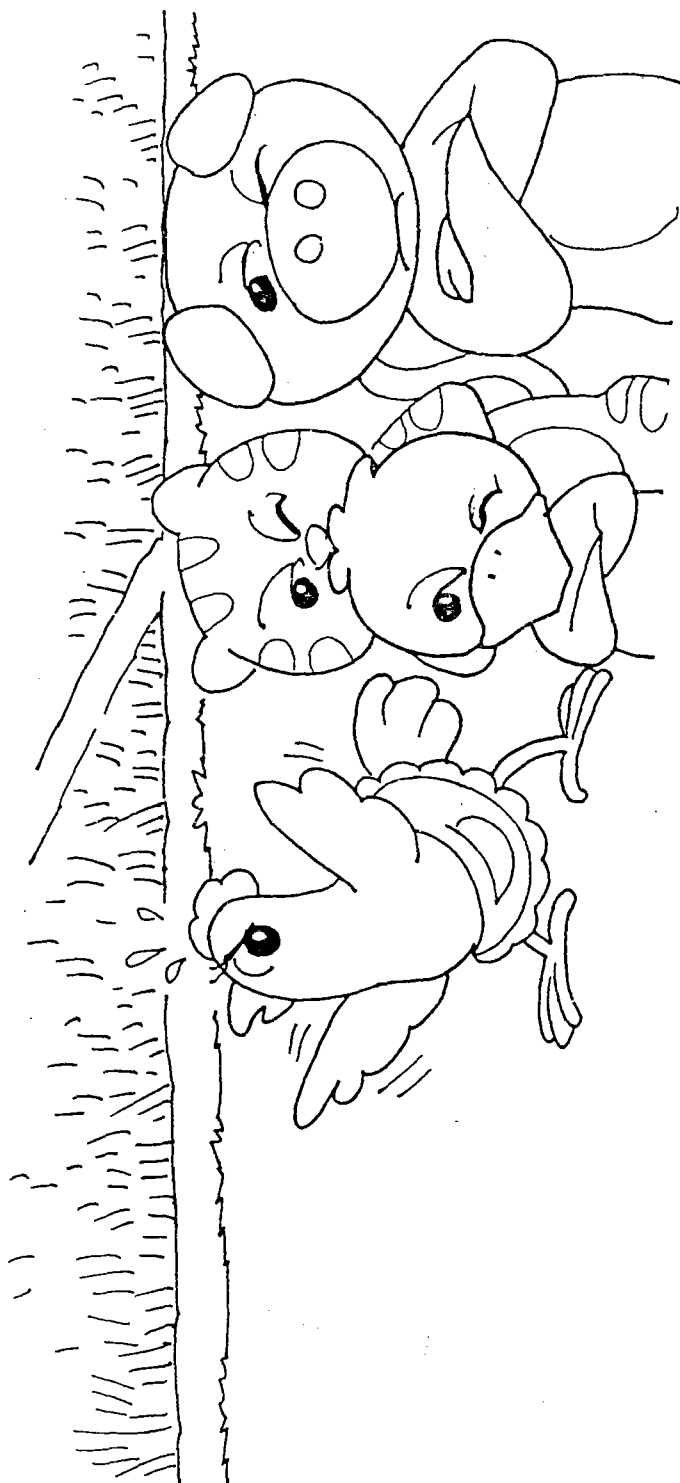
นิทานที่ 2 The Little Red Hen

นิทานที่ 2 The Little Red Hen

นิทานที่ 2 The Little Red Hen

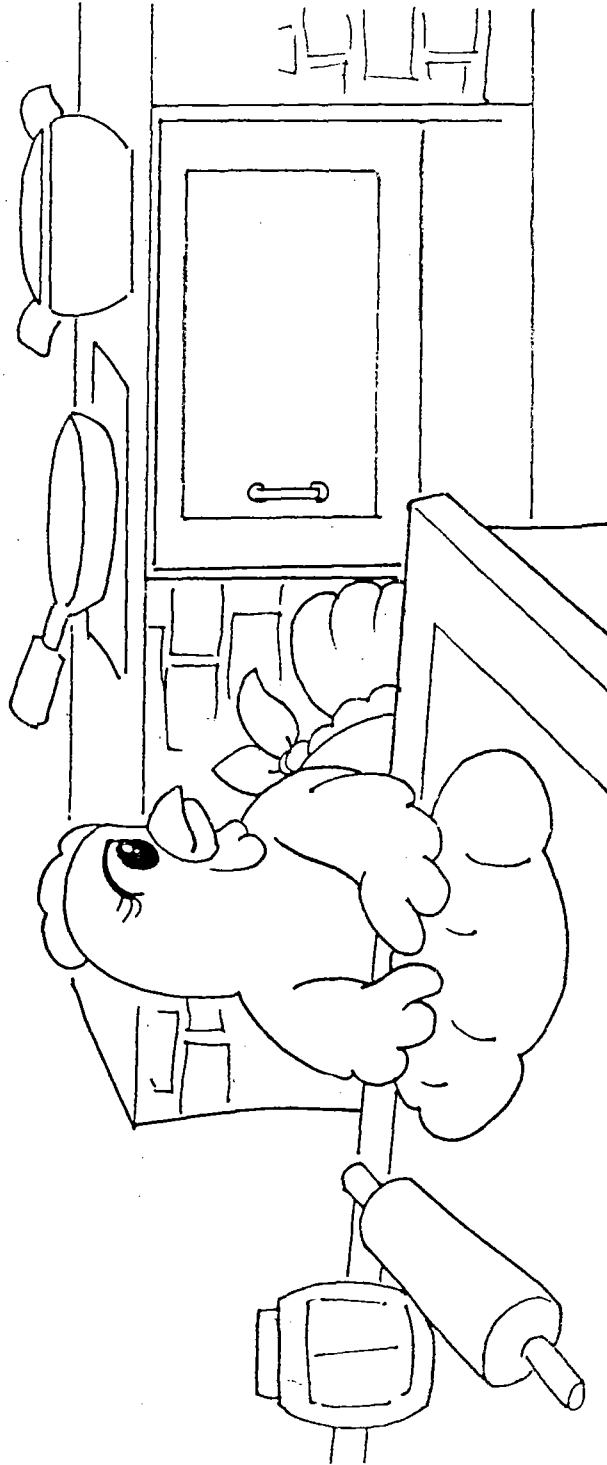
นิทานที่ 2 The Little Red Hen

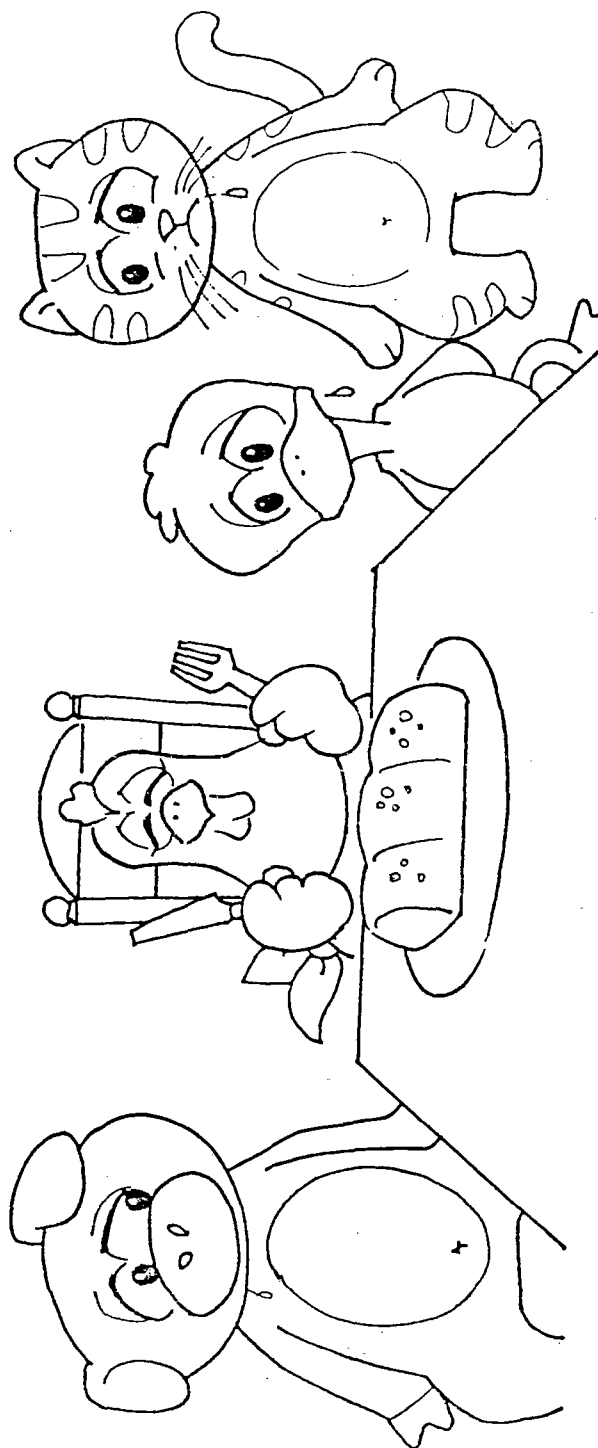
นิทานที่ 2 The Little Red Hen

นิทานที่ 2 The Little Red Hen

นิทานที่ 2 **The Little Red Hen**

๒๑๘ เรื่องที่ ๓ **The Little Red Hen**

THE LITTLE RED HEN

Once upon a time, a pig, a duck, a cat, and a little red hen all lived together in the one house. the pig rolled around in the mud all day long. The duck swam around in the pond. The cat lay in the sun all day, licking herself clean. The only one who did any work was the little red hen.

One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. "This may bring us food for the winter," she thought.

So she went to the others and said, "Who will help me to plant these grains of wheat?"

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will plant it myself," said the little red hen. And she did.

After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut.

"Who will help me to cut the wheat?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will cut it myself," said the little red hen. And she did. She cut down the stalks with her sharp little beak; and she stacked them neatly in the yard.

นิทานที่ 3 **The Little Red Hen**

THE LITTLE RED HEN

"Who will help me to take this wheat to the miller?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will take it myself," said the little red hen. And she did.

She took the wheat to the miller. The miller ground the wheat into flour, and the little red hen brought it home again.

"Who will help me to bake this bread?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will bake it myself," said the little red hen. And she did.

"when the bread was baked, the little red hen asked the others, who will help me to eat this bread?" asked the little red hen.

"I will," grunted the pig, scrambling quickly out of the mud.

"I will," quacked the duck, waddling up from her pond.

"I will," purred the cat, walking in out of the sun.

"Oh, no you won't cried the little red hen," "I will eat it myself". And she did.

๒๒๑ The Little Red Hen

12 Answers for "The Little Red Hen"

- ◎ No, they couldn't Because the Little Red Hen did not give them any bread.
- ◎ A pig, a duck, a cat and a little red hen lived in the one house.
- ◎ The little red hen.
- ◎ Some grains of wheat.
- ◎ With her sharp little beak.
- ◎ The pig rolled around in the mud.
- ◎ The miller.
- ◎ The cat lay in the sun.
- ◎ The duck swam around in the pond.
- ◎ No one helped the little red hen to bake the bread.
- ◎ A friend in need is a friend indeed.
- ◎ The pig grunted as it rolled around in the mud, the duck quacked as it swam around in the pond and the cat purred as she stretched herself in the sun.

บัตรงานที่ 5
The Little Red Hen

Once upon a time, a pig, a duck, a cat and a little red hen all lived together in the one house. The pig rolled around in the mud all day long. The duck swam around in the pond. The cat lay in the sun all day, licking herself clean.

✂.

The only one who did any work was the little red hen.

One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. "This may bring us food for the winter," she thought.

✂

So she went to the others and said, "Who will help me to plant these grains of wheat?"

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will plant it myself," said the little red hen. And she did. After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut.

"Who will help me to cut the wheat?" asked the little red hen.

X-

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will cut it myself," said the little red hen. And she did.

She cut down the stalks with her sharp little beak; and she stacked them neatly in the yard.

"Who will help me to take this wheat to the miller?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

✂-----

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

✂-----

"Then I will take it myself," said the little red hen. And she did.

✂-----

She took the wheat to the miller. The miller ground the wheat into flour, and the little red hen brought it home again.

✂-----

"Who will help me to bake the bread?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

✂-----

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

✂-----

"Then I will bake it myself," said the little red hen. And she did.

✂-----

When the bread was baked, the little red hen asked the other,

"Who will help me to eat this bread?" asked the little red hen.

✂-----

"I will," grunted the pig, scrambling quickly out of the mud.

"I will," quacked the duck, waddling up from her pond.

"I will," purred the cat, walking in out of the sun.

✂-----

"Oh, no you won't cried the little red hen, "I will eat it myself." And she did.

✂-----

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม
เรื่อง

The Little Red Hen

แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5 (อ 011)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มควบคุม

เรื่อง The Little Red Hen

เวลา 10 คาบ

จุดประสงค์ ทั่วไป	จุดประสงค์เฉพาะ	เนื้อหา	สื่อ
นักเรียนสามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษา อังกฤษในระดับ พื้นฐานที่ใช้ติด ต่อสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน ได้	จุดประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) 1. นักเรียนสามารถ ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้ เข้าใจ 2. นักเรียนสามารถ เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษ 3. นักเรียนสามารถ ตอบหรือถามเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังเป็นภาษา อังกฤษได้ 4. นักเรียนสามารถ แต่งประโยคจากคำ ภาพ ข้อความ ที่กำหนดให้ได้	1. เนื้อเรื่องย่อเรื่อง "The Little Red Hen" 2. คำศัพท์ : Little, lived, together, rolled, around, the mud, lay, licking, scratching, the yard grains, wheat, winter, to plant, grunted, quacked, swam, the pond, purred, stretched, shoots, appeared, the ground (n) stalks, grew, quickly, ready, sharp, beak, stacked, neatly, the miller, ground, flour, brought, bread, baked , scrambling, waddling, cried 3. โครงสร้างไวยากรณ์ : 1) Past Simple Tense S + V 2) Future Tense S + will / shall + V 3) Reflexive pronoun (Self-forms) myself, yourself (yourselves), ourselves, themselves, herself, himself, itself	1. รูปภาพ หน้ากาก ตัวละคร 2. worksheet (บัตรงาน คำศัพท์, เนื้อเรื่อง และ แบบฝึกหัด) 3. บัตรคำ 4. แผนภูมิ เนื้อเรื่อง แผ่นใหญ่

เวลา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ
คาบที่ 1-2 (100 นาที)	ขั้นที่ 1 ครูสนทนาพร้อมทั้งทักทายนักเรียนปฐมนิเทศเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนให้นักเรียนดู คือ ภาพโรงนา และสัตว์ต่าง ๆ ที่เลี้ยงไว้ ได้แก่ แม่ไก่ตัวน้อยสีแดง หมู เป็ด แมว ตัวอย่างเช่น T: Good morning everybody. What are they? What are they doing? Is it a big hen? What is the cat doing?	ขั้นที่ 1 นักเรียนดูภาพ โรงนาและสัตว์ต่าง ๆ ได้แก่ แม่ไก่ตัวน้อย สีแดง หมู เป็ด แมว และตอบคำถามจากครู	บัตรภาพ
	ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เพื่อความเพลิดเพลินและนักเรียนควรจะสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังจุดประสงค์ที่กำหนดให้	ขั้นที่ 2 นักเรียนฟังครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้เข้าใจ	
	ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเรียนในด้านคำศัพท์ โครงสร้างสำนวนต่าง ๆ เช่น ด้านคำศัพท์ ครูจะทบทวนเกี่ยวกับกริยา ทำทางและอุปนิสัยของสัตว์ โดยถามว่า T : What is the pig doing? What is the duck doing? etc. ด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ Present Continuous (S + V to be + Ving)	ขั้นที่ 3 นักเรียนเรียน คำศัพท์จากบัตรคำ และตอบคำถามจากครู ฟังคำอธิบาย ด้านโครงสร้าง และไวยากรณ์จากครู	บัตรคำ แผนภูมิ โครงสร้าง ไวยากรณ์

เวลา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ
คาบที่ 1-2	ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้ 4.1 ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้บัตรคำ หรือ บางคำใช้การแสดงท่าทางประกอบและ ให้นักเรียนจดความหมายลงในบัตรงาน ที่ 1 (คำศัพท์ 40 คำ) เช่น little = เล็กน้อย lived = อาศัยอยู่ together = ด้วยกัน rolled = กลิ้งตัว, ม้วนตัว etc.	ขั้นที่ 4 นักเรียนฟังครู อธิบายคำศัพท์ จำนวน และแสดง บทบาทสมมติเป็น ตัวละครประกอบ ท่าทางของสัตว์ ต่าง ๆ	บัตรคำ บัตรภาพ
	4.2 ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ - Past Simple Tense - Future Tense - Reflexive pronoun โดยครูอธิบายประกอบแผนภูมิ ดังตัวอย่าง Past Simple Tense เมื่อใช้ : แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และสิ้นสุดลงแล้ว หรือในกรณี เป็นเรื่องเล่า (นิทาน) มักปรากฏคำ ของเวลา (adverb of time) เช่น yesterday, ago last week last year โครงสร้างรูปประโยค : ประธาน + กริยาช่องที่ 2 (V หรือกริยาเติม ed) + กรรม หรือนาม) ตัวอย่าง 1. My sister bought a kilo of orange] yesterday. 2. I went to "TAWEEKIT PLAZA" last week.	นักเรียนฟังครู อธิบายโครงสร้าง ไวยากรณ์ Past Simple Tense	แผนภูมิ โครงสร้าง ไวยากรณ์

เวลา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ
	พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคในเนื้อเรื่องประกอบคือ 1. <u>Once upon a time</u>, a pig, a duck, a cat and little red hen all lived together in the one house. 2. The pig <u>rolled</u> around in the mud all day long. 3. The only one who did any work was the little red hen. 4. "This may bring us food for the winter." she thought. etc. การใช้ Past Simple Tense ตามปกติจะใช้คู่กับ Past Continuous Tense เสมอ โดยใช้เมื่อการกระทำนั้นกำลังดำเนินอยู่ หรือเกิดขึ้นในอดีต คือ ในระหว่างที่ Past Continuous กำลังเกิดขึ้นอยู่นี้ Past Simple ก็จะแทรกเข้ามา เช่น 1. วิชัยพบฉันในขณะที่ฉันกำลังอ่านหนังสือ Wichai saw me while I was reading a book. 2. วันหนึ่งขณะที่แม่ไก่สีแดงตัวน้อยกำลังคุ้ยเขี่ยรอบสนาม เธอก็พบเมล็ดข้าวสาลีจำนวนหนึ่ง One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat.		
คาบที่ 3-4	ขั้นที่ 4 (ต่อ) ครูเสนอบทเรียนใหม่ อธิบายคำศัพท์สำนวน ไวยากรณ์ และฝึกอ่าน 4.1 ครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตามจากแผนภูมิตัวอย่างประโยคไวยากรณ์ (Past Simple, Future Tense, Reflexive Pronoun)	ขั้นที่ 4 (ต่อ) นักเรียนฟังคำอธิบายคำศัพท์สำนวน ไวยากรณ์ Future Tense, Reflexive	บัตรภาพ บัตรคำ หนังสือ นิทาน ภาพประกอบ

เวลา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ
	4.4 ครูแจกบัตรงานที่ 2 (บัตรงานเนื้อเรื่อง) โดยอ่านนำ และให้นักเรียนอ่านตาม 2 ครั้ง พร้อมอธิบายความหมาย ดังตัวอย่าง Once upon a time, a pig, a duck, a cat, and a little red hen all lived together in the one house. (กาลครั้งหนึ่ง มีหมู เป็ด แมว และแม่ไก่น้อยสีแดง อาศัยอยู่ด้วยกันในบ้านหลังหนึ่ง The pig rolled around in the mud all day long. (หมูมักจะม้วนตัวกลิ้งอยู่ในปลักโคลนตลอดวัน) The duck swam around in the pond. (เป็ดว่ายน้ำไปรอบ ๆ สระ) The cat lay in the sun all day, licking herself clean. (แมวนอนผึ่งแดดและเลียตัวของมันให้สะอาด) 4.5 นักเรียนอ่านเรื่องตามครูที่ละย่อหน้าให้นักเรียนอภิปราย สรุป (จบเรื่อง) 4.6 นักเรียนอ่านเรื่องในใจเพื่อทบทวน 4.7 ครูนำแผนภูมิเนื้อเรื่องฉบับสมบูรณ์ และปิดคำศัพท์ในลักษณะ Cloze Test แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบเฉลย	และฝึกอ่าน นักเรียนฟังครูอธิบายเนื้อเรื่องที่ละประโยค พร้อมฝึกอ่านตามครู	หมวก ตัวละคร

เวลา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ
คาบที่ 5-6	ขั้นที่ 5 ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูจะคอยแนะนำแก้ไขคำที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง โดยให้อ่านซ้ำตามครู ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่านเป็นกลุ่ม แล้วให้ตอบคำถามด้วยปากเปล่าจากคำถามที่ครูกำหนดไว้ในบัตรงานที่ 3 (คำถาม 15 ข้อ) โดยถามพร้อมกันทั้งชั้น ดังตัวอย่าง 1. Where did a pig, a duck, a cat and a little red hen live? 2. Where did the pig do all day long?	ขั้นที่ 5 - นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง - นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่านแล้ว - ตอบคำถามจากครู - นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบ ระหว่างกลุ่ม	บัตร คำถาม
คาบที่ 7-8	ขั้นที่ 6 ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องอีกครั้งและให้ทำแบบฝึกหัดลงในบัตรงาน 6.1 ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น (จากต้นจนจบเรื่อง) - อ่านสลับกันทีละกลุ่ม (แบ่งเป็นย่อหน้า) 6.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยใช้บัตรงาน 1-3 (ทบทวนและเพิ่มเติม) ดังนี้ - บัตรงานที่ 1 : เขียนคำแปลของศัพท์ทุกคำ - บัตรงานที่ 2 : ตัดและปะเนื้อเรื่องที่ละย่อหน้าจากต้นจนจบเรื่องแล้วเขียนแปลความหมาย บันทึกลงในสมุดสลับกันระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย - บัตรงานที่ 3 : เขียนข้อความและคำตอบแต่ละข้อลงในสมุดแบบฝึกหัด	ขั้นที่ 6 - นักเรียนอ่านเรื่องอีกครั้ง พร้อมกันทั้งชั้น - นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบัตรงานที่ 1-3ก	- หนังสือ - นิทานภาพประกอบ - บัตรภาพ

เวลา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ
คาบที่ 9-10	ขั้นที่ 7 ครูตรวจแก้ไขแบบฝึกหัดครั้งที่แล้ว โดยให้นักเรียนตรวจด้วยตนเอง จากเฉลยบนกระดาน ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้ถามได้ ครูจะให้คำแนะนำแก้ไข	ขั้นที่ 7 นักเรียนนำผลงาน เปลี่ยนกันตรวจ	
	ขั้นที่ 8 ครูประเมินผลโดยการสังเกตจากการอ่าน และการทำแบบฝึกหัดเปลี่ยนกันตอบเฉลย	ขั้นที่ 8 นักเรียนปฏิบัติ ตามกิจกรรม	
	ขั้นที่ 9 ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์ ประโยคในบทเรียน โดยการเขียนตามคำบอกหรือวาดรูปเหตุการณ์ที่ชอบที่สุด จากนั้นเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเฉลยจากบัตรคำบนกระดาน	ขั้นที่ 9 นักเรียนสรุปเนื้อ เรื่องร่วมกับครู ทบทวนคำศัพท์ เขียนตามคำบอก	

ภาคผนวก ข

- ◎ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด
- ◎ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน
- ◎ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน
- ◎ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อสอบ 3 ตอน

ตอนที่ 1 Part I

แบบทดสอบด้านการฟัง-การพูด Listening and Speaking Ability Test
เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-การพูด จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 Part II

แบบทดสอบด้านการอ่าน Reading Ability Test
เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน
20 ข้อ

ตอนที่ 3 Part III

แบบทดสอบด้านการเขียน Writing Ability Test
เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยเขียนบรรยายภาพ
ความยาวประมาณ 10 ประโยค

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (การฟัง-การพูด)

Listening and Speaking Ability Test

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 20 นาที

คำชี้แจง

Part I : Listening and Speaking Ability Test

เป็นข้อสอบประกอบด้วยคำถาม จำนวน 10 ข้อ โดยนักเรียนจะได้ยินคำถาม
ข้อละ 2 ครั้ง แล้วเลือกภาพ และพูดบันทึกคำตอบเป็นข้อความที่สมบูรณ์
ถูกต้องและรวดเร็ว

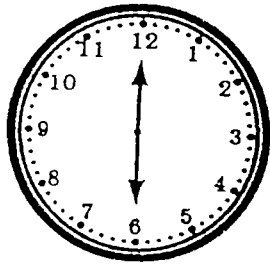
จุดประสงค์ นักเรียนสามารถฟังข้อความคำถามแล้วได้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวัน
ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองจากภาพที่กำหนดให้และประโยคที่ได้ฟังได้

Part I : Listening and Speaking Ability Test

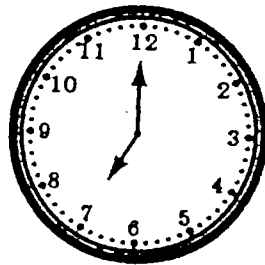
Direction : Look At the pictures for each item and then answer the
questions you'll hear. You can choose whichever one you
like and record your answer on the tape cassette provided.
You will hear each question twice.

1. Can you tell me the time?
2. How do you go to school everyday?
3. Can you tell me when you usually get up?
4. What kind of fruit do you like best?
5. What is your hobby?
6. What are you going to be when you grow up?
7. What things can you buy from a supermarket?
8. Which room do you like best in your house?
9. What country would you like to visit?
10. What kind of weather do you like?

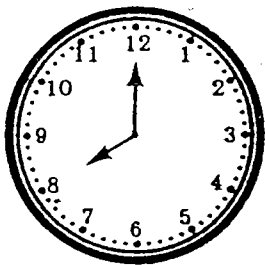
(1)

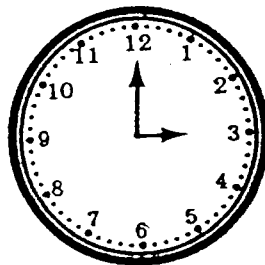
a

b

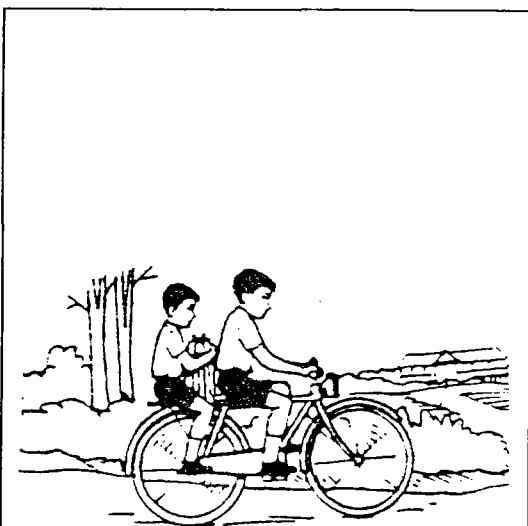

c

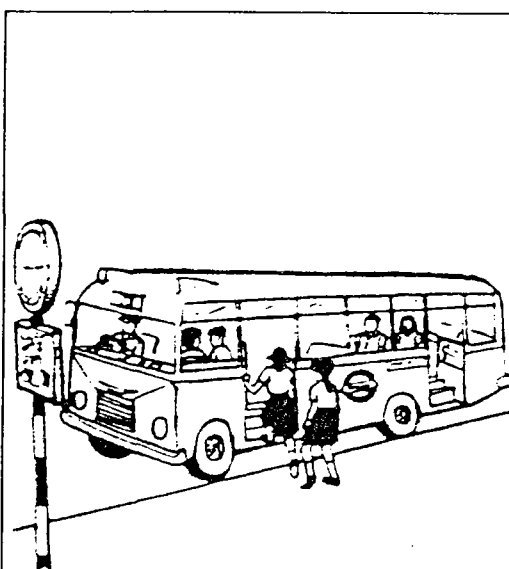

d

(2)

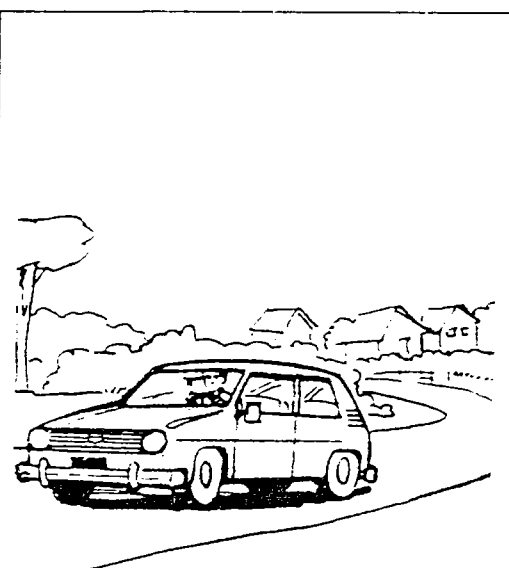
a

b

c

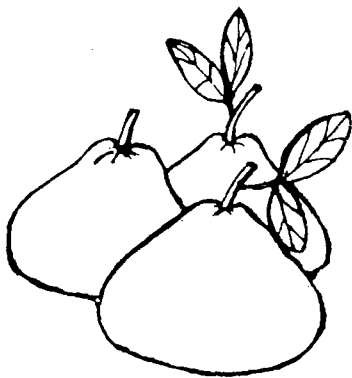

d

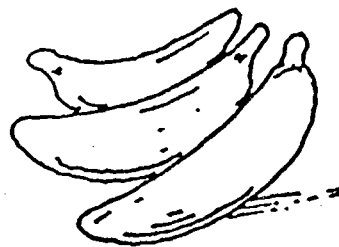
(3)

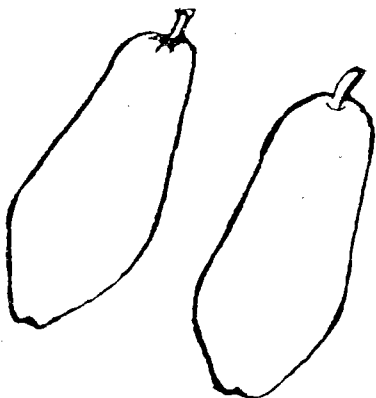
(4)

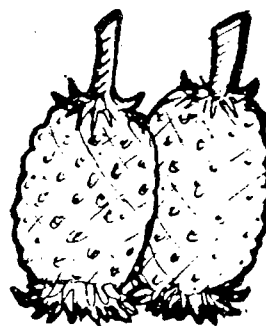
a

b

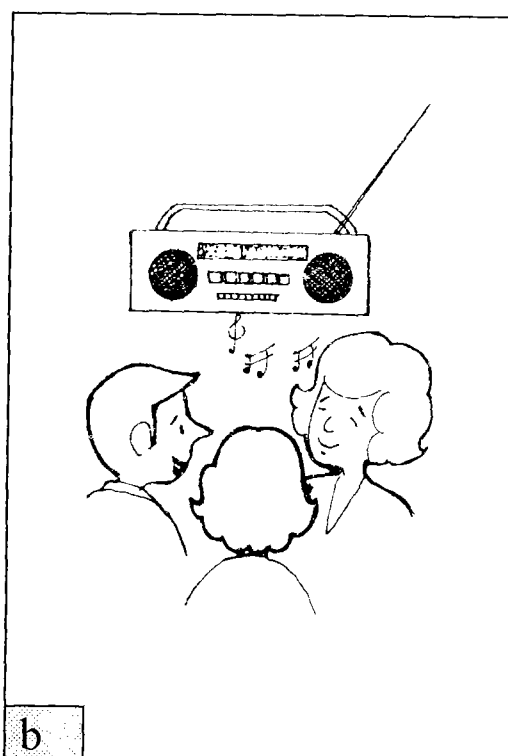
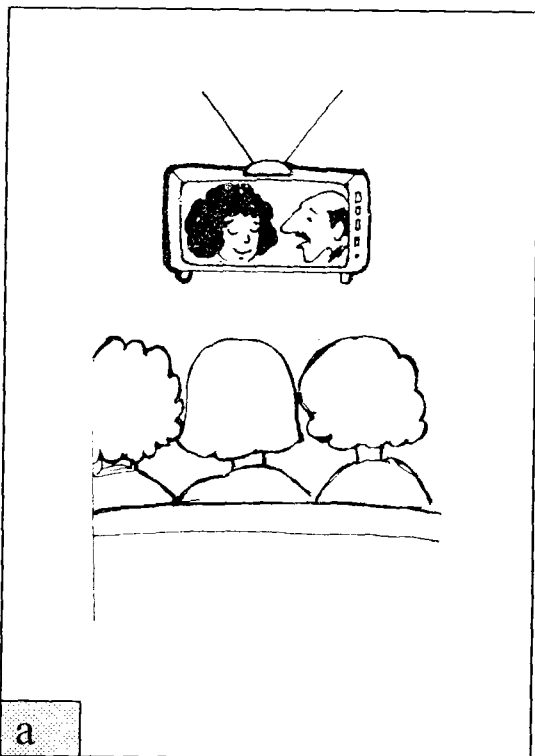

c

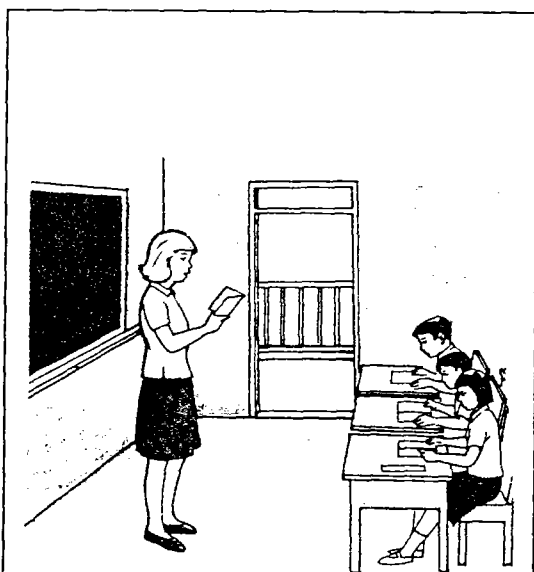

d

(5)

(6)

a

b

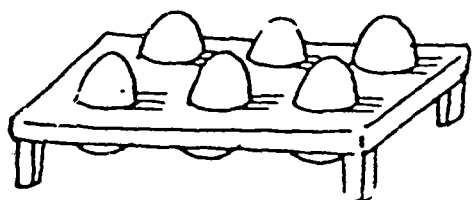

c

d

(7)

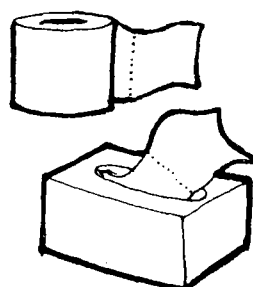
a

b

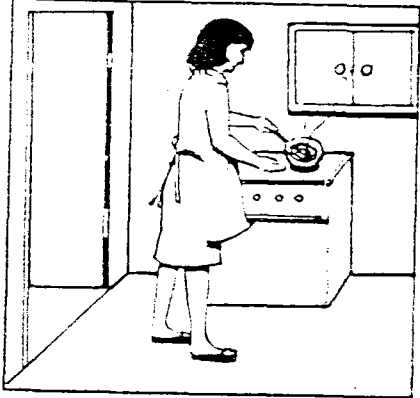

c

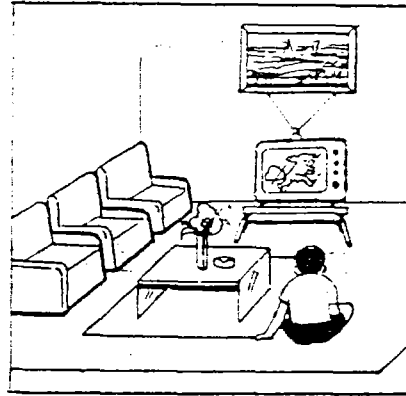

d

(8)

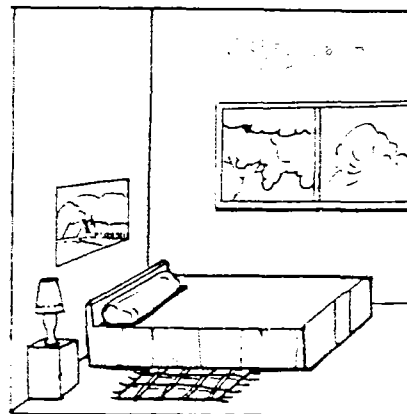
a

b

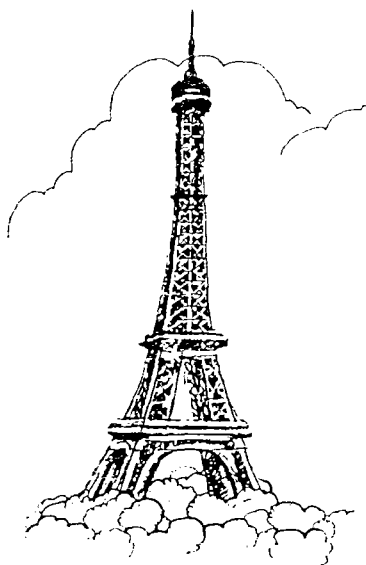

c

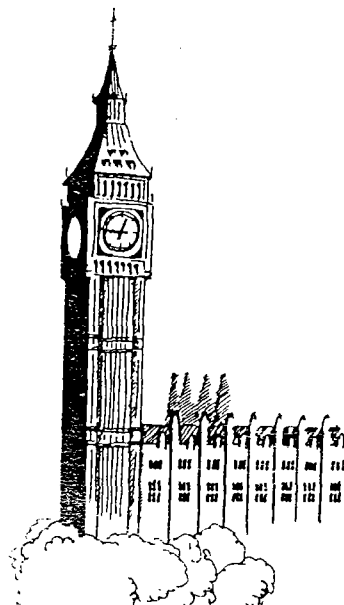

d

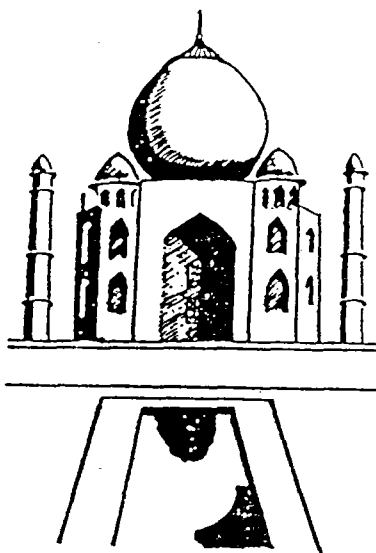
(9)

a

b

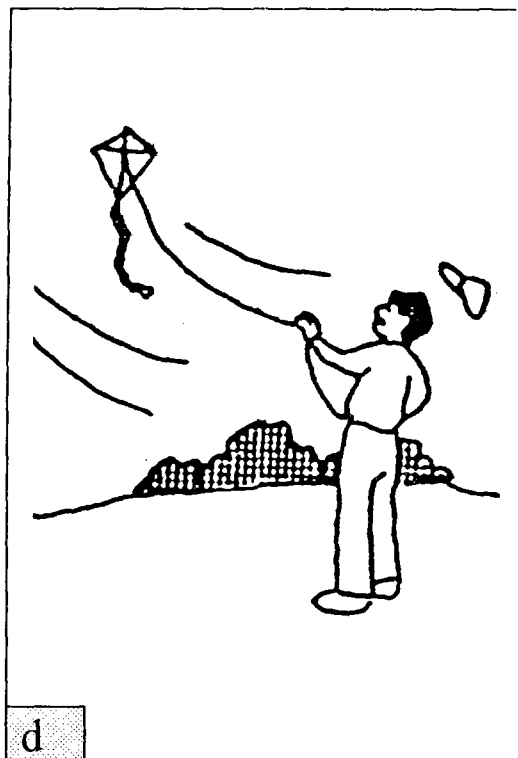
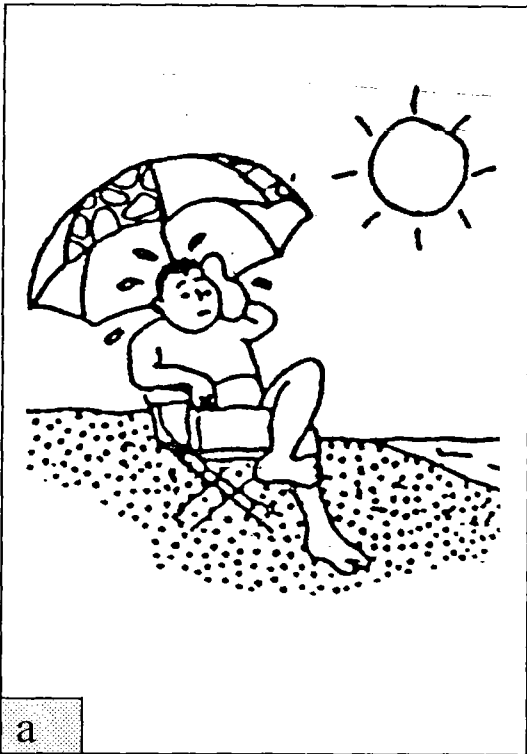

c

d

(10)

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน

Reading Ability Test

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 30 นาที

คำชี้แจง Part II : Reading Ability Test

เป็นข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ชนิดปรนัย (4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ)

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและตอบคำถามโดยแสดงความเข้าใจเรื่องได้ (ด้านการจับใจความสำคัญ แปลความ ขยายความ และการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่ได้)

English Performance Test

Mattayom Suksa I

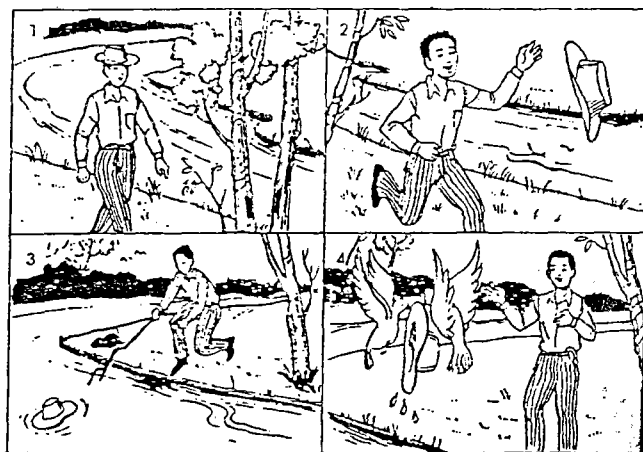
Time : 40 minutes

Marks : 20

Part II : Reading Ability Test

Direction : Read the following passages, stories, notes, dialogues, letter and poems carefully, then choose the best item by marking (X) on a, b, c or d on your "ANSWER SHEET"

One day, a man was walking beside a river. Suddenly a strong wind blew his hat away. He ran and ran after his hat. Flop! It fell into the river. The man took a long stick. He tried to reach his hat, but he could not get it. Two birds came along. They picked his hat and gave it to him "Thank you," said the man.

1. Which is the correct order?

a) 1 2 3 4

b) 2 1 4 3

c) 3 2 1 4

d) 4 3 2 1

'85 HONDA CIVIC
Red, 4 doors, tape,
air, B 120,000
Tel. 2601009

2. The brand of this car is.....

a. TOYOTA	b. DATSUN
c. MITSUBISHI	d. HONDA

3. How much is this car?

a. 110,000	b. 180,000
c. 120,000	d. 200,000

A poem

A bee's home is a hive.
A bird's home is a nest.
A squirrel goes home to its tree.
When it wants to rest.
A spider spins a web.
An ant hill is for ants.
And lady bugs live in my garden,
With the flowers and the plants.

4. How many animals are there in the poem?

a. 3	b. 4
c. 5	d. 6

For SALE
2 bedroom house 30 sq.m.,
furnished, 2 Tels.
aircondition
Sukhumvit Soi 23
B 2.5 M.

5. A person who wants to... should read this ad. carefully

a) go shopping	b) sell a house
c) go a board	d) buy a house

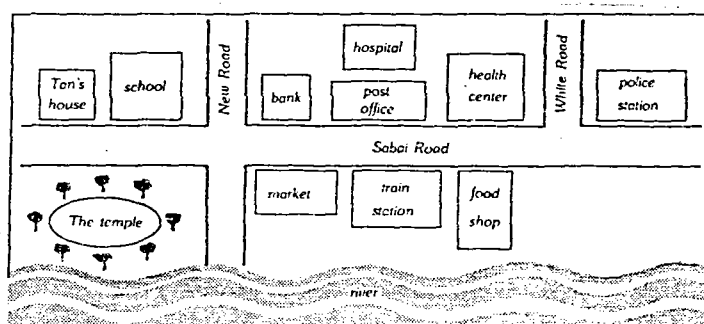
Suda is a good girl. She helps her mother in the kitchen. She cooks some curry and fried rice. She plays with her sister in the afternoon. In the evening, she does her homework. She reads her English book and she goes to bed.

6. What does she do first?

- a) She plays with her sister. b) She reads her book.
c) She helps her mother. d) She goes to bed.

7. What is "curry"?

- a) a kind of fruit b) a kind of food
c) a kind of rice d) a kind of flower

8. Where is the temple?

- a) It's near the school. b) It's on White Road.
c) It's near the river. d) It's near the market.

Station	Time	
	arr.	dep.
Bangkok		17.30
Ayuthaya	19.00	19.05
Nakon Sawan	22.15	22.20
Lampang	05.45	05.55
Chiang Mai	06.15	06.30

9. How long does the train stop in Ayuthaya?

- a) 2 minutes b) 3 minutes
c) 4 minutes d) 5 minutes

Direction : Rearrange the following sentences into correct order.

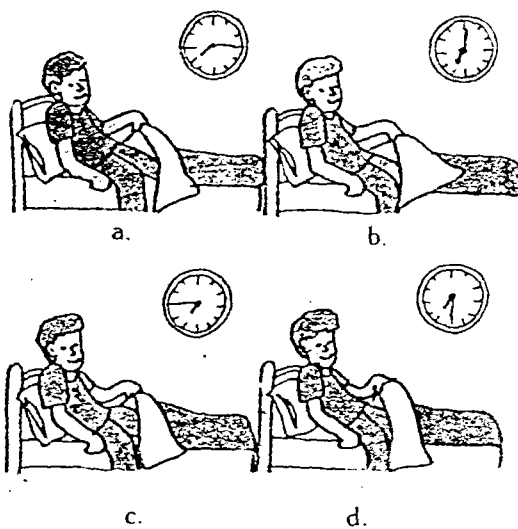
10. Monsit wants to plant a tree. He'll do this :

1. water the tree
2. fill in the ground
3. dig the ground
4. put the tree in the ground

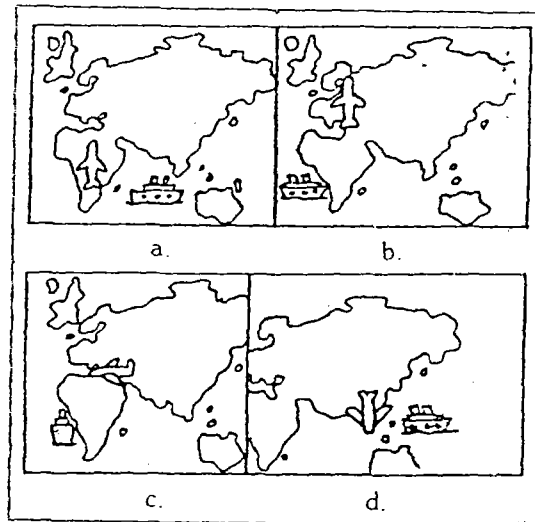
- a) 3 4 2 1 b) 2 3 4 1
c) 1 3 2 4 c) 3 4 1 2

Direction : Which picture does the sentence describe?

11. Tim wakes up at 6.30 and gets up half an hour later.

12. The plane is travelling north and the ship is going west.

Direction : Rearrange the following words into a good sentence.

13. Tom is a little boy. He fell down and broke his arm yesterday.
He cried out loudly and.....

1. took 2. His mother 3. him
4. a hospital 5. to

- a) 1 3 5 4 2 b) 5 3 4 2 1
c) 5 3 2 1 4 d) 2 1 3 5 4

Direction : Choose the best answers

Tom is at school on Monday to Friday. Today he isn't at school.
He is at home with his father, mother and sister.

14. What is today?

- a) Sunday b) Monday
c) Tuesday d) Wednesday

ธันวาคม		2540			
1997		DECEMBER			
อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI
	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29
30	31				

There are many important holidays this month. King Bhumibhol's Birthday is in this month too. What month is it?

15. It is.....

a) November	b) August
c) December	d) January

16. Wichai is going to the supermarket. He buys some bread, jam and candies. Then he goes to Nid's birthday party. They have a lot of fun and are very happy. What can't you see in the birthday party?

a) Toys	b) bread
c) Birthday cake	d) candies

*24/4 Sukumvit Road,
Maung, Buriram,
Thailand.*

November 5th, 1996

Dear friend,

My name is Somrak Thongkam, and I am a...(17)...at Trikham School in Buriram, Thailand. I am twelve years...(18)...and I am in Mattayom Suksa I

I am very good at sports, music and art but I am not very good at English. What about you? What are you good at?

*Sincerely yours,
Somrak Thongkam*

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน

Writing Ability Test

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 30 นาที

คำชี้แจง Part III : Writing Ability Test

เป็นข้อสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถเขียนเรื่องจากภาพและบรรยายภาพได้

English Performance Test

Mattayom Suksa I

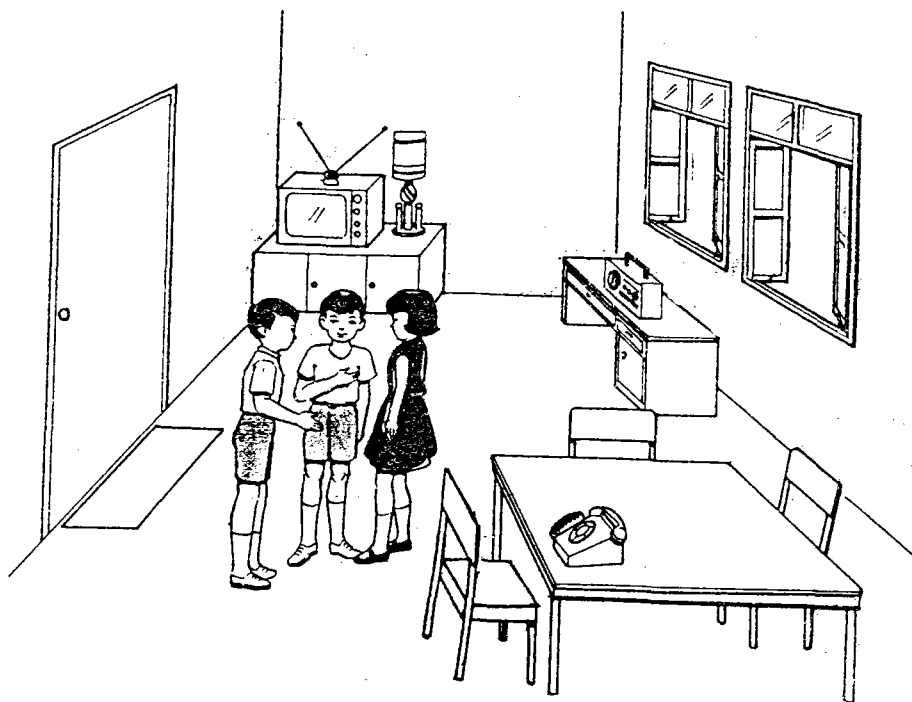
Time : 40 minutes

Marks : 20

Part III : Writing Ability Test

Direction : Write a short paragraph from the following pictures composing at least 10 sentences.

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายภาพอย่างน้อย 10 ประโยค

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จะถามความรู้สึก ความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเทคนิควิธีสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับแต่ละข้อความจะเป็นประโยคสั้น ๆ เมื่อนักเรียนอ่านแล้วให้เลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนจริง ๆ ซึ่งคำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ฉะนั้นขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ไม่ต้องวิตกกังวล ผลหรือคำตอบที่ได้นั้นถือว่าเป็นความลับที่จะนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางการเท่านั้น นอกจากนี้ความคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วย และแบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อผลการเรียนหรือคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด

2. วิธีตอบแบบสอบถาม ขอให้เรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วพิจารณาอย่างรอบคอบจึงตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนอย่างยิ่ง

2.1 ถ้าทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” แสดงว่า นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนอย่างยิ่ง

2.2 ถ้าทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ “เห็นด้วย” แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่

2.3 ถ้าทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ “ไม่แน่ใจ” แสดงว่านักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความนั้น เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนน้อย

2.4 ถ้าทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ “ไม่เห็นด้วย” แสดงว่านักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น เพราะข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียน

2.5 ถ้าทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” แสดงว่านักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

3. ข้อควรระวัง

3.1 ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับข้อที่อ่านในแบบสอบถาม ข้อหนึ่งๆ นักเรียนจะทำเครื่องหมายได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

3.2 ขอให้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของนักเรียนทุกคน

ผู้วิจัย

ชื่อ เลขที่ โรงเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ					
2.	เกมภาษาอังกฤษที่ครูให้ฝึกเล่นทำให้ ข้าพเจ้าสนุกสนาน					
3.	วิธีสอนที่ครูนำมาใช้แปลกใหม่น่าสนใจ ..					
4.	การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการ ประกอบการชีพ					
5.	ข้าพเจ้าดีใจที่มีการเพิ่มเวลาเรียนภาษา อังกฤษให้มากขึ้น					
6.	เมื่อพบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยาก ข้าพเจ้า ก็ไม่ท้อถอย					
7.	ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียน ภาษาอังกฤษ					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิธีสอนของครูช่วยให้การ เรียนการสอนสนุกสนาน					
9.	ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ของข้าพเจ้า					
10.	ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อข้าพเจ้าจะเลือกเรียน ภาษาอังกฤษ					
11.	โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิต ประจำวันมีน้อยมาก					
12.	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมทางภาษาอังกฤษ					
13.	คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งยากต่อการ จดจำ					
14.	บัตรคำภาษาอังกฤษเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้ จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความรู้สึก				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
15.	การแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากภาพทำให้ข้าพเจ้าเพลิดเพลิน					
16.	วิธีการสอนของครูทำให้บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษดีเยี่ยม					
17.	วิธีสอนภาษาอังกฤษของครูทำให้รู้คำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ มากขึ้น					
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมคนที่พูดภาษาอังกฤษได้คล่อง					
19.	วิธีสอนของครูช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าชอบการแต่งประโยคประกอบภาพเป็นภาษาอังกฤษ					
20.	วิธีสอนที่ใช้อยู่ทำให้เสียเวลามากเกินไป...					

ภาคผนวก ค

- ◎ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด
แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) และค่าความเชื่อมั่น (α -Coefficient)
- ◎ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน
แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
- ◎ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แสดงค่าอำนาจจำแนก
(t) และค่าความเชื่อมั่น (α -Coefficient)
- ◎ ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการ
ทดลองของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติ

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนก (t) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-การพูด

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	X	S.D.	X	S.D.	
1	51.42	4.14	47.50	1.51	3.08
2	50.42	4.14	47.00	1.41	2.70
3	49.67	3.87	46.67	4.78	2.44
4	51.08	4.62	47.33	1.33	2.72
5	49.75	4.83	45.92	0.92	2.70
6	50.67	3.85	46.42	1.08	3.68
7	49.58	4.36	46.25	1.77	2.46
8	50.75	4.18	46.58	1.00	3.36
9	48.67	4.81	44.00	0.74	3.32
10	50.42	1.15	46.92	0.31	2.95

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการฟัง-การพูด ทั้งฉบับเท่ากับ .91

ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-พูด เท่ากับ .86

ตาราง 14 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.47	0.23	11	0.31	0.29
2	0.65	0.65	12	0.47	0.55
3	0.61	0.58	13	0.76	0.29
4	0.82	0.16	14	0.37	0.42
5	0.85	0.29	15	0.52	0.52
6	0.65	0.39	16	0.23	0.26
7	0.40	0.42	17	0.52	0.65
8	0.65	0.52	18	0.65	0.52
9	0.58	0.32	19	0.60	0.68
10	0.35	0.32	20	0.21	0.29

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน
เท่ากับ .79

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	4.41	0.62	3.47	0.87	3.62
2	4.38	0.79	3.71	0.72	2.83
3	3.94	0.66	3.35	0.79	2.36
4	5.00	0.00	4.06	0.24	3.77
5	4.00	0.87	2.94	0.56	4.24
6	4.18	0.73	3.47	0.99	2.70
7	4.29	0.69	3.53	0.94	3.60
8	4.00	0.79	3.41	0.87	3.53
9	4.65	0.61	3.65	0.99	1.94
10	3.94	0.90	3.35	0.86	2.07
11	3.94	0.83	3.29	0.99	3.22
12	4.47	0.62	3.59	0.94	3.79
13	4.06	0.56	3.12	0.86	2.11
14	4.29	0.69	3.71	0.92	2.98
15	3.94	0.66	3.12	0.93	3.71
16	4.18	0.73	3.24	0.75	2.56
17	4.29	0.59	3.65	0.86	3.03
18	4.65	0.61	3.76	0.26	2.98
19	3.88	0.86	3.06	0.75	5.21
20	4.47	0.51	3.24	0.83	

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ .88

ตาราง 16 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูด เปรียบเทียบ
ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	44.00	55.00	11.00	14	69.00	78.00	9.00
2	47.00	58.00	11.00	15	53.00	64.00	11.00
3	71.00	78.00	7.00	16	41.00	54.00	13.00
4	49.00	58.00	9.00	17	62.00	75.00	13.00
5	53.00	62.00	9.00	18	44.00	60.00	16.00
6	48.00	55.00	7.00	19	52.00	66.00	14.00
7	65.00	75.00	10.00	20	48.00	55.00	7.00
8	61.00	70.00	9.00	21	56.00	67.00	11.00
9	72.00	79.00	7.00	22	47.00	58.00	11.00
10	41.00	54.00	13.00	23	42.00	51.00	9.00
11	71.00	75.00	4.00	24	47.00	58.00	11.00
12	80.00	68.00	6.00	25	42.00	54.00	12.00
13	62.00	75.00	13.00	26	30.00	40.00	10.00

ตาราง 17 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูด เปรียบเทียบ
ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	81.00	84.00	3.00	14	42.00	45.00	3.00
2	49.00	51.00	2.00	15	42.00	47.00	5.00
3	72.00	75.00	3.00	16	80.00	84.00	4.00
4	55.00	58.00	3.00	17	44.00	49.00	5.00
5	72.00	73.00	1.00	18	55.00	61.00	6.00
6	42.00	44.00	2.00	19	72.00	78.00	6.00
7	75.00	48.00	3.00	20	48.00	52.00	4.00
8	56.00	61.00	5.00	21	52.00	56.00	4.00
9	53.00	56.00	3.00	22	39.00	44.00	5.00
10	47.00	51.00	4.00	23	6.00	72.00	6.00
11	44.00	47.00	3.00	24	36.00	40.00	4.00
12	65.00	69.00	4.00	25	39.00	42.00	3.00
13	81.00	84.00	3.00	26	61.00	66.00	5.00

ตาราง 18 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เปรียบเทียบการสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	12.00	15.00	3.00	14	9.00	15.00	6.00
2	11.00	14.00	3.00	15	12.00	15.00	3.00
3	10.00	16.00	6.00	16	10.00	13.00	3.00
4	10.00	17.00	7.00	17	11.00	19.00	8.00
5	11.00	14.00	3.00	18	11.00	15.00	4.00
6	12.00	15.00	3.00	19	11.00	16.00	5.00
7	11.00	18.00	7.00	20	11.00	15.00	4.00
8	13.00	18.00	5.00	21	10.00	15.00	5.00
9	11.00	14.00	3.00	22	13.00	15.00	2.00
10	12.00	13.00	1.00	23	10.00	15.00	5.00
11	9.00	14.00	5.00	24	10.00	14.00	4.00
12	11.00	16.00	5.00	25	9.00	13.00	4.00
13	11.00	13.00	2.00	26	10.00	13.00	3.00

ตาราง 19 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เปรียบเทียบการสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	10.00	13.00	3.00	14	8.00	11.00	3.00
2	7.00	11.00	4.00	15	11.00	12.00	4.00
3	11.00	14.00	3.00	16	10.00	14.00	3.00
4	7.00	11.00	4.00	17	12.00	13.00	3.00
5	10.00	13.00	3.00	18	12.00	14.00	2.00
6	7.00	10.00	3.00	19	7.00	14.00	2.00
7	9.00	12.00	3.00	20	9.00	11.00	4.00
8	8.00	11.00	3.00	21	8.00	12.00	3.00
9	10.00	12.00	2.00	22	8.00	11.00	3.00
10	8.00	12.00	4.00	23	8.00	13.00	5.00
11	8.00	10.00	2.00	24	9.00	11.00	2.00
12	13.00	12.00	4.00	25	6.00	12.00	6.00
13	8.00	13.00	5.00	26	9.00	12.00	3.00

ตาราง 20 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เปรียบเทียบการสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	12.00	12.00	0.00	14	12.00	15.00	3.00
2	16.00	18.00	2.00	15	13.00	15.00	2.00
3	12.00	16.00	4.00	16	10.00	16.00	6.00
4	11.00	15.00	4.00	17	11.00	14.00	3.00
5	10.00	14.00	4.00	18	10.00	15.00	5.00
6	13.00	17.00	4.00	19	14.00	18.00	4.00
7	14.00	16.00	2.00	20	11.00	16.00	5.00
8	10.00	15.00	5.00	21	11.00	16.00	5.00
9	12.00	16.00	4.00	22	12.00	16.00	4.00
10	10.00	14.00	4.00	23	10.00	15.00	5.00
11	14.00	18.00	4.00	24	10.00	15.00	5.00
12	16.00	18.00	2.00	25	9.00	14.00	5.00
13	9.00	14.00	5.00	26	9.00	14.00	5.00

ตาราง 21 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เปรียบเทียบการสอบ
ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	15.00	16.00	1.00	14	11.00	12.00	1.00
2	10.00	12.00	2.00	15	10.00	13.00	3.00
3	15.00	15.00	0.00	16	16.00	18.00	2.00
4	11.00	12.00	1.00	17	10.00	12.00	2.00
5	11.00	14.00	3.00	18	9.00	11.00	2.00
6	10.00	10.00	0.00	19	13.00	15.00	2.00
7	15.00	16.00	1.00	20	13.00	14.00	1.00
8	11.00	12.00	1.00	21	9.00	10.00	1.00
9	11.00	11.00	0.00	22	9.00	11.00	2.00
10	12.00	13.00	1.00	23	12.00	13.00	1.00
11	11.00	14.00	3.00	24	9.00	10.00	1.00
12	13.00	15.00	2.00	25	9.00	11.00	2.00
13	16.00	17.00	1.00	26	14.00	15.00	1.00

ตาราง 22 คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การเปรียบเทียบการสอบก่อนและหลัง
การทดลอง ของกลุ่มทดลอง

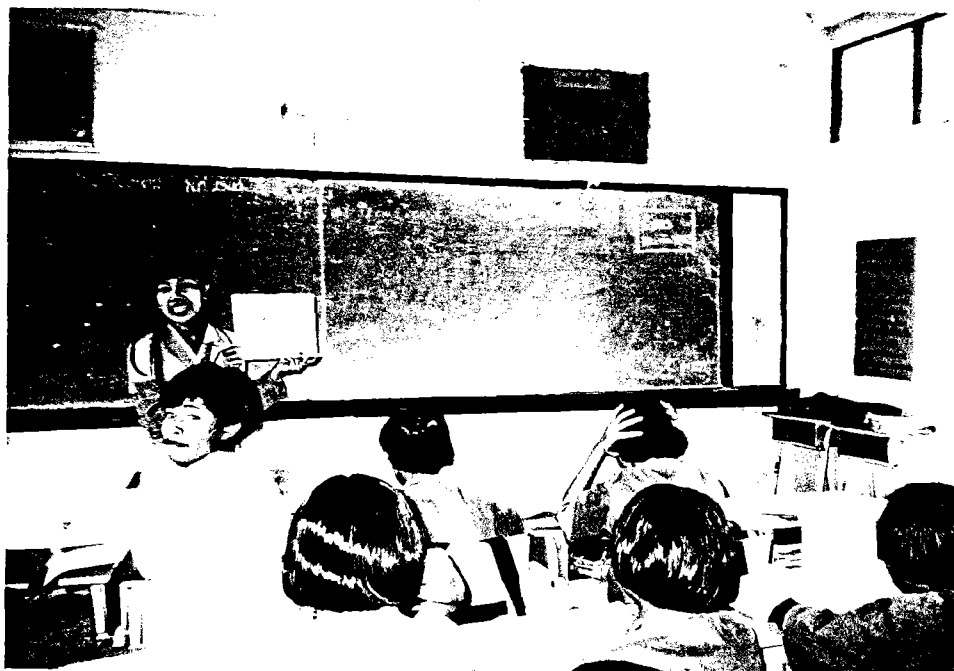
เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	77.00	84.00	7.00	14	70.00	77.00	0.00
2	79.00	92.00	13.00	15	79.00	77.00	-2.00
3	90.00	77.00	7.00	16	60.00	89.00	29.00
4	73.00	83.00	10.00	17	77.00	78.00	1.00
5	91.00	87.00	-4.00	18	87.00	89.00	2.00
6	85.00	78.00	-7.00	19	77.00	100.00	23.00
7	83.00	75.00	-8.00	20	88.00	84.00	-4.00
8	60.00	75.00	15.00	21	71.00	84.00	13.00
9	70.00	86.00	16.00	22	75.00	59.00	-16.00-
10	86.00	100.00	14.00	23	77.00	83.00	6.00
11	96.00	92.00	-4.00	24	70.00	75.00	5.00
12	92.00	94.00	5.00	25	70.00	78.00	8.00
13	90.00	91.00	1.00	26	77.00	86.00	9.00

ตาราง 23 คะแนนเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การเปรียบเทียบการสอบก่อนและหลัง
การทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	81.00	84.00	3.00	14	79.00	81.00	2.00
2	67.00	73.00	6.00	15	81.00	80.00	-1.00
3	77.00	85.00	8.00	16	73.00	77.00	4.00
4	76.00	74.00	-2.00	17	78.00	75.00	-3.00
5	68.00	72.00	4.00	18	77.00	78.00	1.00
6	82.00	80.00	-2.00	19	74.00	82.00	8.00
7	87.00	92.00	5.00	20	77.00	76.00	-1.00
8	80.00	88.00	8.00	21	62.00	74.00	12.00
9	89.00	83.00	-6.00	22	72.00	79.00	7.00
10	73.00	71.00	-2.00	23	68.00	72.00	4.00
11	73.00	78.00	5.00	24	72.00	72.00	0.00
12	84.00	93.00	9.00	25	68.00	64.00	-4.00
13	67.00	69.00	2.00	26	69.00	73.00	4.00

ภาคผนวก ง

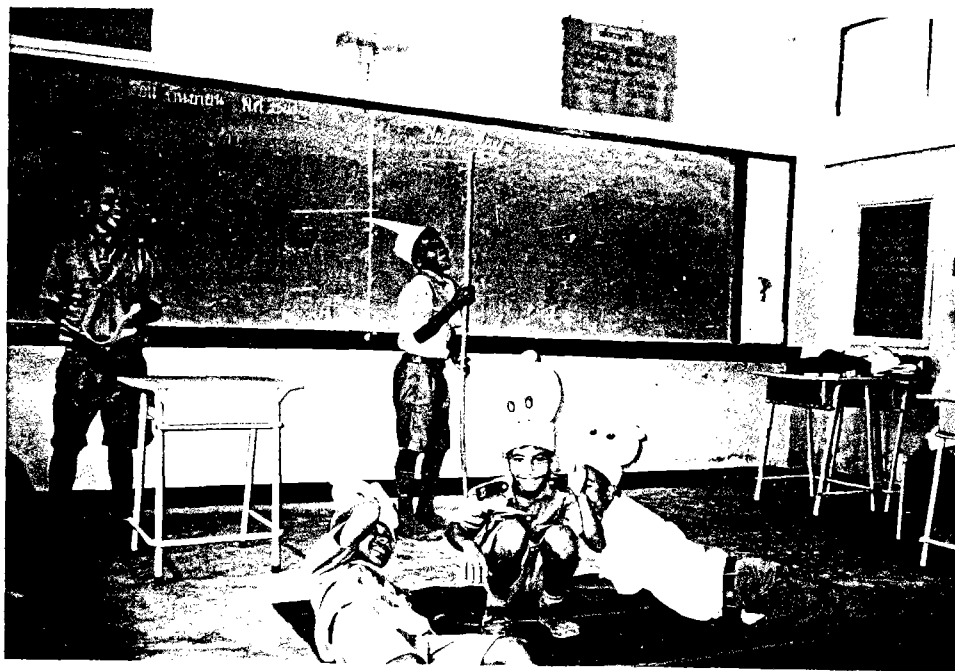
ภาพแสดงขั้นตอนการสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

ฟังครูเล่านิทาน

ดูสไลด์และฟังนิทานจากเทปบันทึกเสียง

แสดงบทบาทสมมติ

ทำ Big Book

ภาคผนวก จ

- ๑ รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
- ๑ รายชื่อคณะกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
- ๑ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
Ph.D. (Curriculum and Instruction)
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์อঞ্জรา สุขารมณ์
ค.ม. (การวิจัยทางการศึกษา)
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายชื่อคณะกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

1. อาจารย์พิศศรี กมลเวชช
อ.ม.
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ
กศ.ค.
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทดลอง

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการสอนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

1. รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ คณะศึกษาศาสตร์
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. Dr.Richard Walker Rotary International
of Research Language
Teaching Development
Center, Australia
3. Prof.Dr.Basil Shaw Rotary International
of Brisbane West
Research Language
Teaching Development
Center, Australia
4. Dr.Gillian Perrett Faculty of Education,
The University of
Sydney, Australia
5. Mr.Martin Grose คณะมนุษยศาสตร์
ภาควิชาตะวันตก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

6. อาจารย์อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ คณะมนุษยศาสตร์
ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
7. อาจารย์ศุภลักษณ์ สัตยวณิช หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
กรุงเทพมหานคร
8. อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเตรียมอุดมอ่อนเกล้าฯ
กรุงเทพมหานคร
9. อาจารย์ทิพาพร สุจารี ภาควิชาภาษาต่างประเทศ
สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
10. อาจารย์กรรณิกา กุลวิทย์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเซนต์หลุย
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามเจตคติ

1. รศ.อังฉรา สุขารมณฺ์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. ผศ.ดร.คิลก คิลกานนท์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

3. รศ.ลัดดาวัลย์ หวังพานิช สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
4. รศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
5. รศ.ชูศรี วงศ์รัตน์ คณะศึกษาศาสตร์
ภาควิชาการวัดผลและงานวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางเปรมวดี ชื่อสกุล รัตกุล
 เกิดวันที่ 20 เดือนมิถุนายน พุทธศักราช 2499
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 439/143 ถนนจิระ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนเขตการทางสงเคราะห์ 5 ถนนหน้าสถานี
 อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
 โทรศัพท์ (044) 611451

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 มัธยมศึกษา โรงเรียนสดีกมัธยมศึกษา
 พ.ศ. 2521 ป.กศ.สูง วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
 พ.ศ. 2524 ประกาศนียบัตรครูพิเศษมัธยม
 พ.ศ. 2527 คบ. (เอกภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยครูบุรีรัมย์
 พ.ศ. 2541 กศ.ม. วิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
เปรมวดี รัตกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2541

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ จำนวน 52 คน สุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน กลุ่มควบคุม 26 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-การพูด การอ่าน การเขียน และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test แบบ Independent และ Dependent

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS' ENGLISH
LANGUAGE PERFORMANCE AND ATTITUDES TOWARD
ENGLISH LEARNING THROUGH CLE INSTRUCTIONAL
MODULES AND INSTRUCTION BASED
ON THE TEACHER'S MANUAL**

**AN ABSTRACT
BY
PREMWADEE RATTAKOOL**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
March 1998**

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa I Students' English language performance attitudes toward English learning through Concentrated Language Encounter instructional modules and instruction based on the Teacher's Manual.

The 52 students were randomly selected from Mathayom Suksa I Students in their first semester of the 1997 academic year at Wat-Bansa Waisow School in Buriram. Simple randomized sampling was used in the study. The sample was assigned into 2 groups; the experimental and control groups, with 26 students in each. The research design of the experiment was the randomized control group pretest-posttest. The experimental group was taught through Concentrated Language Encounter instructional modules; whereas the control group was taught by instruction based on the Teacher's Manual. Each group was taught with the same content for twenty 50-minute periods.

The instruments used in the study were an English listening-speaking ability test, an English reading ability test, an English writing ability test and an attitude test. The data were statistically analysed by the t-test difference score and t-test dependent.

The findings of the study revealed that :

1. There was a significant difference in English performance between the students in the experimental and control groups at the .01 level.
2. After the experiment, there were a significant differences in learning attitudes between the experimental and control groups at the .05 level.
3. There was a significant difference in the English performance in the experimental group between the pretest and the posttest at the .01 level.
4. There was a significant difference in the English performance in the control group between the pretest and the posttest at the .01 level.

5. There was a significant difference in learning attitudes in the experimental group between the pretest and the posttest at the .05 level.

6. There was a significant difference in learning attitudes in the control group between the pretest and the posttest at the .01 level.